

420-712

2/11/77

7.2

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสนใจ และแรงจูงใจในสัมฤทธิ์
ในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการสอน
ด้วยหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง กับการสอนตามคู่มือครู

ปริญญานิพนธ์

ของ

มนัสสวาท โททะยะ

13 ส.ค. 2532

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

กันยายน 2531

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิต และคณะกรรมการการสอนได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

คณะกรรมการสอบ

.....เสาวลักษณ์ รัตนาโชติ.....ประธาน

.....เสาวลักษณ์ รัตนาโชติ.....ประธาน

.....จิณ.....กรรมการ

.....จิณ.....กรรมการ

.....รศ. สิริภัสร์.....กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์จิราภรณ์ บุญส่ง ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำในการศึกษาค้นคว้า ช่วยเหลือปริญญานิพนธ์สำเร็จได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบขอบคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบคุณอาจารย์ขจร สุขวังสวรรค์ ที่กรุณาให้คำแนะนำและตรวจแก้ไข เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

ขอขอบคุณอาจารย์จรัสรัตน์ ชุนพงษ์นิมานนท์ โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย ที่กรุณา ตรวจแก้ไขแผนการสอน ไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ขอขอบคุณผู้อำนวยการ หัวหน้าหมวดวิชา คณาจารย์ นักเรียนโรงเรียนสันติราษฎร์ วิทยาลัยที่อำนวยความสะดวก และให้ความร่วมมือในการทดลองครั้งนี้ด้วยดีตลอดมา

และขอบคุณเพื่อน ๆ เอกมัธยมศึกษา สาขาการสอนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะ อาจารย์สุกานดา ปิ่นนาค ที่ให้ความช่วยเหลือ คำแนะนำส่งเสริมและให้ กำลังใจเสมอมา

คุณประโยชน์ของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณ บิศามารดา ครูอาจารย์ทุกท่าน ที่มีส่วนประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัย

มนัสสวาท โพทะยะ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	5
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	6
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า.....	13
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า.....	14
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง.....	14
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้ง.....	43
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจในการเรียน ภาษาอังกฤษ.....	51
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.....	56
3 วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	61
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	61
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	62
แบบแผนการทดลอง.....	62
การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ.....	62
การดำเนินการทดลอง.....	74

การวิเคราะห์ข้อมูล.....	75
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์.....	75
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	76
ลำดับขั้นตอนการเสนอผลการวิเคราะห์.....	76
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	76
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	80
ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า.....	80
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า.....	80
วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	80
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	83
อภิปรายผล.....	83
ข้อเสนอแนะ.....	86
บรรณานุกรม.....	87
ภาคผนวก.....	98
ภาคผนวก ก.....	99
ภาคผนวก ข.....	227
ภาคผนวก ค.....	257

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ.....	77
2	เปรียบเทียบความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม.....	78
3	เปรียบเทียบแรงจูงใจผลสัมฤทธิ์ในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม.....	79
4	แสดงค่าอำนาจจำแนกและค่าความยากง่ายของแบบทดสอบวัด ความรู้พื้นฐานในวิชาภาษาอังกฤษจำนวน 50 ข้อ.....	258
5	แสดงค่าอำนาจจำแนกและค่าความยากง่ายของผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ.....	259
6	แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามวัดความสนใจในวิชา อังกฤษ จำนวน 20 ข้อ.....	260
7	แสดงค่าอัตราส่วน t ของแบบสอบถามวัดแรงจูงใจผลสัมฤทธิ์ในวิชา ภาษาอังกฤษ จำนวน 20 ข้อ.....	260
8	แสดงคุณภาพของแบบทดสอบทั้งฉบับ.....	261
9	แสดงค่าอำนาจจำแนกและค่าความยากง่ายของแบบทดสอบย่อยประจำ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 จำนวน 20 ข้อ.....	261
10	แสดงค่าอำนาจจำแนกและค่าความยากง่ายของแบบทดสอบย่อยประจำ หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 จำนวน 15 ข้อ.....	262
11	แสดงค่าอำนาจจำแนกและค่าความยากง่ายของแบบทดสอบย่อยประจำ หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 จำนวน 15 ข้อ.....	262
12	แสดงคุณภาพของแบบทดสอบทั้งฉบับ.....	263

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นปี พ.ศ. 2521 กำหนดให้วิชาอังกฤษมีสถานภาพเป็นเพียงวิชาภาษาต่างประเทศภาษาหนึ่งที่ผู้เรียนเลือกเรียนได้ตามความถนัด ความสนใจ และความต้องการ โดยมีจุดประสงค์ที่สำคัญ 4 ประการคือ

1. เพื่อเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพ
2. เพื่อใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน
3. เพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อ
4. เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในวัฒนธรรมของชนชาติเจ้าของภาษาอันนำไปสู่

ความเข้าใจอันดีระหว่างกัน

หากดูตามจุดประสงค์ของวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาแล้ว การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับนี้ควรจะสนองความต้องการของผู้เรียนได้เต็มที่ ผู้เรียนสามารถนำความรู้และทักษะไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ตามที่ระบุไว้ได้อย่างแน่นอน แต่ปรากฏว่าผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ยังไม่ได้ผลตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและความสำคัญของภาษาอังกฤษ ผลงานวิจัยต่าง ๆ ในปัจจุบันพบว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะยังอยู่ในระดับต่ำ จากการประเมินผลการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 ในปี พ.ศ. 2522 พบว่าความสัมฤทธิ์ผลของการใช้หลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในรายวิชาภาษาอังกฤษ มีนักเรียนเพียงร้อยละ 2.54 ที่สามารถบรรลุจุดประสงค์ได้ 60% ของจุดประสงค์ทั้งหมดในวิชาภาษาอังกฤษ (คณะวิจัยหลักสูตรกระบวนการเรียนการสอนมัธยมศึกษา 2525 : 62 - 87) สิ่งเรียน สฤตติกุล กล่าวถึงปัญหาที่พบได้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาคือ

1. หลักสูตรภาษาอังกฤษมิได้เน้นหรือกำหนดเน้นลงไปทั้ง 4 ทักษะพร้อม ๆ กัน คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน เท่าที่สอนกันอยู่ทุกวันนี้เน้นแต่เพียงการอ่านออกเสียงกับการสอนไวยากรณ์เท่านั้น นักเรียนขาดการฝึกทางด้านการฟังและการเขียนอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพอีกทั้งโรงเรียนยังขาดแคลนอุปกรณ์การสอนภาษา เช่น เทป ห้องปฏิบัติการทางภาษา เป็นต้น

2. ครูภาษาอังกฤษส่วนมากนั้นจบจากมหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัย แต่แท้จริงแล้วยังขาดความสามารถในการสอนทักษะต่าง ๆ โดยทั่วไป จะมีความเข้าใจแค่การสอนอ่านและไวยากรณ์

3. นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษมาจากชั้นประถมศึกษาในวัดพอ นักเรียนในเขตเมืองมีความสามารถพื้นฐานดีกว่านักเรียนในเขตชนบท นักเรียนที่มาจากครอบครัวยากจนจะมีความสนใจภาษาอังกฤษน้อยกว่านักเรียนที่มาจากครอบครัวที่รวย ปัญหาต่าง ๆ อาจมาจากการขาดการกระตุ้นหรือแรงจูงใจต่าง ๆ นอกจากนี้ ครูในโรงเรียนประถมไม่สนใจในการหาวิธีใหม่ ๆ มาสอนให้เด็กเกิดความสนใจ (สังเวียน สฤตกิจกุล 2521 : 3 - 4)

อาจกล่าวได้ว่าอุปสรรคสำคัญที่ทำให้การสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรก็เพราะ การสอนเน้นโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษมากกว่าที่จะสอนผู้เรียนให้สามารถเข้าใจภาษาได้ (Use of Language) คือ ฟัง พูด อ่าน เขียนได้ บัณฑิตเรียนจบชั้นอุดมศึกษาจะผ่านการเรียนภาษาอังกฤษอย่างน้อยคนละ 12 ปี แต่พูดภาษาอังกฤษไม่ได้ อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษไม่รู้เรื่อง ฟังข่าวภาษาอังกฤษทางวิทยุและโทรทัศน์แล้ว จับใจความไม่ได้ วิทโดสัน ได้กล่าวว่า (Widdowson 1979) ในการเรียนภาษาอังกฤษนั้นผู้เรียน เรียนเพื่อเป็นสื่อในการแสวงหาข้อมูลหรือความรู้เพิ่มเติม เพราะภาษาเป็นเครื่องมือทางสังคม และเนื่องจากภาษาเป็นระบบสื่อสารที่ช่วยให้คนเรารู้และเข้าใจ เหตุการณ์รอบด้านได้ (มณีรัตน์ สุกโชติ 2529 : 1) การเรียนภาษาก็เช่นเดียวกับกิจกรรมอื่น ๆ ของมนุษย์ นั่นคือ ผู้เรียนจะต้องรู้จักประสงค์ของการเรียน คือ ทำอะไร เรียนอะไร เพื่อไปทำอะไร การสอนภาษาอังกฤษเท่าที่ผ่านมามักขาดจุดประสงค์ปลายทาง

ที่ชัดเจน โดยเฉพาะจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม อุทัย ภิรมรัตน์ (อุทัย ภิรมรัตน์ 2521 : 49) ได้ศึกษาปัญหาการสอนภาษาอังกฤษกับนักเรียนไทยซึ่ง

สอดคล้องกับผลงานวิจัยของศรีวิทย์ สุวรรณกิติ และสำอ่าง หิรัญบุรณะ พันซ์ (ศรีวิทย์ สุวรรณกิติ 2522 : 76 สำอ่าง หิรัญบุรณะ พันซ์ 2524 : 46 และคณะมนุษยศาสตร์ มศว ปทุมวัน 2528) ได้สรุปว่า ปัญหาการสอนนั้นจะต้องมีครูที่มีความสามารถในการสอน ภาษาอังกฤษจริง ๆ ปัญหาที่พบบ่อย ๆ คือ โรงเรียนบางแห่งไม่สอนให้เด็กพูดสอนแต่อ่าน แปล และไวยากรณ์ ครูไม่เข้าใจว่าทักษะในแต่ละขั้นของการเรียนการสอนจะต้องใช้เวลาฝึกมากน้อยเท่าใด ส่วนในด้านอุปกรณ์ครูให้ความสนใจน้อยมาก เพราะเห็นว่าจะทำให้ การสอนช้าจนไม่ทันหลักสูตรกำหนด ปัญหาเกี่ยวกับจำนวนนักเรียนในชั้นครูไม่สามารถเอา ใจใส่ได้ทั่วถึง ให้เด็กทำการฝึกฝนเป็นรายบุคคลได้ เพราะเด็กในแต่ละห้องมีมากเกินไป ซึ่งมีผลทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพน้อยลง

การจัดการศึกษาที่ดีต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นสำคัญ เนื่องจาก ความแตกต่างระหว่างบุคคลมีผลต่อการเรียนรู้ ซึ่งทำให้คนแต่ละคนมีความสามารถในการ เรียนรู้ในระดับที่ต่างกัน ผู้มีความสามารถ ความถนัดในการเรียนรู้มาก จึงมักมีความสำเร็จ มากกว่าผู้ที่ความถนัดในการเรียนน้อย (กาญจนา จำปาเกตุกุล 2526 : 7)

จากปัญหาดังกล่าวมาแล้ว จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการปรับปรุงการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษที่ทำให้ผู้เรียนมีความแตกต่างกันทางความถนัด ความสามารถเรียนรู้หรือ สัมฤทธิ์ผลในการเรียนสูงสุดทุกคน แต่ในทางปฏิบัติ การที่ผู้เรียนจะบรรลุจุดมุ่งหมายได้สูงสุด ทุกคน จะต้องใช้เวลาในการเรียนแตกต่างกัน (สาธิต แก่นเมณี 2525 : 1 อ้างอิงจาก Carroll and Spearitt.n.d.) ดังนั้นครูผู้สอนควรจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้อง กับหลักของความแตกต่างระหว่างบุคคล คือ ผู้ที่เรียนรู้เร็วก็อาจใช้เวลาในการสอนให้น้อย ลงส่วนคนที่เรียนช้าก็ใช้เวลาในการสอนให้ยาวขึ้น หรือสอนหลาย ๆ ครั้ง เพื่อให้ผู้ที่เรียน ช้าได้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นเท่าเทียมกับคนที่เรียนรู้เร็ว จากผลงานวิจัยในวิชา วิทยาศาสตร์ พบว่า คนที่เรียนอ่อนต้องใช้เวลาในการเรียนเป็น 7 เท่าจึงจะมีผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนสูงเท่ากับคนที่เรียนเก่งได้ และในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ผู้ที่เรียนอ่อนต้องใช้เวลาเป็น 3 เท่า จึงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงเท่ากับคนที่เรียนเก่ง ส่วนในการเรียนภาษาที่สอง ผู้ที่เรียนอ่อนต้องใช้เวลาในการเรียนเป็น 4 เท่า จึงจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงเท่าคนเก่ง (ดำรง ศิริเจริญ อ้างอิงมาจาก Maribeth . 1979 : 405 citing Arlin 1973, Block 1970 Carroll and Spearitt. 1976) ฉะนั้นครูจำเป็นต้องหาวิธีการที่ทำให้ผู้เรียนทุกคนได้เรียนรู้ถึงเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และให้ทุกคนได้บรรลุผลสำเร็จในการเรียนหรือเพื่อลดความแตกต่างระหว่างบุคคลในตัวแปรที่เป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (สมบูรณ์ ศาลายาชีวิน 2521 : 14)

วิธีการหนึ่งที่สามารถทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ถึงเกณฑ์หรือจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ โดยคำนึงถึงเวลาที่แต่ละคนใช้ในการเรียนแตกต่างกันออกไปตามความสามารถและทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น คือการใช้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง (Mastery Learning) บลูม และคนอื่น ๆ (Bloom and others 1971 : 53 - 54) ได้ทดลองใช้กระบวนการเรียนการสอนเพื่อรู้แจ้ง (Mastery Learning) โดยนำบทเรียนมาแยกเป็นหน่วยย่อย ๆ เพื่อให้เข้าใจง่าย ๆ และมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน แล้ววัดผลจากการสอบโดยใช้ข้อสอบย่อย นำผลการสอบมาเป็นข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เพื่อช่วยสอนซ่อมเสริมนักเรียนที่ยังอ่อนปรากฏว่าเป็นวิธีการที่ยอมรับกันแพร่หลาย ฮอททคิส (Hotchkis 2529 อ้างจากเอกสารสำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ 2529 : 15) ได้ทำการทดลองสอนโดยใช้วิธีของหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง (Mastery Learning) ก่อนสอนเมื่อนำบทเรียนมาแยกเป็นหน่วยย่อย แต่เน้นการสร้างมโนคติ (Teaching Concept) เพราะเห็นว่าการที่เด็กจำนวนมากไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนคณิตศาสตร์ เพราะไม่เข้าใจมโนคติที่ถูกต้องของวิชาคณิตศาสตร์ การสอนของเขามุ่งให้เด็กลงมือปฏิบัติมากจนเกิดความเข้าใจ แล้วสรุปเป็นมโนคติที่ถูกต้อง นอกจากการสอนมโนคติแล้ว (Teaching Concept) ท่านยังเน้นในเรื่องการศึกษาให้ตรงจุด แม่นยำและรวดเร็ว (Precision Teaching) หมายถึงการสอนให้ตรงจุดประสงค์และใช้แบบฝึก (Probe) ซึ่งกำหนดปริมาณงานหรือจำนวนข้อและเวลา

ในการฝึกไว้จำกัดเพื่อให้ถูกต้องตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ด้วย นอกจากนี้ ชอททคิส ยังสนใจในการปรับพฤติกรรม (Behavior Modification) สำหรับเด็กที่มีปัญหาในการเรียนพร้อมกันไปด้วย เช่น กรณีที่เด็กมีช่วงความสนใจสั้น ท่านก็ใช้การฝึกเป็นช่วงสั้น ๆ จนเด็กมีนิสัยในการทำงานดีขึ้น ก็ขยายเวลาฝึกให้ยาวออกไป

จากผลงานวิจัยทั้งในออสเตรเลีย และในประเทศไทย ปรากฏว่า หลักการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้ง (Mastery Learning) เป็นวิธีที่สามารถทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น และในขณะเดียวกันก็ส่งผลให้เด็กเกิดแรงจูงใจ และมีความสนใจที่จะเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้น เพราะ

1. หลักการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้งเน้นตัวแปรที่สำคัญ คือคุณภาพของการสอน ซึ่งประกอบด้วยลักษณะสำคัญ 4 ประการ คือ การชี้แนะ การให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม การเสริมแรงและการแก้ไขข้อบกพร่อง (คำวิ คงเจริญ : 8 - 9)
2. หลักการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้งสามารถแก้ปัญหาเรื่องคุณภาพการสอนที่ทำให้ความถนัดทางการเรียนของนักเรียนแตกต่างกันน้อยลง (อัญญา ลัมเจริญ 2526 : 51)
3. หลักการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้งสามารถช่วยผู้เรียนที่ไม่เคยประสบความสำเร็จทางการเรียนมาก่อนให้ประสบความสำเร็จ และผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จอยู่แล้วสามารถเรียนต่อไปได้ด้วยตนเอง
4. หลักการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้งสามารถแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนได้ทันที เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนปรับปรุงตนเองในการเรียน และการสอนครั้งต่อไปให้ดียิ่งขึ้น (บุษกร อินทวิเชียร 2526 : 65)

จากผลการทดลองใช้หลักการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้งของ ชอททคิส ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะนำรูปแบบการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้งมาใช้สอนภาษาอังกฤษ เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ ความสนใจ และแรงจูงใจผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีคุณภาพต่อไป

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนด้วยหลักการเรียนรู้แจ้งกับการสอนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนด้วยหลักการเรียนรู้แจ้งกับการสอนตามคู่มือครู
3. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนด้วยหลักการเรียนรู้แจ้งกับการสอนตามคู่มือครู

ความสำคัญของการศึกษาครั้งนี้

1. ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อครูสอนภาษาอังกฤษและผู้เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษ ในการปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับความต้องการ ความสามารถและความถนัดของผู้เรียน
2. ผลการวิจัยจะเป็นแนวทางในการช่วยครูผู้สอนภาษาอังกฤษให้ทราบเทคนิคการจัดการเรียนการสอนที่ช่วยส่งเสริมให้เกิดความสนใจและแรงจูงใจในสัมฤทธิ์แก่นักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย อำเภอพญาไท กรุงเทพมหานคร ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2531 จำนวน 10 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนรวม 450 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย อำเภอพญาไท จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 80 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยการจับฉลาก จากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทั้งหมด 400 คน หลังจากนั้นทำการ

สุ่มอย่างง่ายอีกครั้ง เพื่อแยกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 40 คน ผู้วิจัยใช้วิธีจับฉลากเป็นวิธี สุ่มทราบว่ากลุ่มใดเป็นกลุ่มควบคุม และกลุ่มใดเป็นกลุ่มทดลอง

3. ระยะเวลาในการทดลอง การศึกษาทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เวลาในการ ทดลองทั้งสิ้น 12 คาบ คาบละ 50 นาที โดยใช้เวลาสอนสัปดาห์ละ 4 คาบ เป็นเวลา 3 สัปดาห์ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2531

4. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยคัดเลือก จากหนังสือแบบเรียน 6 เล่ม โดยพิจารณาให้มีความยากง่ายตามลำดับ โดยจะใช้ขั้นตอน ในการคัดเลือกดังนี้

4.1 ศึกษาจุดประสงค์ของหลักสูตรในวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้นว่า ในวิชา อ 011 นั้น หลักสูตรได้กำหนดให้นักเรียนต้องเรียนรู้อะไรบ้าง

4.2 จัดเรียงเนื้อหาที่จะสอนตามลำดับ หลังจากที่ได้ทราบว่ามีเนื้อหาอะไร บ้างที่จะสอนในชั้นที่ครูจะต้องพิจารณาความสัมพันธ์ต่อเนื่องจากเนื้อหาว่าจะจัดกิจกรรมใน หัวข้อใดตามลำดับก่อนหลัง เพื่อให้ให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามลำดับ

4.3 พิจารณาความสำคัญของหน่วยการเรียนรู้ในชั้นนี้ หลังจากครูพิจารณา ลำดับก่อนหลังแล้วให้ดูว่าบทใดหรือหน่วยใดมีความสำคัญมากที่จะนำไปใช้ในบทต่อไป ครู ต้องดูว่ามีอะไรบ้างที่เด็กยังไม่ได้เรียนรู้ และจะต้องปูพื้นฐานให้เด็กเพื่อนำไปสู่การเรียน ในบทต่อไป

4.4 เริ่มพิจารณาบทเรียนในหน่วยการเรียนรู้ที่จะสอนโดยเริ่มเอาบทเรียน หรือหน่วยการเรียนรู้ที่จะสอนมาแยกเป็นหัวข้อย่อย หรือหน่วยการเรียนรู้ย่อยพร้อมกับกำหนด จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมจากจุดประสงค์ใหญ่

4.5 พิจารณาความเหมาะสมของคำศัพท์ในเนื้อหาเกี่ยวกับผลงานการวิจัย เรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบการเสนอคำศัพท์ในแบบเรียนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของ ไลสภา พงศ์เทพภูมิ (ไลสภา พงศ์เทพภูมิ 2528 : 540)

4.6 เปรียบเทียบโครงสร้างเนื้อหาเกี่ยวกับรายการสอนไวยากรณ์ระดับมัธยม

ศึกษาตอนต้น ซึ่งได้จากรายงานการวิจัยของ เทพินทร์ สุนทรพร (เทพินทร์ สุนทรพร 2521 : 177)

4.7 นำเนื้อหาที่ผ่านการพิจารณาคัดเลือกแล้วไปให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน พิจารณาความเหมาะสมอีกครั้ง

5. ตัวแปรที่ศึกษา

5.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การสอนซึ่งจำแนกเป็น 2 วิธี

5.1.1 การสอนด้วยหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง (Mastery Learning)

5.1.2 การสอนตามคู่มือครู

5.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

5.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

5.2.2 ความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

5.2.3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง (Mastery Learning) หมายถึงการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจอย่างถ่องแท้ตามจุดประสงค์ มีการจัดเนื้อหาของหลักสูตรให้เป็นกลุ่มและเรียงลำดับความยากง่ายพร้อมทั้งนำกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษมาประกอบให้มีความต่อเนื่องกันเพื่อจะได้สะดวกในการนำความรู้พื้นฐานมาสัมพันธ์เนื้อหาใหม่ ซึ่งเป็นทางนำไปสู่ความเข้าใจในการเรียนรู้ หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งจะทำให้นักเรียนทุกคนสามารถพัฒนาศักยภาพได้สูงสุดด้วยตนเองโดยมีครูเป็นผู้คอยชี้แนะ และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมโดยให้อากาศและเวลาในการเรียนรู้ที่เหมาะสมและพอเพียงตามความแตกต่างของนักเรียนมีการตั้งจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ชัดเจน มีการประเมินผลอยู่ตลอดเวลาเพื่อดูว่านักเรียนคนใดยังอ่อนในเรื่องใด หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งสามารถแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนได้ทันที ส่วนที่จะส่งเสริมให้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งให้ผลสมบูรณ์

กว่าเดิมคือ

1. การสอนให้เด็กเกิดความชำนาญ สอนให้ตรงจุด (Precision Teaching)
2. การสอนให้เด็กเกิดมโนคติ (Teaching Concept)
3. การปรับพฤติกรรม (Behavior Modification)

รูปแบบการเรียนรู้ที่มีความสอดคล้องกับแนวความคิดตามหลักการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้ง
มีดังนี้

1.1 กระบวนการรับรู้ (Acquisition) จำแนกออกเป็น 2 รูปแบบดังนี้

1.1.1 กระบวนการรับรู้แบบธรรมชาติ หมายถึงการรับรู้ที่ต้องอาศัย
ประสบการณ์เดิมหรือความรู้พื้นฐานมาสัมพันธ์กับเนื้อหาใหม่

1.1.2 กระบวนการรับรู้ที่เป็นรูปแบบ หมายถึงการรับรู้ที่ครูกำหนด
เนื้อหา เวลา ตามหลักสูตร โดยเฉพาะในห้องเรียน โดยมิได้คำนึงถึงความรู้พื้นฐานหรือ
ความแตกต่างระหว่างบุคคล

1.2 ความคล่องในการใช้ภาษา (Fluency) หลังจากที่นักเรียนเกิดการ
รับรู้แล้ว ครูใช้แบบฝึกและกิจกรรมเพื่อให้เกิดความคล่องในการใช้ภาษาเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ต้อง
ดูให้เหมาะสมกับเวลาในการฝึกและการทดสอบย่อย มีการบันทึกกราฟดูความก้าวหน้าซึ่งเป็น
เครื่องแสดงว่านักเรียนมีความคล่องในการใช้ภาษาและมีความแม่นยำมากขึ้น

1.3 ความคงทนในการจำ (Maintainance) หลังจากที่เด็กเกิดการรับรู้
มีความคล่องในการใช้ภาษาแล้ว สิ่งสำคัญ คือการจำ ครูต้องวิเคราะห์ว่าสิ่งใดที่จะต้อง
ให้เด็กจำระยะสั้น หรือระยะยาว เรื่องที่เรียนรู้แล้วจะถูกบันทึกไว้ในสมองตลอดเวลา และ
จะถูกลบไป หากมิได้นำมาใช้อีก แต่ส่วนใดที่ต้องใช้บ่อย และต้องนำมาสัมพันธ์กับเนื้อหา
ต่อไป ก็ต้องมีการทดสอบย่อย ๆ เพื่อให้เด็กนักเรียนได้ทบทวนและจดจำเป็นการจำระยะยาว
ในการทดสอบหากนักเรียนทำไม่ได้ ครูควรวัดการใช้การเสริมแรงและค่อย ๆ ลดลงตามลำดับ

1.4 การนำไปใช้ (Application) จุดประสงค์ที่สำคัญในที่นี้คือ การนำ
สิ่งที่ได้จากข้อแรก ๆ มาใช้ในชีวิตรประจำวัน การนำไปใช้เป็นการเพิ่มประสบการณ์ของ

เด็กโดยเน้นที่การแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ครูจัดให้ เช่นการทำบทบาทสมมุติ การเล่นเกม และการใช้เพลงเป็นสื่อ เป็นต้น

1.5 การปรับตัว (Adaptation) ในขั้นนี้ถือว่าเป็นการนำมาใช้แก้ปัญหาจริงในชีวิตประจำวัน เมื่อนักเรียนต้องเผชิญกับปัญหาด้วยตัวของเขาเอง เขาจะสามารถแก้ปัญหาได้ และสามารถปรับตัวได้ นักเรียนต้องคิด ตัดสินใจเอง และลงมือทำด้วยตนเอง หากเกิดข้อผิดพลาด นักเรียนต้องพยายามทบทวนและหาทางที่จะแก้ปัญหาต่อไป

2. การสอนด้วยหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง หมายถึงการจัดการเรียนการสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งตามแนวความคิดของ ชอททคิส (ชอททคิส 1986 ประชุมปฏิบัติการครูคณิตศาสตร์ ณ โรงเรียนมัธยมสาธิต มศว. ประสานมิตร) โดยมีขั้นตอนในการสอนดังนี้

2.1 วินิจฉัยความรู้พื้นฐานของนักเรียนตามหลักสูตรก่อนทำการสอน ครูทบทวนความรู้พื้นฐานที่จำเป็นให้นักเรียนก่อนที่จะเริ่มหน่วยการเรียนรู้ เมื่อนักเรียนมีความพร้อมแล้วครูจึงเริ่มสอนได้

2.2 บอกจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในหัวข้อที่ 1 ของหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 และเริ่มกิจกรรมการเรียนการสอน

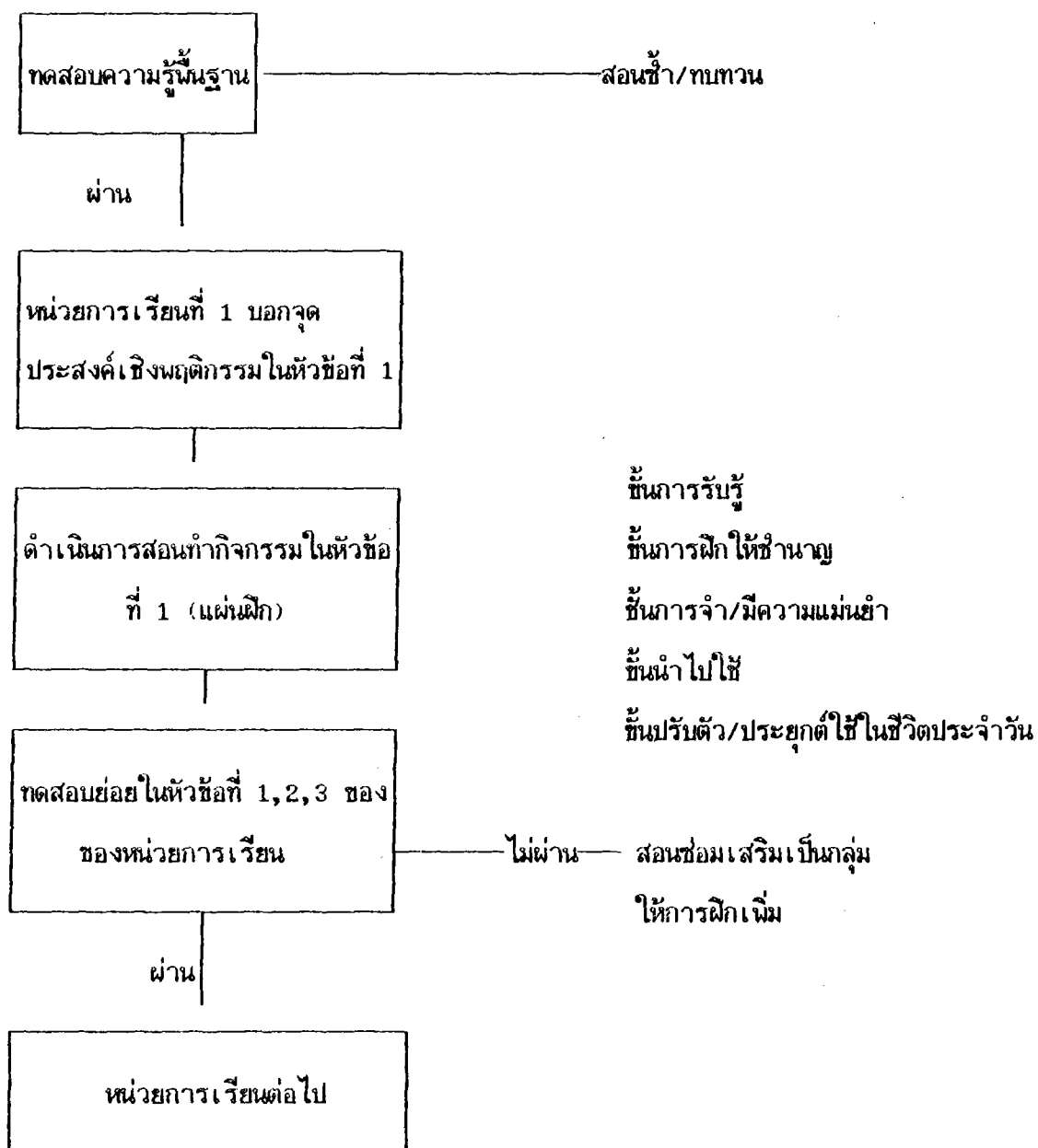
2.3 ครูเสนอเนื้อหา ไม่ว่าจะเป็นทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยเน้นการพัฒนาการสื่อความหมายของภาษาเป็นหลัก เพื่อให้นักเรียนเกิดมโนคติ (Concept) ก่อนที่จะให้ผู้เรียนฝึกการพัฒนาส่วนย่อยของภาษา อันได้แก่ โครงสร้าง หรือคำศัพท์

2.4 เมื่อจบเนื้อหาย่อยแต่ละตอน ผู้สอนจะวัดผลผู้เรียนทันที โดยใช้การทดสอบย่อย ซึ่งมีลักษณะเป็นกิจกรรมเชิงปฏิบัติทางภาษา เช่น การทำบทบาทสมมุติ การทำกิจกรรมคู่ การเล่นเกม เป็นต้น

2.5 ถ้านักเรียนทุกคนสามารถปฏิบัติกิจกรรมทางภาษาได้ตามจุดประสงค์ที่กำหนดผู้สอนจะสอนเนื้อหาต่อไป ในทางตรงกันข้ามถ้าผู้เรียนผู้ใด ไม่สามารถปฏิบัติตามจุดประสงค์ที่กำหนดได้ ผู้สอนจะต้องแบ่งนักเรียนเหล่านี้ออกเป็นกลุ่มย่อย โดยผู้สอนจะสอนเนื้อหานี้ใหม่โดยเปลี่ยนแปลงวิธีสอน เช่นวิธีการอธิบาย การสาธิต การใช้อุปกรณ์

และให้ฝึกทำแบบฝึก (Probe) ซึ่งเน้นเฉพาะเนื้อหาที่นักเรียนยังไม่เข้าใจและชำนาญสำหรับนักเรียนกลุ่มที่สามารถปฏิบัติการทางภาษาได้ ครูจะแยกนักเรียนเหล่านี้โดยให้ทำกิจกรรมอื่นเพิ่มขึ้นที่ท้าทายและยากขึ้นหรือเป็นผู้ช่วยครูคอยสอนเพื่อนในกลุ่มที่ยังปฏิบัติการไม่ได้

2.6 การทดสอบรวม (Summative Test) เมื่อสอนจบหน่วยการเรียนรู้หนึ่ง ๆ แล้ว ครูจะทำการทดสอบรวมเพื่อประเมินผลการเรียนก่อนที่จะไปเรียนหน่วยการเรียนรู้ต่อไป

3. การสอนภาษาอังกฤษตามคู่มือครู หมายถึง วิธีสอนที่ผู้วิจัยใช้สอนในกลุ่ม
ควบคุมโดยคำนึงตามแผนการสอนตามคู่มือครู ซึ่งมีลำดับขั้นตอนในการสอนดังนี้

3.1 สร้างความสนใจ คือ การทำให้นักเรียนเกิดความตั้งใจจดจ่อใน
บทเรียนเป็นการสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียน โดยครูอาจใช้วิธีพูด เรื่องความสนใจ ชักถาม
ทายปัญหาหรือใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ

3.2 แจงจุดประสงค์ เพื่อให้นักเรียนทราบถึงผลการเรียนของบทนั้น โดย
เฉพาะทำให้นักเรียนมองเห็นประโยชน์ของบทเรียน และทราบจุดหมายปลายทางของการสอน

3.3 กระตุ้นให้ผู้เรียนระลึกถึงการเรียนรู้พื้นฐานที่จำเป็นจะต้องใช้

3.4 การเสนอบทเรียนใหม่โดยใช้สื่อกระตุ้น เป็นการเริ่มกิจกรรมของ
บทเรียนโดยใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ประกอบการสอน

3.5 ให้แนวการเรียนรู้ เป็นการบอกแนวให้นักเรียนสามารถทำกิจกรรม
ด้วยตนเอง

3.6 ขึ้นลงมือปฏิบัติ เป็นการให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมตามจุดประสงค์ด้วย
ตนเอง

3.7 การให้ข้อมูลย้อนกลับ ครูแสดงให้นักเรียนเห็นว่า ผลการปฏิบัติกิจกรรม
หรือพฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกนั้นมีปัญหาหรือไม่อย่างไร

3.8 การประเมินผลการปฏิบัติ เป็นการวัดหรือประเมินพฤติกรรมหรือผล
งานที่นักเรียนที่ผ่านมา เพื่อให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมหรือการเรียนรู้ที่แน่นขึ้น อาจเป็นการฝึก
หรือทำกิจกรรมเพิ่ม รวมทั้งการบ้าน

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึงความสามารถในการใช้ภาษา
อังกฤษทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน ซึ่งวัดจากคะแนนของนักเรียนในกลุ่มทดลอง
และกลุ่มควบคุม จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
ตามจุดประสงค์ของแผนการสอน ซึ่งหาคุณภาพแล้ว

5. ความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึงการแสดงออกอย่างกระตือรือร้น

ที่จะเข้าร่วมในการประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ มีความรู้สึกชอบ เอาใจใส่ มองเห็นความสำคัญ มีการรับรู้และตอบสนองต่อการรับรู้ มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ แล้วเกิดการยอมรับในคุณค่าของการเรียนภาษาอังกฤษ วัดโดยใช้แบบทดสอบวัดความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษหลังการทดลอง

6. แแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง กระบวนการทางจิตใจที่มากกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ มีความปรารถนาที่จะกระทำให้สิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จโดยมีความพยายามที่จะปฏิบัติให้ถึงเกณฑ์มาตรฐานอันดีเยี่ยม เพื่อไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ เช่น เพื่อเป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพ เพื่อให้เข้าถึงวัฒนธรรมและความต้องการอันเป็นที่ยอมรับของบุคคลในวัฒนธรรมของประเทศนั้น ๆ และเพื่อความสำเร็จในการศึกษาในงานอาชีพ เป็นต้น วัดโดยใช้แบบทดสอบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษหลังการทดลอง

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามหลักการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้งกับนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนตามคู่มือครูมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามหลักการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้งกับนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนตามคู่มือครูมีความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามหลักการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้งกับนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนตามคู่มือครูมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยเสนอเนื้อหาตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารเกี่ยวกับหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง
 - 1.1 ความหมายของหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง
 - 1.2 ประวัติทฤษฎีหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง
 - 1.3 รูปแบบการเรียนเพื่อรู้แจ้งของบลูม (Bloom)
 - 1.4 รูปแบบการเรียนเพื่อรู้แจ้งซึ่งพัฒนาโดยชอททคิส
 - 1.5 การสร้างความคิดรวบยอด
 - 1.6 การสร้างแบบฝึก
 - 1.7 การกำหนดเกณฑ์ปริมาณงาน
 - 1.8 การสอนเพื่อให้เกิดความชำนาญ
 - 1.9 การกำหนดเวลา
 - 1.10 การปรับพฤติกรรม
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ
4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจผสมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ

อังกฤษ

1. เอกสารเกี่ยวกับหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง
 - 1.1 ความหมายของหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง (Learning for mastery)

ได้มีผู้ให้ความหมายไว้มากมาย ดังนี้

อาคม จันทสุนทร (อาคม จันทสุนทร 2521 : 30 (4) 2 - 6) ได้ให้

ความหมายของการเรียนเพื่อรู้แจ้งว่า เป็นการเรียนเพื่อรู้จริง รู้เต็มเม็ดเต็มหน่วย
รู้เป็นกอบเป็นกำในเรื่องนั้น ๆ คำว่า Mastery หมายถึง เป็นนาย ควบคุมทุกอย่างอยู่มือ
หรือมีอำนาจอิทธิพลในเรื่องหรือสิ่งนั้น ๆ Learning for Mastery จึงหมายถึงการ
เรียนรู้อะไรเพื่อให้อำนาจความรู้ได้อย่างอยู่มือ เป็นนายเหนือสิ่งที่เรียน

สุรพล เกียนวัฒนา (สุรพล เกียนวัฒนา 2521 : 1) กล่าวว่า การเรียน
เพื่อรู้แจ้ง (Mastery Learning) เป็นปรัชญาอันหนึ่ง เกี่ยวกับการจัดการเรียนการ
สอน นักเรียนเกือบทุกคนสามารถเรียนเรื่องราวสาระต่าง ๆ ที่เขาได้รับการสอนได้
แต่ต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขว่า การสอนนั้นต้องเป็นการสอนที่มีประสิทธิภาพ

ผดุงชาติ สุวรรณวงศ์ (ผดุงชาติ สุวรรณวงศ์ 2520 : 8 - 9) ให้ความหมาย
ของการเรียนเพื่อรู้แจ้งดังนี้ คือ ความต้องการให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถอย่างแท้
จริงหรือทำให้เป็นผู้เชี่ยวชาญในสิ่งที่เรียน สมกับคำว่า Mastery ความคิดอันนี้เมื่อนำมาใช้
ในกระบวนการเรียนการสอนในห้องเรียนที่เป็นอยู่ปัจจุบัน หลักการใหญ่ยังคงเดิม คือ
ต้องการให้ผู้เรียนมีความรู้แจ้ง และยังต้องการให้ผู้เรียนส่วนใหญ่คือเกือบทั้งห้องได้มีความรู้
ในระดับนี้ซึ่งผิดกับการเรียนการสอนในปัจจุบัน ซึ่งมีนักเรียนเพียงจำนวนหนึ่งที่ประสบกับ
ความรู้แจ้ง ถ้าหากว่านักเรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับ A หรือ ก หมายถึง ผู้รู้ดี รู้แจ้ง
แล้วการสอนตามหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง ก็ต้องการให้นักเรียนเกือบทั้งห้องได้ ก ในที่นี้
หมายถึงผู้เรียนมีคุณภาพถึงระดับ 80% แต่ที่เป็นอยู่ในปัจจุบันคือ มีผู้ได้ ก หรือ A เพียงไม่กี่คน

เจมส์ เอช บล็อก (James H. Block) ได้ให้ความหมายของการเรียนเพื่อรู้แจ้ง
ว่าหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งประกอบด้วยผู้เรียนซึ่งทำแบบทดสอบ เพื่อวัดความสามารถ
ตามจุดประสงค์ที่วางไว้ ได้คะแนนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดให้ เกณฑ์ที่ตั้งไว้ปกติขึ้นอยู่กับผู้สอน
และวิชาที่สอน เกณฑ์ดังกล่าวมีช่วงอยู่ระหว่าง 80 - 100%

เบนจามิน เอส บลูม (Benjamin S. Bloom) ได้ให้ความหมายของการเรียน
เพื่อรู้แจ้งว่า เป็นระบบการสอนแบบกลุ่มที่มีข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ทั้งนี้เนื่องมา
จากการทดสอบแบบทดสอบ เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนผนวกกับการช่วยเหลือเป็นราย

บุคคลเพื่อให้นักเรียนจำนวน 75% ถึง 95% เกิดการเรียนรู้แจ้ง (Master) ในระดับ 80% ถึง 100% ของเนื้อหาทั้งหมดที่สอน หลักการเรียนรู้แจ้ง เป็นระบบการเรียนการสอนที่พยายามปรับให้เหมาะสมกับความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อให้นักเรียนแต่ละคนเกิดการพัฒนาดังเดิมที่ ตามจุดประสงค์ในการสอนที่กำหนดไว้ เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนแล้ว นักเรียนทุกคนจะต้องมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับสูงโดยไม่คำนึงถึงความรู้ หรือ สติปัญญา และพื้นฐานความรู้เดิมซึ่งแตกต่าง กล่าวคือถ้านักเรียนได้รับการช่วยเหลือจากครูเป็นอย่างดี และใช้เวลาในการเรียนมากพอ รวมทั้งเพื่อนนักเรียนด้วยกันที่มีพื้นฐานความรู้สูงกว่าให้ความช่วยเหลือแก่ผู้มีความรู้ต่ำกว่า การจัดการเรียนการสอนดังกล่าวเป็นการลดการแข่งขัน เป็นการปลูกฝังนิสัยการช่วยเหลือผู้ห่วยและคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล นอกจากนี้ยังคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างการพัฒนาเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน (Formative Test) และการวัดผลเพื่อสรุปผลการเรียน (Summative Test)

1.2 ประวัติทฤษฎีการเรียนรู้แจ้ง

แนวความคิดเกี่ยวกับหลักการเรียนรู้แจ้งมีมาตั้งแต่ปี ค.ศ.1922 ในช่วงนั้นมีโครงการสอนที่ทำให้นักเรียนมีความรู้แจ้ง (Master) ในสิ่งที่ตนเรียนอยู่สองโครงการ คือโครงการวินเน็ตกา (Winnetka Plan) ของวอชเบิร์น และคนอื่น ๆ (Block , 1971 - 3 citing Washburne and others 1922) อีกโครงการหนึ่งของศาสตราจารย์ มอริสัน (Block. 1971 : 3 citing Morrison. 1926) ซึ่งมีหลักดังนี้

1. นิยามคำว่ารู้แจ้ง Mastery Learning ในรูปของจุดประสงค์ของการเรียนที่คาดหวังจะให้เด็กเรียนได้เรียนรู้ ซึ่งวอชเบิร์น เน้นทางสติปัญญาอย่างเดียว ส่วนมอริสัน เน้นทางสติปัญญา จิตใจ และทักษะ

2. แบ่งเนื้อหาในการสอนออกเป็นตอน ๆ แต่ละตอนประกอบด้วยสื่อการสอนที่จัดไว้ตามจุดประสงค์ที่กำหนดอย่างเหมาะสม

3. นักเรียนต้องรู้แจ้งในแต่ละตอน คือทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ก่อนที่จะเริ่มเรียนเนื้อหาต่อไป เพราะถือว่าเนื้อหาในระดับขั้นของการเรียนรู้

(Hierarchy of Learning) การเรียนในตอนต่อไปต้องใช้ความรู้ตอนต้น ๆ ด้วย

4. หลังจากสอนจบแต่ละตอน ใช้แบบทดสอบย่อยเพื่อหาข้อบกพร่องในการเรียนของเด็ก จากการสอบจะบอกให้ทราบว่า นักเรียนมีความรู้แจ้งในเนื้อหาตอนนั้น ๆ หรือยัง คะแนนจากการสอบจะเป็นสิ่งเสริมแรงในการเรียนด้วย

5. จากการทดสอบย่อย ถ้าผู้เรียนยังไม่ถึงเกณฑ์ที่เรียกว่ารู้แจ้ง ก็จะมีการซ่อมเสริมด้วยวิธีต่าง ๆ ตามความแตกต่างระหว่างบุคคล จนผู้เรียนมีความรู้แจ้งในแต่ละตอน

ในโครงการวินเนทกา ผู้เรียนเรียนด้วยตนเอง และมีการสอนเป็นกลุ่มสลับกันบ้าง นักเรียนแต่ละคนจะได้รับอนุญาตให้ใช้เวลาแตกต่างกันไป ส่วนวิธีการของมอริสัน มีการแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนหลาย ๆ คนพร้อมกัน เช่น สอนใหม่ สอนพิเศษทำกิจกรรมเพิ่มเติม

วิธีการของมอริสันเป็นที่แพร่หลายในปี ค.ศ.1930 หลังจากนั้นแนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีการเรียนรู้ก็หายไป เพราะขาดเทคโนโลยี จนกระทั่งปลายปี ค.ศ.1955 และต้นปี ค.ศ.1960 ได้มีสื่อการเรียนการสอนชนิดใหม่เกิดขึ้น เรียกว่า บทเรียนโปรแกรม อันเป็นสื่อที่ช่วยลดปัญหาความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียนได้อย่างหนึ่ง (Block. 1971 : 4, citing Skinner 1954)

ต่อมาใน ค.ศ. 1963 แครอล (Carroll) ได้เสนอรูปแบบที่เป็นแนวคิดพื้นฐานของทฤษฎีการเรียนรู้ (John B.Carroll's Model of School learning) รูปแบบการเรียนรู้ของแครอล (Carroll) ก็คือ การใช้เวลาที่นักเรียนต้องการอย่างพอเพียง และถ้าเขาได้ใช้เวลานั้นแล้ว นักเรียนจะบรรลุถึงระดับรู้แจ้ง (Master Learning) ถ้านักเรียนไม่มีเวลาในการเรียนอย่างพอเพียงแล้ว ปริมาณการเรียนรู้ของเด็กจะแปรผันตามสัดส่วนของเวลาที่ใช้ในการเรียนจริงต่อเวลาที่จำเป็นสำหรับการเรียน ซึ่งสรุปเป็นสมการไว้ดังนี้

$$\text{ปริมาณการเรียนรู้} = \frac{\text{เวลาที่ใช้ในการเรียนจริง}}{\text{เวลาที่จำเป็นสำหรับการเรียน}}$$

เวลาที่จำเป็นสำหรับการเรียนคือ เวลาที่ใช้ในการเรียนเมื่อทำคะแนนให้ได้ถึงเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (Block . 1971 : 5) ส่วนเวลาที่ใช้ในการเรียนจริงเป็นเวลาที่นักเรียนแต่ละคนใช้ในการเรียนเรื่องนั้น ๆ นักเรียนแต่ละคนใช้เวลาในการเรียนแตกต่างกัน เช่น นาย ก อาจใช้เวลา 1 ชั่วโมงในการเรียนรู้ แต่นาย ข ใช้เวลามากกว่านั้น เป็นต้น ผู้เรียนแต่ละคนจะใช้เวลามากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความสนใจและแรงจูงใจ ถ้าผู้เรียนมีความสนใจมาก ก็จะอุทิศเวลาให้มาก ถ้าสนใจน้อยก็อุทิศเวลาให้น้อย ดังนั้นจึงสรุปว่าผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้มากหรือน้อยขึ้นอยู่กับสัดส่วนของเวลาที่ใช้ในการเรียนจริง กับเวลาที่จำเป็นสำหรับการเรียน

ในเรื่องการเรียนรู้ของผู้เรียน เดิมเราเชื่อว่าผู้เรียนจะเรียนรู้ได้ดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับระดับสติปัญญา (I.Q) เด็กที่ได้รับการทดสอบสติปัญญาแล้วผลการทดลองจะเป็นตัวกำหนดว่าเด็กคนนั้นมีความสามารถสูงหรือต่ำ การที่เรายอมรับในสมมติหนึ่งว่า ความเก่งหรือความถนัดนั้นมาจากความถนัด (Aptitude) แต่แคโรลได้มองในเรื่องความถนัดดังนี้คือ

1. ความถนัด (Aptitude) หมายถึงจำนวนเวลาที่เด็กต้องการในการเรียนรู้หรือต้องการจะทำงานชิ้นหนึ่งให้สำเร็จ ถ้าเด็กใช้เวลาในการเรียนที่เหมาะสมกับความต้องการของเด็ก เด็กจะเรียนรู้ได้ดี แต่ถ้าเด็กใช้เวลาในการเรียนมากเกินไปจนเกินไปจะทำให้เสียเวลาเปล่า

2. ความเข้าใจในการสอน (Ability to understand instruction) แคโรลได้กล่าวไว้ว่า ถ้าครูได้นำเอาเวลาในการเรียนรู้มาพิจารณาใช้ประกอบการสอนและออกคำสั่งให้ชัดเจน เด็กจะเรียนรู้ได้เร็วขึ้น นอกจากนี้ครูควรกำหนดตารางสอนซึ่งบอกให้เด็กรู้ว่าเรียนอะไร ใช้เวลาเท่าใดในการเรียนบทเรียนนั้น ๆ และเมื่อไรจะต้องทำแบบฝึกหัดนั้น ๆ ให้เสร็จ ถ้าเด็กได้รับการสอนให้แบ่งเวลาด้วยตน

เองอย่างถูกต้อง ก็สามารถกำหนดเวลาในการทำงานและเวลาพักผ่อนได้ และถ้าเด็กสามารถเรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดก็สามารถผ่านขึ้นไปอีกชั้นหนึ่งได้

3. ความมีใจจดจ่อในการทำงาน (Perseverance) ตามปกติเด็กจะไม่พยายามทำงานให้เสร็จ มักเอาเวลาทำอย่างอื่นที่ไม่เกี่ยวกับบทเรียน ดังนั้นการที่จะให้เด็กมีใจจดจ่อในงาน จึงควรเริ่มต้นในการฝึกเวลาอันสั้น เช่น 1 นาที แล้วค่อย ๆ ขยายเวลาให้ยาวขึ้น เมื่อเด็กได้เริ่มจากเวลาที่สั้น งานง่าย มีผลสำเร็จเป็นที่พอใจจะทำให้เกิดกำลังใจและความต้องการที่จะทำงานนานขึ้น (Time willing to spend)

4. โอกาสในการเรียน (Opportunity) โดยปกติในการสอนจะมีการกำหนดเวลาไว้อย่างแน่นอน เป็นคาบ โดยกำหนดว่าบทเรียนหนึ่ง ๆ ใช้เวลา 4 - 5 คาบ และจบบทที่ 1 ก็เรียนบทต่อไปได้ การกำหนดเช่นนี้ได้เปิดโอกาสให้เด็กที่มีความสามารถแตกต่างกันเลย เด็กทุกคนจะต้องไปพร้อม ๆ กัน ตามข้อกำหนดของเนื้อหาเวลา นอกจากไม่เปิดโอกาสในเรื่องเวลาและเนื้อหาแล้ว สิ่งที่ไม่ให้อีกที่สำคัญคือ ปริมาณของเนื้อหา การฝึกหัดก็มีจำกัดทั้ง ๆ ที่เวลายังมีเหลือ เมื่อเป็นเช่นนี้ก็เท่ากับเป็นการทำลายเวลาโดยเปล่าประโยชน์

5. คุณภาพในการสอน (Quality of Instruction) ในความหมายของคุณภาพในการสอนคือ ความสามารถที่จะใช้กลวิธีในการชี้แนะให้เด็กสามารถฝึกหัดแก้ปัญหาได้ถูกต้อง หรือนำประสบการณ์ความรู้ความเข้าใจมาแก้ปัญหาได้รวดเร็วและถูกต้อง พร้อมกันนี้ได้ใช้วิธีให้สิ่งเร้าและแรงเสริมเพื่อให้เกิดความอยากรู้ อยากค้นคว้า ดังนั้นคุณภาพในการสอนจึงเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งในเรื่องของหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง (Mastery Learning) แครวโลได้ขยายสมการเดิมเสียใหม่ว่า

1. ความพยายาม	2. โอกาสที่จะเรียน
ปริมาณการเรียนรู้ = f	3. ความกดดัน
	4. คุณภาพของการสอน
5. ความสามารถที่จะเข้าใจการสอน	

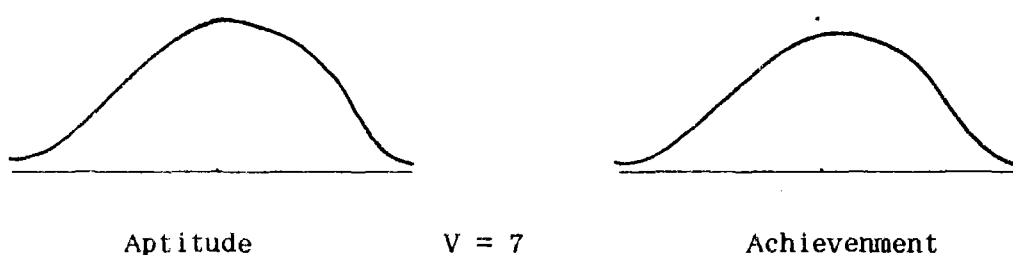
แนวคิดของแครวโลนี้ หากวิเคราะห์หรือลงมือทำตามแนวนี้นี้แล้ว จะเห็นว่ายังขาดประเด็น

สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ไม่ได้กล่าวถึงประสบการณ์เดิมของเด็ก ถ้าครูสอนโดยไม่รู้ประสบการณ์เดิมของเด็ก จะทำให้พลาดโอกาสในการพัฒนาการเรียนรู้โดยอาศัยพื้นฐานของประสบการณ์เดิมของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถเรียนรู้ได้ แต่ถ้าเริ่มบทเรียนที่ต่ำกว่าก็อาจทำให้เบื่อหน่ายได้

ต่อมาเบนจามิน บลูม (Benjamin Bloom) ก็นำความคิดของแคโรลมาขยาย และได้แสดงความคิดเห็นว่า ถ้าเรายังเชื่อในเรื่องความสัมพันธ์ในลักษณะของโค้งปกติตามแนวความคิดเดิม (Normal Distribution) ปรากฏว่า ความสามารถของเด็กที่ออกมาในรูปโค้งปกติจะมีเด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อน เด็กปานกลางจะเป็นกลุ่มควบคุมส่วนใหญ่ ผลที่เป็นดังนี้เพราะ

1. การสอนที่เป็นแบบแผน (Uniform Instruction) คือเด็กเรียนในเรื่องเดียวกัน ระยะเวลาเท่ากัน ใช้วิธีสอนแบบเดียวกัน
2. การประเมินผลก็ได้ออกข้อประเมินโดยการสร้างความคาดหวังว่า จะต้องออกมาในรูปของโค้งปกติ (Normal Distribution) ด้วยเหตุผลดังกล่าว แม้ว่าจะทำการสอนที่ใดในโลก ผลก็จะออกมาในรูปโค้งปกติทั้งสิ้น ค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .07

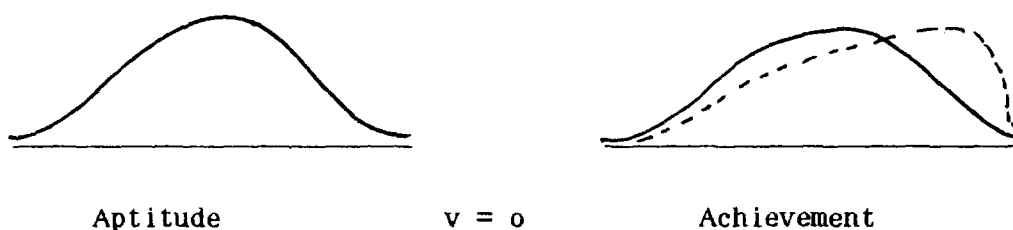
Uniform Instruction

ถ้านำเด็กกลุ่มเดิมมาทำการสอนแบบ Optimum Instruction คือสอนโดยให้ออกาสและเวลาในการเรียนรู้ที่เหมาะสม เพิ่มคุณภาพในการสอนให้ดีขึ้น กำหนดค่าสั่งให้ชัดเจน การเรียนการสอนจะผลดีขึ้น เด็กมีโอกาสแสดงความสามารถสูงสุด ทำให้เด็กจำนวน 80%

สามารถเพิ่มขีดความสามารถของตนเองขึ้น ซึ่งเดิมมีเพียง 10% เท่านั้น ค่าสหสัมพันธ์ของผลสัมฤทธิ์เป็น 0

Optimum Instruction

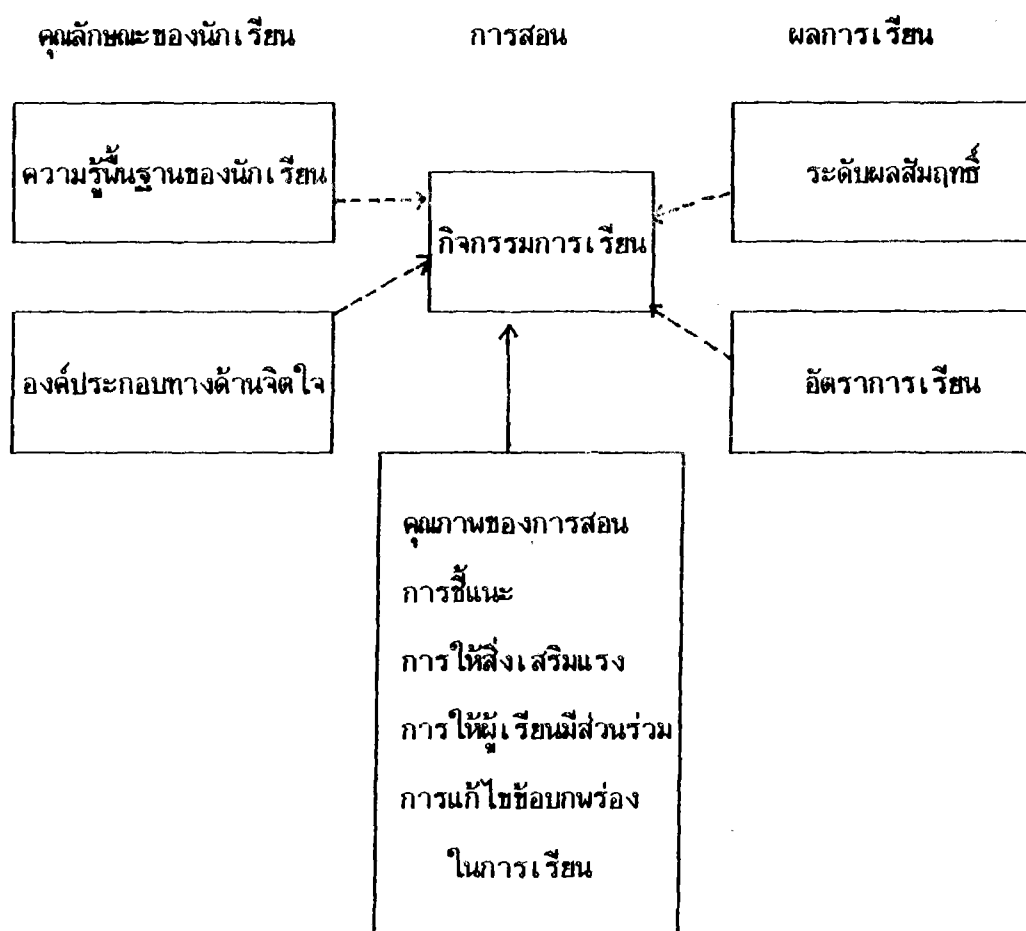
ดร.ชอททคิส (Dr.Gregory David Hotchkis) เป็นนักการศึกษาอีกท่านหนึ่งที่ได้นำรูปแบบการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้ง (Mastery Learning) ของแควินมาประยุกต์ใช้ในรูปแบบหลักการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้งตามลักษณะของท่าน แม้ว่าทฤษฎีของชอททคิสแทบไม่แตกต่างจากของบลูม แต่ประสบการณ์ในการเป็นครูคณิตศาสตร์ ท่านได้ประสบผลสำเร็จในการนำวิธีการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้งไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวคือ ดร.ชอททคิส ได้ทำการทดลองสอนนักเรียนมัธยมจำนวน 38 คน ซึ่งเป็นเด็กอ่อนห้องหนึ่งจากจำนวนนักเรียน 4 ห้องเรียน ในโรงเรียนแห่งหนึ่งที่ประเทศออสเตรเลีย ซึ่ง 3 ห้องแรกเป็นเด็กกลุ่มเก่ง เรียนลำดับซึ่งสอนโดยครูประจำการ ผลการทดลองการสอนด้วยวิธีการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้ง ปรากฏว่า เมื่อทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนักเรียนทั้ง 38 คนที่อ่อนนั้นสามารถทำคะแนนตกอยู่ในอันดับแรกของ 40 คน ส่วนอีก 2 คนเป็นนักเรียนจากห้องแรก ห้องที่สอง 1 คน ส่วนห้องที่ 3 ไม่มี จากผลสัมฤทธิ์ในการทดลองของ ดร.ชอททคิส หลักการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้งได้เผยแพร่ไปสู่โรงเรียนต่าง ๆ ในออสเตรเลีย โดย ดร.ชอททคิส เป็นผู้ให้การอบรมครูจากที่ต่าง ๆ เสมอ ส่วนที่ส่งเสริมให้หลักการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้ง (Mastery Learning) มีประสิทธิภาพคือ

1. การสอนให้เกิดความแม่นยำ (Precision Teaching)
2. การสอนให้เกิดความคิดรวบยอด (Teaching Concept)

3. การปรับเปลี่ยนพฤติกรรม (Behavior Modification)

1.3 รูปแบบการเรียนรู้เพื่อรู้จักของบลูม

ใน ค.ศ.1978 บลูมได้เสนอรูปแบบของการเรียนรู้ในโรงเรียน ซึ่งพัฒนา
ภายหลังเป็นรูปแบบของการเรียนรู้เพื่อรู้จักไว้ดังนี้ (Bloom. 1976 : 13 - 15)

รูปแบบการเรียนรู้ในโรงเรียนของบลูม ประกอบด้วยตัวแปรด้านความรู้พื้นฐาน
ของนักเรียน (Cognitive Entry Behavior) องค์ประกอบทางด้านจิตใจก่อนการเรียนรู้
(Affective Entry Characteristics) และคุณภาพของการสอน (Quality of
Instruction) ซึ่งเป็นตัวกำหนดผลการเรียน (Learning Outcome) อันได้แก่

- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- อัตราการเรียนรู้
- ผลทางจิตใจหลังการเรียน

คุณภาพของการสอนเป็นตัวแปรที่สำคัญตัวแปรหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนเพื่อรู้แจ้งของบลูม เพราะการที่นักเรียนจะเกิดการเรียนรู้ได้ดีนั้น จะต้องจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ (Bloom. 1976 : 172) บลูมเสนอว่า การสอนที่มีคุณภาพประกอบด้วยลักษณะ 4 ประการ คือ

1. การชี้แนะ (Cues) คือคำอธิบายของครูที่ทำให้เด็กเห็นชัดเจนเสียก่อนแล้วจะมีความสามารถทำอะไรบ้าง การจะเรียนให้สัมฤทธิ์ผลจะเรียนอย่างไรนักเรียนต้องทำอะไรบ้าง ทำอย่างไร
2. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน (Participation) การสอนที่มีคุณภาพจะต้องให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน ให้นักเรียนได้ฝึกหัด นักเรียนรู้จักตอบสนองในกิจกรรมการเรียน นักเรียนแต่ละคนต้องการการฝึกหัดที่แตกต่างกันไป ผู้สอนควรมีเกณฑ์ที่จะบอกได้ว่า นักเรียนได้เข้ามาฝึกหัดหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนอย่างเพียงพอ
3. การเสริมแรง (Reinforcement) การสอนให้มีคุณภาพต้องให้การเสริมแรง ครูต้องรู้จักเลือก ให้อาหารรางวัล และลงโทษให้เหมาะสมกับผู้เรียน และให้เหมาะสมกับโอกาส สิ่งเสริมแรงอาจเป็นสิ่งที่ของ ให้กำลังใจ หรือคำพูดชื่นชม สิ่งเหล่านี้เป็นเครื่องเสริมแรงภายนอก ส่วนเครื่องเสริมแรงที่เกิดจากภายในตัวผู้เรียนเองได้แก่ ความอยากรู้อยากเห็น อยากศึกษาค้นคว้า เป็นต้น
4. การแก้ไขข้อบกพร่อง (Feedback/Correction) การสอนที่มีคุณภาพ ครูจะต้องให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) แก่นักเรียน กล่าวคือ จะต้องแจ้งผลการสอบและข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการเรียนให้นักเรียนทราบทันทีว่า เขามีความสามารถในการเรียนมากน้อยเพียงใด ครูจะต้องแก้ไขข้อบกพร่องในการเรียนของนักเรียนควบคู่กันไป

กับการสอนเพื่อให้เด็กมีความรู้พื้นฐานอย่างเพียงพอในการเรียนบทต่อไป

บลูมเน้นในเรื่องการแก้ไขข้อบกพร่องอย่างมาก และเป็นหลักสำคัญของการเรียนเพื่อรู้แจ้ง เมอร์ริล และ บล็อก (Arlin. 1973 : citing Merrill and Block. n.d.) เห็นว่าการทบทวนบทเรียนเฉพาะจุดบกพร่อง และมีการแก้ไขข้อบกพร่องทางการเรียนนั้น เป็นวิธีปรับปรุงคุณภาพของการสอนให้เหมาะสมกับความต้องการของแต่ละคนได้ดีที่สุด โดยเฉพาะการใช้คำอธิบายที่เหมาะสมกับความสามารถของเด็กเพื่อให้เด็กเข้าใจสิ่งที่ครูสอน

1.4 รูปแบบการเรียนเพื่อรู้แจ้งซึ่งพัฒนาโดยชอททคิส

ดร.ชอททคิส (Dr.Gregory David Hotchkis) แห่งมหาวิทยาลัยเม็กไคววี่ ซิดนีย์ ออสเตรเลีย ได้มาเป็นวิทยากรในการอบรมในประเทศไทยระหว่างเดือนตุลาคม - พฤศจิกายน 2529 ท่านได้นำรูปแบบการเรียนเพื่อรู้แจ้งของแคลิฟอร์เนียมาประยุกต์ใช้ในรูปแบบของหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง (Mastery Learning) ตามทัศนะของท่าน

ตามทฤษฎีการเรียนรู้แบบเก่ามีความเชื่อว่า เด็กเกิดมาพร้อมกับความสามารถที่ติดตัวมา ศักยภาพ (Potential) ที่มีอยู่ในตัวเด็กเป็นสิ่งจำกัด เช่นเดียวกับความถนัดก็เป็นสิ่งจำกัดด้วย ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนแบบเก่า ครูส่วนใหญ่จะยึดไอคิวของเด็กเป็นตัวกำหนดการเรียนรู้ กล่าวคือ ถ้าครูเห็นเด็กคนใดมี ไอคิวสูง ครูก็จะสอนให้แตกต่างไปจากเด็กที่มีไอคิวต่ำ ทั้งนี้ถือว่าไอคิวเป็นเรื่องถาวร ครูคิดว่า ถ้าเด็กเก่งต้องเก่งมาแต่กำเนิด ความรู้เช่นนี้มีมาตั้งแต่ ค.ศ.1960 แต่ในช่วง 50 ปีหลัง นักการศึกษาเริ่มสงสัยว่าสิ่งที่คิดนั้นเป็นจริงหรือ และเมื่อไม่กี่ปีที่มีการทดสอบไอคิว และพบว่าไอคิวเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ ดังนั้นในทฤษฎีการเรียนรู้แบบใหม่จึงเชื่อว่า เด็กที่มีไอคิวต่ำสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ได้ การเรียนรู้ของเด็กขึ้นอยู่กับประสบการณ์การเรียนรู้คุณภาพของการสอน เวลาที่เด็กใช้ในการเรียน จากการศึกษาตามทฤษฎีเก่าพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กมีการกระจายเป็นโค้งปกติ (Normal Curve) โดยที่เด็กส่วนมากจะได้คะแนนตรงกลาง ซึ่งครูถือว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในลักษณะนี้ เป็นธรรมชาติ

ของการเรียนรู้ของเด็ก แต่ตามทฤษฎีใหม่ของครูต้องพยายามย้ายโค้ง (Curve) ให้เด็กมีความสามารถสูงขึ้นให้ได้ จึงถือว่าครูเข้าใจธรรมชาติของเด็ก แม้ตามธรรมชาติแล้วเด็กจะมีความสามารถแตกต่างกัน แต่ครูสามารถช่วยให้เด็กอ่อนให้เป็นเด็กเก่งได้โดยพัฒนารูปแบบของการสอน (Teaching Model) กล่าวคือ เมื่อครูสอนแล้วเด็กยังไม่เกิดการเรียนรู้ หน้าที่ของครูก็ต้องสอนใหม่ ในลักษณะของการสอนและทดสอบ (Teach - Test) ครูจะต้องทดสอบในสิ่งที่สอนเท่านั้น และต้องมั่นใจว่าการทดสอบระหว่างเรียนเพื่อความก้าวหน้าของเด็ก ในทัศนะของ ดร.ฮอททคิส (Dr.G.D Hotchkis) เห็นว่าการสอนของครูมีประสิทธิภาพแล้ว สิ่งที่เกิดขึ้นกับเด็กมี 2 อย่าง คือ

1. เด็กที่ไม่เคยประสบผลสำเร็จมาก่อนอาจประสบผลสำเร็จได้
2. เด็กที่ประสบผลสำเร็จอยู่แล้วอาจมีความสามารถที่จะเรียนเพื่อเรียนรู้ได้

ด้วยตัวเอง (Learn to Learn) สำหรับหน้าที่ในการสอนของครูควรเน้นในสิ่งต่อไปนี้ คือ

1. ให้นักเรียนมีทักษะ (Skill) ความรู้ความเข้าใจ (Cognitive) ในสิ่งที่สอนอย่างจริงจัง
2. ให้นักเรียนรู้ว่าเขาจะเรียนต่อไปได้ด้วยตนเองได้อย่างไร

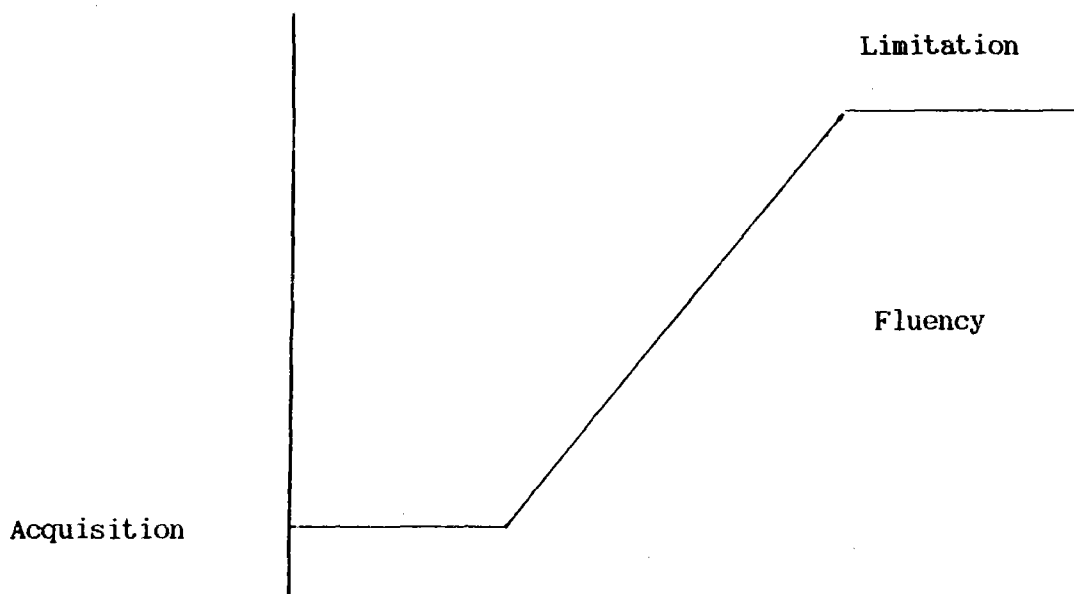
อย่างไรก็ตามจากการศึกษาของ Dr.Hotchkis ในเรื่องนี้พบว่าทั้ง Carroll และ Bloom ซึ่งเป็นผู้ที่แสดงความเชื่อว่าการใช้วิธีการ หลักการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้ง (Mastery Learning) สอนเด็กจะทำให้เด็กทุกคนสามารถพัฒนาศักยภาพได้สูงสุด ด้วยตัวของเด็กเองโดยมีครูเป็นผู้คอยให้การชี้แนะและจัดโปรแกรมที่เหมาะสมให้ส่วนที่เสริมให้การใช้วิธีการสอนแบบ Mastery Learning ได้ผลสมบูรณ์กว่าเดิม คือ

1. Precision Teaching
2. Teaching Concepts
3. Behavior Modification

ถ้าจะกล่าวโดยสรุปความคิดเกี่ยวกับการเรียนเพื่อรู้แจ้ง (Mastery Learning) ก็คือการจัดเนื้อหาของหลักสูตรให้เป็นกลุ่มและเรียงลำดับความยากง่าย พร้อมทั้งนำกิจกรรม

มาประกอบกันให้มีความต่อเนื่องและคล้ายคลึงกัน เพื่อจะได้สะดวกในการนำเอาความรู้พื้นฐาน มาสัมพันธ์กับเรื่องใหม่ ซึ่งจะเป็นทางนำไปสู่ความเข้าใจในสิ่งใหม่ ๆ ต่อเนื่องกันไปตาม กำหนดเวลาที่เหมาะสม วิธีการนี้เราจึงเรียกว่า "การเรียนรู้เพื่อการเรียนรู้" (Learning to Learning)

กระบวนการเรียนรู้ที่ ดร.ชอททิส ได้ใช้หลักในการทดลองโดยได้นำแนวความคิด ซึ่งเป็นผลจากการวิจัยของ Ogilvie ซึ่งได้พบว่า การเรียนรู้ของคนนั้นเกิดจากการลองใน หลาย ๆ วิธี และทำซ้ำ ๆ จนหาผลสรุปว่า วิธีใดเป็นวิธีที่จะใช้แก้ปัญหาได้ โดยได้ศึกษา จากการบันทึกกราฟ คือ

ในขั้นของการลองผิดลองถูกนั้น ถ้าหากจะพิจารณาแล้วจะเห็นว่า เป็นขั้นของการเรียนรู้ (Acquisition) นั้นเอง ถ้าหากจะนำผลของการนำจำนวนครั้งมาพิจารณาจะเห็นว่าในขั้นนี้เป็นขั้นที่จะทำให้มีความแตกต่างเรื่องของเวลา บางคนอาจจะเรียนรู้ได้ในเวลาสั้น บางคนอาจจะใช้เวลานาน แต่หลังจากนั้นแล้วหากได้มีการทำซ้ำอีกจะเห็นว่าผลงานจะเกิดได้มากขึ้นและใช้เวลาน้อยลง ความก้าวหน้าจะเพิ่มขึ้นไปเรื่อย ๆ จนถึงจุดหนึ่งอย่างจะมีเกณฑ์ที่ใกล้เคียงกัน เช่น คนไทยจะสามารถถนัดพิศมผัสได้ประมาณอาทิตย์ละ

80 - 85 คำ เป็นต้น

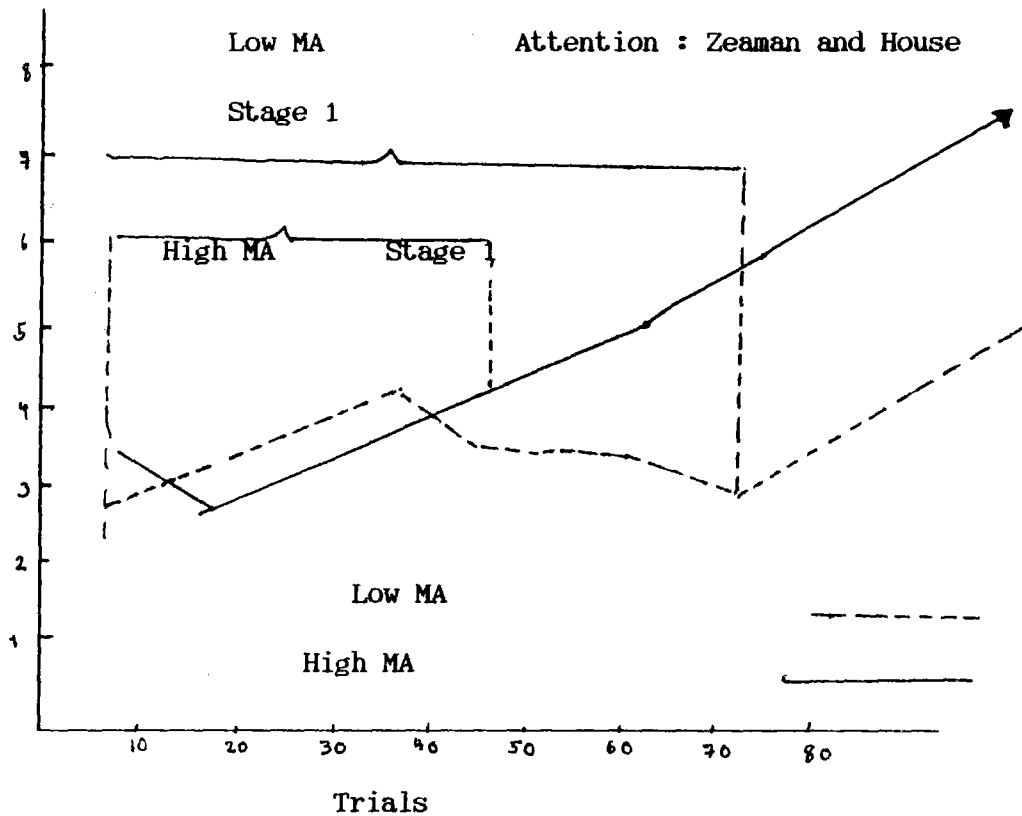
จากแนวความคิดของ Ogive ดร.ชอทคิส จึงได้เลือกเอารูปแบบของ
การเรียนรู้ที่มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับแนวความคิดของหลักการเรียนรู้
(Mastery Learning) คือ

Learning

1. Acquisition
2. Fluency
3. Maintainance
4. Application
5. Adaptation

1. การเรียนรู้ (Acquisition) ในการเรียนรู้ของเด็ก ถ้าหากจะจำแนกจะเห็นได้ว่ามี 2 รูปแบบคือ แบบธรรมชาติ และแบบที่เป็นรูปแบบ ข้อแตกต่างใน 2 รูปแบบที่เห็นได้เด่นชัด คือ ถ้าเป็นแบบธรรมชาติ การเรียนรู้เด็กมักจะต้องอาศัยประสบการณ์เดิม หรือความรู้พื้นฐาน (Basic Knowledge) นำมาสัมพันธ์และใช้แก้ปัญหา ส่วนการสอนที่เป็นรูปแบบโดยเฉพาะในห้องเรียนส่วนมากเราจะสอนโดยการกำหนดเนื้อหาเวลาตามหลักสูตรโดยมิได้คำนึงถึงความรู้พื้นฐาน หรือความแตกต่างในระหว่างบุคคลมากนัก จึงทำให้เกิดปัญหาในการเรียนรู้

ข้อสนับสนุนในเรื่องการเรียนรู้นั้น ดร.ชอทคิส ได้นำผลการวิจัยของ Zeaman และ House ได้ทดลองเด็ก 2 กลุ่ม คือ กลุ่มเด็กที่มีความสามารถทางสมองสูง กับกลุ่มเด็กที่มีความสามารถทางสมองต่ำ โดยพยายามหางานที่คาดว่าเด็กทั้ง 2 กลุ่มจะได้เคยฝึกมาก่อน กับปัญหาผลที่แสดงไว้ในกราฟ

Zeaman และ House ได้พบว่าเด็กฉลาดแม้ว่าจะไม่เคยมีประสบการณ์ในงาน
ชิ้นนี้มาก่อน แต่ก็สามารถจะแก้ปัญหาได้ภายใน 40 ครั้งของการทดลองลองผิดลองถูก ส่วน
กลุ่มที่มีความสามารถทางสมองต่ำต้องใช้เวลาถึง 75 ครั้ง ความแตกต่างที่เกิดขึ้นเพราะ
ความแตกต่างในเรื่องความสนใจในงาน รางวัลที่จะได้รับจากงาน การนำประสบการณ์
เดิมมาสัมพันธ์ในการแก้ปัญหา จึงทำให้เกิดความแตกต่างในการเรียนรู้ ขั้นตอนการเรียนรู้
ในขั้นแรกนี้เกือบทั่วโลกได้พยายามจัดทั้งในลักษณะบังคับ โดยรูปแบบหรือการปรับให้เหมาะสม
เป็นรายบุคคลอยู่แล้วและนับว่าเป็นขั้นที่จะทำให้ผู้เรียนได้รับผลที่สำคัญคือ

1. เจตคติ (Attitude)
2. ความคิดรวบยอด (Concept)
3. พฤติกรรม (Behavior)
4. ความรู้ (Knowledge)

5. ความเข้าใจ (Understanding)

2. ความคล่องแคล่ว (Fluency)

หลังจากเด็กได้เรียนรู้แล้ว ควรจะได้มีการฝึกฝนเพิ่มขึ้นโดยให้มีจำนวนข้อปัญหาให้มาก เหมาะสมกับเวลา และมีการบันทึกกราฟดูความก้าวหน้า กราฟที่ใช้ในการบันทึกนิยามใช้แบบ Logarithm ในการบันทึกกราฟจะเป็นเครื่องแสดงความคล่องแคล่วจะทำให้เกิดอัตราผกผัน คือ เวลาใช้น้อยลงแต่ได้งานมากขึ้นและแม่นยำ ข้อที่ครูผู้สอนจะต้องคำนึงถึงในเรื่องความคล่องแคล่ว คือ

1. ทำได้ถูกต้องตามจำนวนที่กำหนด
2. ทำได้สะอาดเรียบร้อย
3. ข้อผิดต้องมีน้อยที่สุด หรือไม่ผิดเลย
4. กำหนดขึ้นงานด้วยเวลาที่เหมาะสม

3. ความคงทนในการจำ (Maintenance) ข้อสำคัญในการเรียนรู้ของเด็กนอกจากจะมีความรู้ความเข้าใจ มีความคล่องแคล่วในงานนั้น ๆ แล้วสิ่งที่สำคัญตามมามากประการหนึ่งคือ ความจำ ครูจะต้องวิเคราะห์ดูว่าสิ่งใดเป็นสิ่งที่ต้องให้เด็กจำระยะสั้นหรือระยะยาว เรื่องที่เรียนรู้จะถูกบันทึกไว้ในสมองของเด็กตลอดเวลา และจะถูกลบไปหากเห็นว่าสิ่งที่บันทึกไว้มิได้นำมาใช้ อีก ดังนั้นถ้าครูมีความเห็นว่าในสิ่งใดจะต้องนำไปประยุกต์ใช้ก็จะต้องแจ้งให้ผู้เรียนรู้ว่าตอนนี้สิ่งสำคัญจะต้องจำเพื่อเก็บไว้ ครูอาจจะเน้นว่าจะมีการสอบให้คะแนนทุกครั้งที่มีการสอบ ครูผู้สอนจำเป็นจะต้องบันทึกช่วยจำไว้ด้วยเสมอว่าจะทดสอบเมื่อไร จำนวนร้อยละเท่าไรของข้อสอบในครั้งต่อไป ไป เบอร์เซนต์ที่คิดว่าเหมาะสม ควรจะไม่เกินร้อยละ 20 ผลดีของการทรงจำ คือ จำระยะสั้น เพราะจะเรียนในเรื่องต่อไปเพียงเรื่องเดียวเท่านั้น ส่วนใดที่ต้องจำบ่อยครั้งและต้องนำมาสัมพันธ์กับเนื้อหาต่อมาอีก ก็จะต้องมีการทบทวนทุกครั้ง หรือบ่อยครั้งขึ้น ครูจะต้องเน้นให้เด็กรู้ว่า จะมีการทดสอบทุกครั้ง เพื่อให้เด็กได้ทบทวนและจำไว้เป็นการจำระยะยาว ในการทดสอบหากเด็กทำได้ควรจะใช้วิธีการให้รางวัลเสริม และคอยลดลง การลดรางวัลเสริมนี้เรียกว่า Lean Schedules

4. การนำไปใช้ (Application) ในกระบวนการของการเรียนรู้ นอก จากจะให้เด็กเกิดความรู้ ความแฉ่วคล่อง และการจดจำแล้ว จุดประสงค์ที่สำคัญคือ การ นำเอาสิ่งที่ได้จากใน 3 ข้อแรกมาใช้ในชีวิต การนำมาใช้ในที่นี้เป็นการเพิ่มประสบการณ์ ของเด็กโดยเน้นในการแก้ปัญหา จากเหตุการณ์สมมติในห้องเรียน ทั้งนี้เป็นความจำเป็นที่ ครูจะต้องพิจารณาว่าการนำความรู้มาใช้ของเด็กนั้น ถ้าหากมีเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสิ่งแวดล้อม เป็นประจำ ครูอาจจะนำเหตุการณ์มากำหนดเป็นรายการแก้ปัญหาเพียงเล็กน้อย ส่วนที่ ไม่ค่อยจะมีโอกาสจะได้พบเห็น ครูจำเป็นจะต้องจัดให้มาก และบ่อยครั้ง เช่น การเรียน ภาษาอังกฤษในสภาพแวดล้อมที่สิ่งที่เด็กได้พบเห็นตลอดเวลาในชีวิตประจำวัน

5. การนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน (Adaptation) ความแตกต่างใน ขั้นนี้กับการ นำไปใช้ (Application) คือ การนำความรู้ ความแฉ่วคล่อง ความทรงจำ มาใช้ในชีวิตประจำวัน ที่เป็นทั้งอาชีพและเพื่อความดำรงอยู่ในสังคม ขั้นนี้ถือว่าเป็นการนำ ไปใช้แก้ปัญหาจริงในชีวิต ส่วนในขั้นที่ 4 นั้น อาจจะเป็นเหตุการณ์สมมติเพื่อให้เด็กได้เห็น แนวทางโดยมีครูคอยให้คำแนะนำหากว่าเด็กไม่สามารถจะแก้ปัญหาได้ถูกต้อง ส่วนในขั้นที่ 5 จะเป็นขั้นที่เด็กคิด ตัดสินใจ และลงมือทำด้วยตนเอง หากเกิดข้อขัดข้อง ผิดพลาด เด็กก็จะ ต้องพยายามทบทวนและหาทางที่จะแก้ปัญหาค่อยไป

วิธีการเรียนรู้ของเด็กทั้ง 5 ขั้นตอนนี้ เป็นแนวทางที่จะทำให้ครูได้พบว่าในชั้น ใดตอนใดเด็กยังมีความต้องการในเรื่องของการฝึกเพิ่มเติม ต้องการการสอนซ่อมเสริม หรือการปรับพฤติกรรมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ ดังนั้น ถ้าหากครูพบว่า เด็กยังมีความจำเป็นจะต้องได้รับการสอนเน้นจุด Precision teaching แม้ว่าจะยังคงอยู่ในขั้น การเรียน Acquisition หรือ fluency ก็ตาม ครูจะต้องวางแผนและดำเนินการในทันที อย่างปล่อยให้ปัญหาอื่นตามมา

1.5 การสอนให้เกิดความคิดรวบยอดหรือการสร้างมโนคติ (Teaching Concept)

มโนคติ คือ แนวคิด (Idea) ความคิด (Thought) เป็นกระบวนการทางสมอง

(Mental process)

การเรียนรู้ (Concept) จะเร็วหรือช้านี้มีผลจาก การถ่ายโอนของการฝึก (Transfer of training) การถ่ายโอนความรู้เดิมที่มีอยู่ไปสู่การเรียนรู้ (Concept) สิ่งใหม่ การtransfer นี้ส่งผลต่อการเรียนรู้ (Concept) ใหม่ได้ 2 ลักษณะ คือ

1. เอื้ออำนวยการเรียนรู้สิ่งใหม่

A ————— B facilitates

ความรู้ที่ได้จากการทำงาน A จะทำให้เกิดการเรียนรู้งาน B และทำงาน B ได้เร็วขึ้น

2. การขัดขวางเพื่อให้เกิดการเรียนรู้สิ่งใหม่

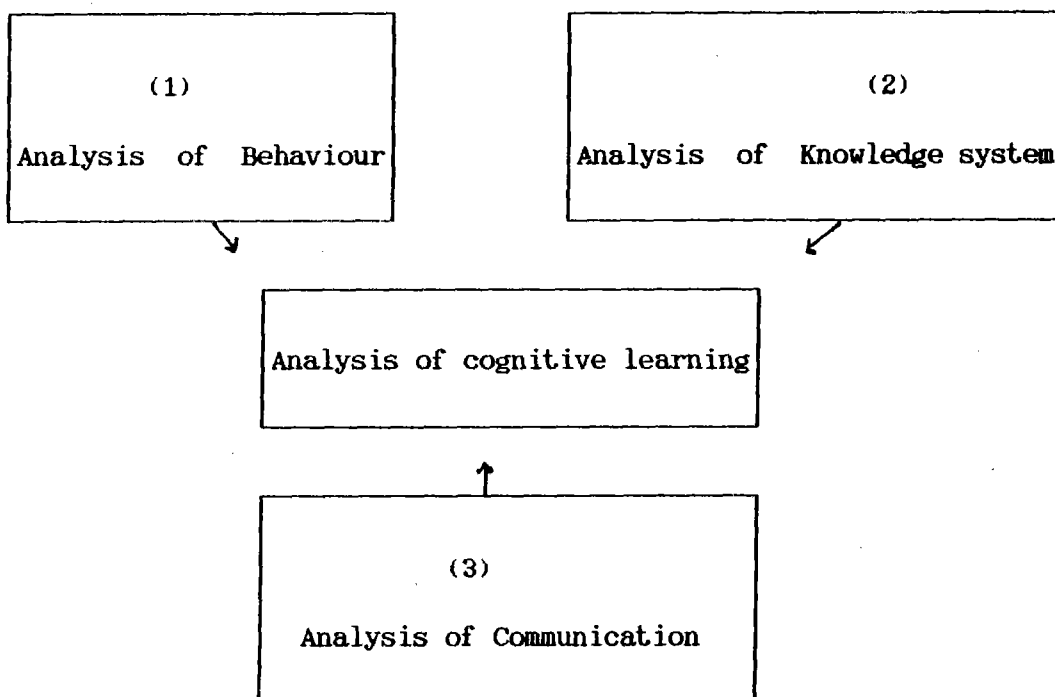
A ———//———— B inhibition

ความรู้เดิม (A) ทำให้เกิดการเรียนรู้สิ่งใหม่ (B) ที่ยากขึ้น การให้ความรู้เดิมที่ถูกต้อง จะเป็นองค์ประกอบทำให้การเรียนรู้ในเรื่องใหม่เป็นไปได้อย่างสมบูรณ์ หากมีผลในทางตรงกันข้ามจะทำให้เป็นอุปสรรคหรือขัดขวางในการเรียนในขั้นต่อไป

ในเรื่องการสอนให้เกิดความคิดรวบยอดหรือมโนคติ (Concept) จึงควรตระหนักถึงความสำคัญของการถ่ายโอนความรู้เดิมที่จะนำไปสู่การเรียนรู้สิ่งใหม่ นอกจากนี้ การสอนหรือจัดกระบวนการให้เด็กได้รู้วิธีการเรียนก็จะทำให้การเรียนรู้สิ่งใหม่ได้ง่ายขึ้นด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสอนเด็กฝึกการให้รู้จักวิธีการเรียน (Learning to Learning) เป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้เด็กเรียนรู้สิ่งใหม่ได้เร็วขึ้นหลังจากที่รู้วิธีการเรียนแล้ว การเรียนรู้วิธีการเรียนอย่างหนึ่งก็คือ Discrimination Learning (การรู้จักแยกแยะ) โดยใช้วิธีจับคู่ (Match of sample) เมื่อเด็กเรียนรู้วิธีการแยกแยะได้แล้ว จะทำให้การสอนสิ่งอื่นง่ายขึ้น เด็กจะรู้วิธีแยกแยะแล้ว นำไปใช้เพื่อเรียนรู้สิ่งใหม่ เช่น หลังจากเด็กได้รับการฝึกข้างต้นแล้ว ครูมาสอนเรื่องตัวเลขเด็กจะเรียนรู้ที่จะเรียนรู้ที่จะให้เห็นความแตกต่างระหว่างตัวเลข 6 และตัวเลข 7 ได้โดยวิธีนี้ เพราะครูได้วางแนวทางการเรียนไว้อย่างดีแล้ว เมื่อเด็กเรียนตามวิธีการนี้เด็กก็จะเรียนรู้วิธีการเรียนและนำไปใช้เรียนสิ่งอื่น ๆ ได้ต่อไป

ข้อพึงระวังสำหรับครู คือ ครูต้องพยายามให้เด็กโดยเฉพาะเด็กพิการ สนใจ เรียนรู้ในสิ่งที่ควร และในเวลาที่เหมาะสม "pay attention to the right at the right time" เช่น ในที่นี้ต้องให้เด็กพุ่งความสนใจไปที่บัตรคำและสิ่งที่ต้องการให้จับคู่ ไม่ใช่ข้อบ่งชี้ของบัตรคำ หรือตำแหน่งของบัตรคำตัวเลือก เช่น บัตรคำทางซ้ายเป็นบัตร คำที่ถูกเสมอ เหล่านี้เป็นต้น ครูจึงต้องสลับเปลี่ยนตำแหน่งของบัตรคำตัวเลือกสม่ำเสมอ เพื่อมิให้เด็กไขว้เขว สนใจเรียนสิ่งซึ่งไม่ใช่วิธีการเรียนที่ครูได้วางไว้แล้ว

ในเรื่องการสอน Concept Engelmann & Carnine ได้กล่าวไว้ในหนังสือ Theory of Instruction ดังนี้

ตามทฤษฎีของ Engelmann & Carnine ได้กล่าวถึงการเรียนรู้ว่าจะเกิดได้ ต้องวิเคราะห์

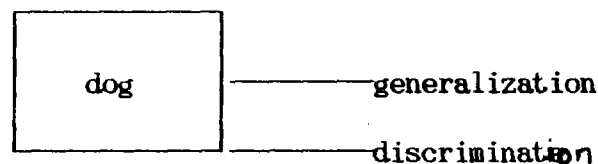
1. พฤติกรรมของมนุษย์

2. ความรู้ทางวิชาการต่าง ๆ วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ฯลฯ

3. การสื่อความหมาย ข้อความ

ดร.ชอททคิส ได้ยกตัวอย่างเด็กพิการพวกซ้ำซ้อน เช่น พวกปัญญาอ่อนกับหูหนวก หรือคนตาบอด ซึ่งเราคิดว่าไม่มีทางสอนได้ แต่สามารถสอนได้ โดยให้เด็กภาษาในตัวเด็ก และสื่อความหมายได้ เช่น ต้องการน้ำ ย่นบัตรคำ "น้ำ" ให้ถือว่า อ่านได้

จากหนังสือของ Engelmann & Carnine ได้พูดถึง Concept ว่ามีความสำคัญมาก ดร.ชอททคิส ได้ยกตัวอย่างว่า เด็กเล็กรู้จักคำ สุนัข มักจะเรียกสัตว์อื่น ๆ ที่มีสี่ขา เรียกว่า สุนัขหมด ซึ่งเป็นสิ่งที่เอาไปใช้ในสถานการณ์อื่น เรียกว่า การสรุปความ (Generalization)

ต่อ ๆ มาเด็กจะรู้ความหมายโดยจำแนกรูปร่าง ลักษณะของสุนัขได้ รู้จักหลาย ๆ พันธุ์ เช่น บูลด็อก อัลเซเชียน มีขนาดเล็กขนาดใหญ่ การเข้าใจเช่นนี้เรียกว่า การจำแนก (discrimination) ซึ่งเป็น Concept ที่เป็นรูปธรรมต่อมาเราอาจจะเห็นสุนัขที่มีหูสั้น หรือสุนัขสีม่วง สุนัขสองหัว เป็นต้น Concept เรื่องสุนัขก็อาจเปลี่ยนได้บ้างจากเดิม กล่าวได้ว่า Concept ใด ๆ ก็ตามจะมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา แต่ยังมี Concept ที่เป็นนามธรรม เช่น คำประชาธิปไตย ความยุติธรรม ความกล้าหาญ ซึ่งเราไม่สามารถชี้ให้เด็กเห็นได้ชัด การสอน Concept จำแนกได้ดังนี้

1. มโนคติขั้นพื้นฐาน (Basic Concept) เป็นสิ่งที่น่าสัมผัสและต้องได้ ด้วยประสาททั้ง 5 การสอน Concept ชนิดนี้จะให้เพียงตัวอย่างเดียวไม่ได้ (never with one sample) เช่น ถ้าสอนเรื่องปากกา ต้องให้ตัวอย่างปากกาหลายคันทั้งที่เป็น positive example ตัวอย่างที่เป็นชนิดต่าง ๆ ของปากกา และหากตัวอย่างที่ไม่ใช่

ปากกาให้รวมอยู่ด้วย (negative example) เช่น ทมม เพื่อเด็กเห็นความแตกต่าง

ในการให้ positive และ negative example ต้องคำนึงถึง

1. การให้เป็นจำนวนจำกัด (set limits) เช่น สอนชื่อ "สีฟ้า" ควรจะให้เด็กเห็นระดับต่าง ๆ ของสีฟ้า ตั้งแต่สีฟ้าแก่ ฟ้าอ่อน ฟ้าน้ำทะเล และถ้าหากนอกจากนี้แล้วไม่ใช้สีฟ้า
2. สอนให้เด็กได้รู้ด้วยว่า Concept นั้น (สีฟ้า) เข้าไปอยู่ในเรื่องอื่น ๆ ได้ เช่น ของแข็ง เช่น แท่งไม้ ของเหลว เช่น น้ำ ผ้า ฯลฯ ก็มีสีฟ้าด้วยได้ แท่งไม้สีฟ้า น้ำสีฟ้า ผ้าสีฟ้า ฯลฯ

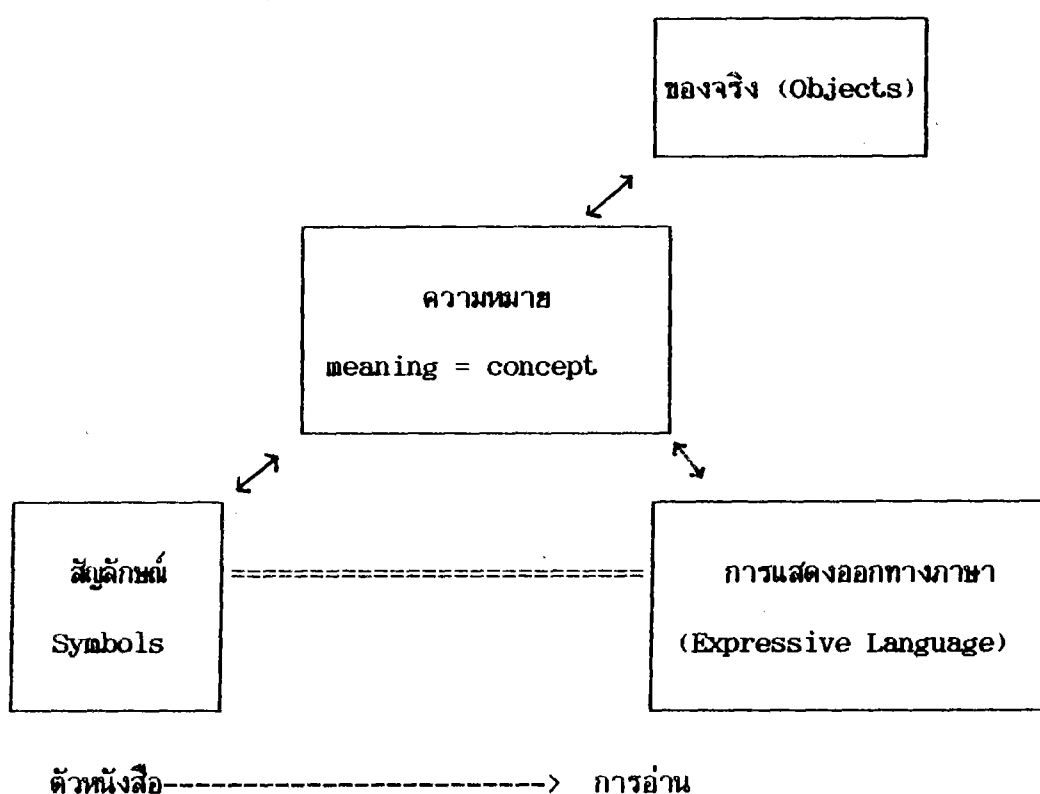
หลังจากนั้นก็ทดสอบว่า เด็กเข้าใจ Concept นั้นหรือไม่ โดยให้ทั้ง positive และ negative example ลักษณะคำถามของ basic concept จะเป็นคำถามที่ต้องการคำตอบเดียว เช่น สีฟ้าหรือไม่ คำตอบอันเดียว "ใช่" หรือ "ไม่ใช่"

2. Joining Concept เมื่อได้สร้าง Concept พื้นฐานแล้วจะต้องกำหนดแผนการที่จะนำไปเสริมหรือเรียนกับ Concept ใหม่เข้าด้วยกัน เช่น สอนคำว่าได้ เราไม่อาจจะแสดง Concept คำว่า ได้โดยตรงได้ ต้องอาศัยของอื่นประกอบ เด็กมีความเข้าใจคำว่าปากกาแล้ว สีแล้ว เราก็นำเอา ปากกาสีแดง สีน้ำเงิน สมุด มาวางสลับกัน แล้วชี้ให้เห็นว่า ปากกาสีแดงอยู่ใต้ปากกาสีน้ำเงิน ปากกาสีน้ำเงินอยู่ใต้สมุด ฯลฯ เป็นต้น วิธีการนี้อาจจะใช้วิธีการเลือกสีให้ตรงกับตัวอย่าง (Matching to sample) โดยเริ่มจากหนึ่งต่อหนึ่ง (one to one) และขั้นต่อมาให้สร้างตัวอย่าง (Distractor) จากตัวเดียวเป็น 2 - 3 จนผู้สอนเห็นว่าผู้เรียนมีความแม่นยำและรวดเร็วในการฝึกให้ผ่านไปเรียนอย่างอื่นได้

3. Correlated features คือ Concept ของ 2 สิ่งที่มีความคล้ายคลึงกัน เช่น เมื่อสอน Concept คำ under ได้ควรสอนคำที่ใกล้เคียงกัน เช่น สอนคำ below ค่อยไปได้เช่นกัน

วิธีการต้องสอน Concept ที่ถูกก่อน ซึ่ง Engelmann & Carnine สรุปว่า

1. คุวต้องรู้วิธีการสอน
2. ต้องรู้เนื้อหาหลักสูตร
3. ำให้แรงเสริมหรือรู้วิธีการปรับพฤติกรรมมนุษย์

ในการสอนนั้นเด็กจะต้องรู้จักคำจากสัญลักษณ์ สัญลักษณ์นี้ เช่น มีคำ ๆ หนึ่งใช้ทั้งในภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ประวัติศาสตร์ ฯลฯ เด็กจะต้องเข้าใจอย่างชัดเจนในสัญลักษณ์ที่เขาใช้แล้วก็แยกแยะความแตกต่างของสัญลักษณ์นั้นได้ เช่นการแยกแยะตัวเลข 5 จาก เลข 2 ว่าแตกต่างกันแล้วหาตัวเลข 5 ที่มีอยู่อีกกลุ่มหนึ่งให้จับคู่ได้ ดังนั้นเด็กก็จะได้ตัวเลข 5 คู่กับ 5 โดยที่ไม่จำเป็นจะต้องรู้ความหมายของคำตัวเลข การแยกแยะตัวเลขทางสายตาได้ก็จะทำให้รู้ความหมายจากการคู่ได้ เด็กก็จะแสดงออกในการใช้ภาษาได้อย่างชัดเจน สัญลักษณ์ทุกตัวจะใช้ในความหมายที่ถูกต้อง ดังนั้นฝึกการสอนอ่านก็คือ การใช้

สัญลักษณ์ที่แน่นอนแทนความหมาย เมื่อเห็นสัญลักษณ์นั้น หมายถึง คำ ๆ นั้น เนื่องจากความหมายที่กำหนดไว้แน่นอนนั่นเอง เช่น เด็ก C.P. (Cerebral Palsy) พูดไม่ได้ แต่เข้าใจภาษาได้ด้วยการแสดงออกทางภาษาได้

ข้อควรระวังสำหรับครูในการสอน Concept คือ ถ้าครูสอน Concept ใดไป และนักเรียนจำได้แล้ว ครูไม่ควรเปลี่ยน Concept นั้นอีก เพราะการกระทำเช่นนี้จะเป็นการทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้ช้าลงกว่าจะคุ้นเคยกับการใช้ Concept ใหม่ ดังนั้น ถ้าจะสอน Concept ใดจะต้องให้ Concept นั้นถูกต้องเสียแต่ตอนแรก

1.5 การสร้างแบบฝึก (Probe)

เครื่องมือในการฝึก (Probe) โดยลักษณะคล้ายกับแบบทดสอบย่อย เพียงแต่มีจำนวนของปัญหาเพิ่มมากกว่า Probe แต่ละชิ้นของแต่ละเนื้อหาวิชา ย่อมมีจำนวนปัญหาแตกต่างกันออกไป อาจจะเป็น 30, 60 หรือ 100 ข้อก็ได้ นอกจากนี้การใช้ Probe จำเป็นต้องกำหนดเกณฑ์ของจำนวนว่า จะให้ผู้ฝึกสามารถทำได้ 20 หรือ 30 หรือ 40 ข้อ แล้วแต่กรณี การฝึกจะต้องฝึกเป็นประจำ โดยทำให้เวลาที่สั้น ๆ และจำกัด อาจจะมีเริ่มจาก 30 วินาที 1 นาที หรือ 2 - 3 นาที แล้วบันทึกผลที่ได้ถูกต้องและผิด ผู้ฝึกสามารถทำได้ถูกต้อง และถึงเกณฑ์ที่กำหนดเมื่อไร ก็ให้เรียนในเรื่องต่อไป

การสร้าง (Probe) จะสร้างตามความจำเป็นและเพื่อจะให้มันเป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหา และส่งเสริมความชำนาญให้กับผู้เรียนอย่างเช่น Probe ของการบวก ลบ คูณ และ หหาร ตัวเลขหลักเดียว

ประโยชน์ของการใช้ Probe

1. ใช้ในการปรับพฤติกรรมในการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างดี
2. ใช้ในการส่งเสริมความเข้าใจ
3. ใช้ส่งเสริมความชำนาญ คิดในใจแก้ปัญหาได้เร็ว ถูกต้อง แม่นยำ
4. ใช้ส่งเสริมวิธีการเรียนรู้และแก้ปัญหาด้วยตนเอง
5. ใช้ส่งเสริมความตรงต่อเวลา

1.7 การกำหนดเกณฑ์ของปริมาณงาน (Quantity)

ในการกำหนดจำนวนของปัญหา ที่จะนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการฝึกนักเรียน จะต้องคำนึงถึงเรื่องที่สำคัญดังต่อไปนี้

1. ความยากง่ายของปัญหาจะต้องเหมาะสม โดยเกณฑ์จะต้องถือเกณฑ์ของความง่าย เพื่อให้เด็กทุกคนทำได้
2. มีปริมาณของข้อปัญหานั้นมาน้อยกว่าเวลาที่กำหนด
3. ลักษณะปัญหาจะต้องเสริมสร้างทักษะพื้นฐาน (Basic Skill)

1.8 การสอนเพื่อฝึกความชำนาญ (Precision Teaching)

คำว่า Precision เป็นศัพท์ของวิศวกรรมศาสตร์ หมายถึง แม่นยำ ตรง รวดเร็ว ฉะนั้น Precision Teaching หมายถึง การสอนอย่างถูกต้องตรงตามวัตถุประสงค์และรวดเร็ว เป็นการสอนเพื่อแก้ไขและส่งเสริมให้เกิดความชำนาญในการแก้ปัญหา ทั้งนี้เพราะนักการศึกษามีความเชื่อในเรื่องของพฤติกรรมนิยม (Behaviorist) จากการศึกษาวิจัยของ Lindsley เรื่อง Prosthetic Environment ซึ่งได้ชี้ให้เห็นว่า ความพิการคือความบกพร่องต่าง ๆ ซึ่งสามารถจะหาสิ่งมาชดเชยแทนได้ สิ่งที่มาทดแทนนี้จะทำให้บุคคลนั้นไม่พิการต่อไป (Prosthetic device) เช่น คนมีความพิการที่ขา ถ้าเขาสวมขาเทียมและใช้ไม้ค้ำยัน ซึ่งทำให้เขาสามารถเคลื่อนไหวได้เช่นเดียวกับคนปกติหรือใกล้เคียงกับคนปกติ ดังนั้นสภาพแวดล้อมที่ควรเป็น คือ

สภาพแวดล้อมนั้นต้องทำให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ได้เร็วขึ้น เพื่อการเรียนตามเพื่อนหรือเด็กปกติให้ทัน ครูจึงเปลี่ยนความเชื่อว่า เด็กเรียนไม่ได้ดีเพราะตัวของเด็ก แล้วหันมาพิจารณาว่า ทำไมเด็กจึงไม่สามารถเรียนได้

ในการสอนให้เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ สามารถเรียนรู้เร็วขึ้นนั้น เป็นหน้าที่โดยตรงของครู ครูจะปฏิเสธความรับผิดชอบแล้วยกความผิดไปให้เด็กเป็นสิ่งที่ไม่ควรทำอย่างยิ่ง การสอนให้เด็กสามารถเรียนรู้และเรียนรู้ได้เร็วขึ้นนั้น จะต้องประกอบด้วย

1.8.1 เครื่องมือในการฝึก (Probe)

1.8.2 การกำหนดเกณฑ์ของปริมาณงาน

1.8.3 การกำหนดเกณฑ์ของเวลา (Timing)

1.8.4 การบันทึกความก้าวหน้า (Progressing Chart)

1.9 การกำหนดเกณฑ์ของเวลา (Timing)

หลังจากได้ทำ Probe เรียบร้อยแล้ว เราจะต้องหาเวลาที่จำเป็นจะใช้ในการแก้ปัญหา (Time needed) เพื่อจะได้ใช้เป็นตัวกำหนดเวลามาตรฐาน เราสามารถกำหนดให้ติดและถูกต้อง โดยการหาเวลามาตรฐานได้ดังนี้

1. ให้เด็กที่เรียนดี อาจจะอยู่ในชั้นเดียวกัน หรือชั้นที่เหนือกว่าหนึ่งชั้น ทดลองทำแล้วจับเวลา แล้วนำเวลานั้นมากำหนดเป็นเวลามาตรฐานก็ได้
2. ให้เพื่อนครูทดลองทำ แล้วจับเวลา เมื่อได้แล้วเวลาจริงเท่าใดคูณด้วย 2 จะเป็นเวลาที่กำหนดให้สำหรับเด็ก

การกำหนดเวลาในการฝึก เพื่อให้เกิดผลที่สำคัญ 3 ประการ คือ

1. เป็นการปรับพฤติกรรมของนักเรียนที่มีปัญหาของความสนใจสั้น ให้มีโอกาสหันมาสนใจงานที่มอบหมายเพื่อจะช่วยขยายเวลาเพิ่มขึ้น
2. ทำให้นักเรียนได้เล็งเห็นความสำคัญของเวลามากขึ้น
3. เป็นการเสริมความสามารถของเด็กนักเรียนในด้านความเร็ว

ความแม่นยำ

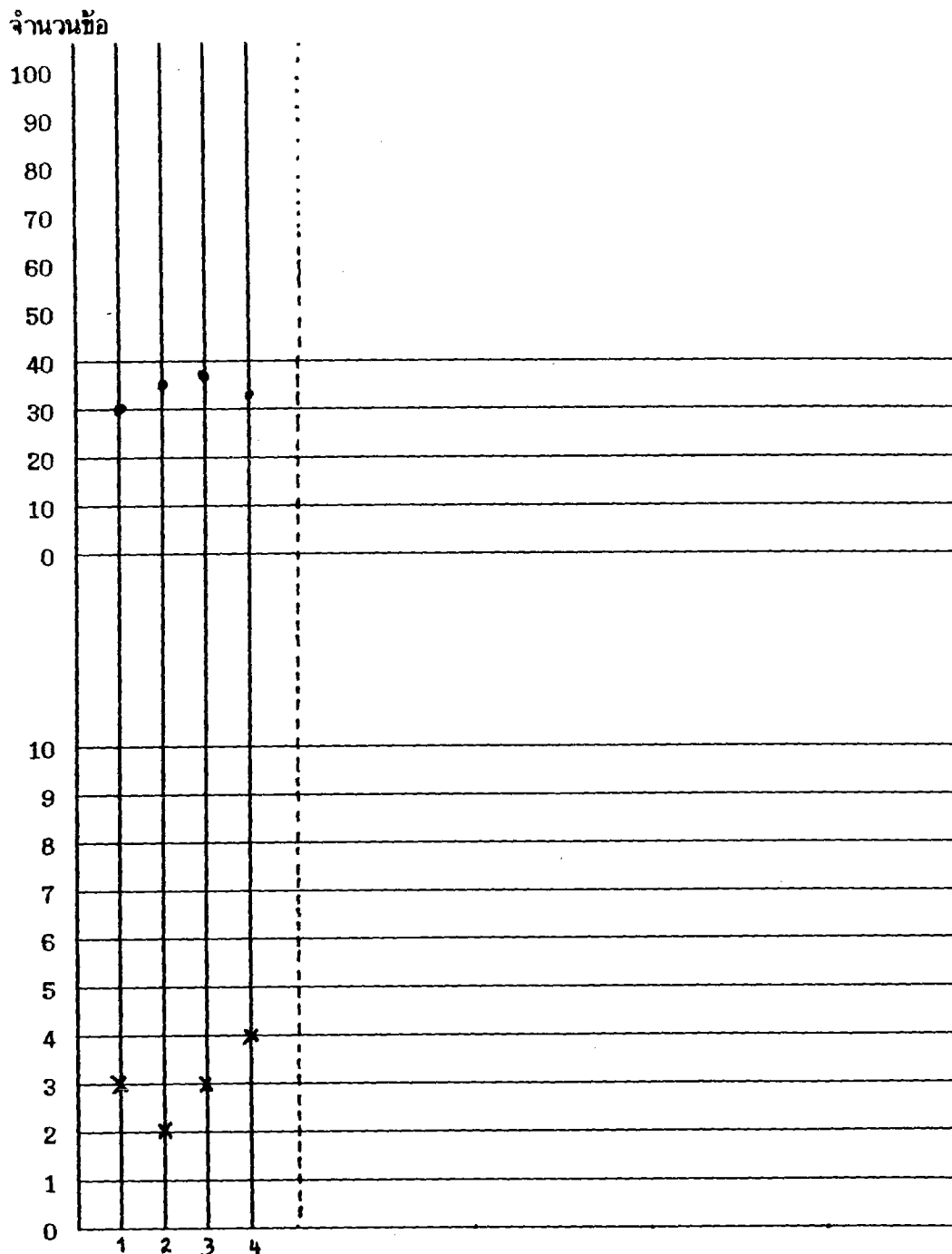
การบันทึกความก้าวหน้า (Progressing charts)

การฝึกหัดเพื่อเสริมความเข้าใจ ความเร็ว และความแม่นยำ ทั้งครูผู้มอบหมายงาน และผู้เรียนจะไม่สามารถเห็นความก้าวหน้า และปัญหาในการฝึกเลย หากไม่มีการบันทึกผลของการฝึกแต่ละครั้ง ทั้งคำตอบถูกและผิด เพื่อจะได้แก้ไข นอกจากนั้นยังเป็นเครื่องชี้แนวทางการปรับและการหยุดการฝึกเพื่อการเรียนรู้ในบทต่อไป (แบบบันทึกที่เหมาะสมคือ Logarithm Graph)

นักจิตวิทยาพฤติกรรมเชื่อว่า ความรู้ความเข้าใจที่มีอยู่ในส่วนของสมองของมนุษย์

เราคงจะวัดโดยตรงไม่ได้ นอกจากว่าเราจะหาวิธีให้บุคคลนั้นแสดงออกด้วยการกระทำ (Externalized) แล้วสังเกตพฤติกรรมนั้น ๆ เพื่อสรุปว่า คืออะไร การสรุปนั้น ๆ อาจ จะตรงหรือไม่ขึ้นอยู่กับว่าจำนวนครั้งของพฤติกรรมที่กระทำ ยิ่งทำมากครั้งความแน่นอน เที่ยงตรงก็ย่อมจะมีมาก ดังนั้นการสอนโดยวิธีการใช้ Precision teaching จึงต้องมีการฝึกให้ทำซ้ำ ๆ บ่อย ๆ ด้วย Probe

ตารางกราฟแสดงผลความก้าวหน้าของนักเรียน

จำนวน ครั้ง ข้อ ถูก/ผิด	1	2	3	4	5	
✓	30	34	38	31	29	
X	3	1	2	3	4	

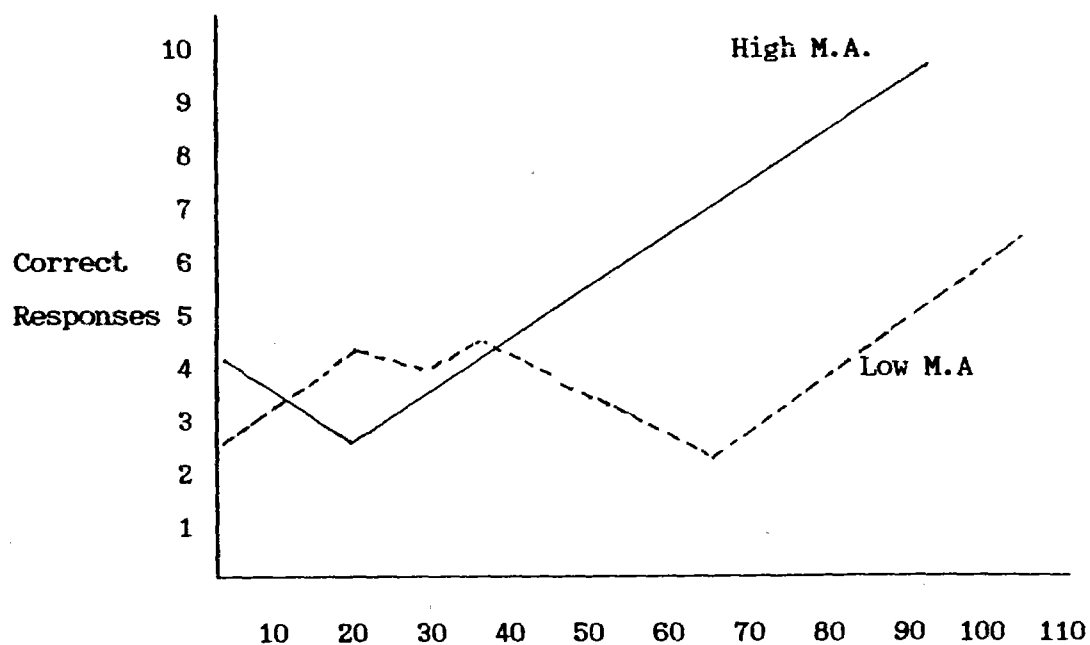
จำนวนข้อที่เด็กทำถูก

X จำนวนข้อที่เด็กทำผิด

หมายเหตุ จำนวนข้อถูกและผิด นับเฉพาะเท่าที่นักเรียนทำได้ในแต่ละครั้ง

การเรียนรู้มีขึ้นการให้ผู้เรียนได้เรียนเพียงข้อเท็จจริงเท่านั้น แต่ยังคงคำนึงถึง
เจตคติ (Attitude) อารมณ์ (Emotion) และสิ่งแวดล้อม (Environment) ความ
เร็วในการทำงานด้วย

จากการศึกษา Zemann & House กับเด็กทดลอง 2 กลุ่ม คือ เด็กเก่งกับเด็ก
ปกติ เปรียบเทียบกับเด็กที่มีความสามารถทางสมองต่ำให้ทำงาน

งานที่ทำให้ Zeaman เชื่อว่าเด็กทั้งสองกลุ่มไม่เคยพบมาก่อน ในการทดลองนี้ ไม่มีการให้คำแนะนำในการเรียนรู้ เด็กทั้งสองกลุ่มจะต้องพยายามลองผิดลองถูก (Trials and Errors) เพื่อหาวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Zeaman) พบว่า ในการทดลองครั้งแรกเด็กทั้ง 2 กลุ่ม มิได้มีความก้าวหน้าแตกต่างกันเลย ถ้านับจำนวนครั้งแล้วในช่วง 30 ครั้งแรก จะไม่ค่อยแตกต่างกัน แต่พอครั้งที่ 50 จะเห็นได้ว่า เด็กกลุ่มฉลาดได้พบวิธีการเรียนรู้แล้ว ส่วนเด็กที่มีความสามารถทางสมองต่ำต้องลองผิดลองถูกต่อไปอีก จนถึงครั้งที่ 80 จากนั้นจึงรู้วิธีการเรียนหลังจากนั้นจะเห็นความก้าวหน้าของทั้ง 2 กลุ่ม มีความลาดชันอยู่ในลักษณะเดียวกัน

สรุปจากผลการทดลองพบว่า

1. ในการเรียนรู้ของเด็กไม่ว่าประเภทใด ความแตกต่างของระยะเวลาขึ้นอยู่กับจำนวนครั้งที่เด็กได้กระทำ
2. ถ้าลดเวลาและจำนวนครั้งลงได้ โดยเน้น Precision ให้เห็นจุดสำคัญจะทำให้เวลาที่ใช้ในการเรียนรู้สั้นลง จำนวนครั้งในการฝึกจะลดลงด้วย

1.10 การปรับพฤติกรรม (Behavior Modification)

การปรับพฤติกรรมของมนุษย์ เป็นการนำเอาผลของการคิดค้นวิจัยมาปรับความประพฤติ อันไม่ถึงประสงค์ให้ลดลง สำหรับพฤติกรรมที่ติดอยู่แล้วก็ให้คงอยู่โดยอาศัยหลักการหลายอย่างมาช่วยกัน ฮอททคิส ได้ทดลองการปรับพฤติกรรมโดยนำเอาทฤษฎีของ Thorndike หรือกฎแห่งผล (Law of Effect) ซึ่งเป็นทฤษฎีทางพฤติกรรมศาสตร์ซึ่งพบโดยการสังเกตการกระทำของมนุษย์ ที่จะมีพฤติกรรมซ้ำ ๆ เสมอ ถ้ามีความพอใจหรือได้รับและแรงเสริมในทางลบ นอกจากนี้ยังได้นำเอาทฤษฎีของ Pavlov คือเรื่องการวางเงื่อนไขโดยพบว่ามนุษย์จะมีปฏิกิริยาสะท้อนกลับที่มีการควบคุมไม่ได้ นอกจากนี้ยังได้นำเอาแนวทฤษฎีของ Watson, Skinner และ Piaget มาผสมผสานกันโดยไม่ยึดเอาแนวของบุคคลหนึ่งเท่านั้น

การปรับพฤติกรรมในการเรียนการสอนที่ ฮอททคิส ทดลองใช้ในการเรียนการสอน คือ

1. เริ่มจากงานที่ง่าย ๆ ด้วยการให้เขียนตามตัวอย่าง เป็นการให้เด็กเรียนแบบ
2. การหล่อหลอมพฤติกรรม (Shaping) เป็นการนำเอางานง่าย ๆ มาให้ทำทีละน้อยด้วยเวลาสั้น ๆ เพียง 1 - 2 เป็นการเริ่มต้นด้วยการปรับพฤติกรรม จนเห็นว่าเด็กมีพฤติกรรมดีขึ้น มีใจจดจ่อกับงานจึงค่อยเพิ่มเวลา และให้คำชมเชยงานที่ยากขึ้น
3. เชื่อมพฤติกรรมต่อเนื่อง (Chaining) เป็นการทำงานที่เด็กสามารถทำได้ และเรียนรู้ไปแล้วมาเรียงลำดับเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ใหม่ อาจทำได้ 2 วิธี

3.1 Forward Chaining คือ การให้เด็กทำสิ่งหนึ่งเสร็จด้วยตัวเอง แล้วจึงจะให้แรงเสริม เพื่อให้เด็กนำเอาสิ่งอื่นมากระทำซ้ำอีกให้เกิดความต่อเนื่องไปเรื่อย ๆ

3.2 Backward Chaining เป็นการทำงานโดยครูได้ดำเนินการมาก่อนจนเหลืองานเพียงเล็กน้อย แล้วให้เด็กให้ทำต่อจนเสร็จ เช่น ติดกระดาษให้ 3 เม็ด เหลือเม็ดที่ 4 ให้เด็กทำ เด็กทำห้ก็ให้แรงเสริม แล้วให้เริ่มทำกลับจากเม็ดที่ 4 ไปหาเม็ดแรกอีกครั้ง

โดยสรุปแล้ว ในการลดหรือขจัดพฤติกรรมไม่พึงประสงค์อาจทำได้ดังนี้

1. Extinction การหยุดให้แรงเสริม เพราะการให้แรงเสริมแล้วไม่ได้ผล หยุดเพื่อหาแนวทาง
2. Punishment การลงโทษ เป็นวิธีการที่ไม่ค่อยได้ผล เด็กไม่หยุดการกระทำ
3. D.R.I. (Differential Reinforcement of Incompatible behavior) การให้แรงเสริมเมื่อเด็กแสดงพฤติกรรม 2 อย่าง พร้อมกันได้ เช่น เด็กนั่งทำงานไม่ลุกขึ้นเอะอะ นั่งทำงานเรียบร้อยต้องชมทันที
4. D.R.O. (Differential Reinforcement of "Other") เราจะให้แรงเสริมเมื่อเด็กแสดงพฤติกรรมอื่น ๆ นอกเหนือจากพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ เช่น เด็กชอบลุกเดินไม่ทำงาน ถ้าเขานั่งลงทำงานเราเสริมแรงทันที

ดร.ชอทชคิส เน้นว่าการนำเอาบทเรียนมาเป็นกิจกรรมให้เด็กทำในลักษณะที่มี

ความเหมาะสม ทั้งความยากง่ายเริ่มด้วยเวลาสั้น ๆ ให้แรงเสริมที่เหมาะสมเด็กได้เห็นทิศทางของการเรียนรู้ และเห็นความก้าวหน้าของการเรียนแล้ว ปัญหาทางพฤติกรรมจะลดลง ซึ่งจะเป็นการเสริม ให้เด็กสามารถใช้วิธีการเรียนแบบหลักการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้ง (Mastery Learning) ที่ได้ผลอย่างแน่นอน

งานวิจัยเกี่ยวกับหลักการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้ง

งานวิจัยในต่างประเทศ

ในประเทศเกาหลี คิม (Kim. 1968 : 123) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้งในเนื้อหาเรื่องรูปทรงเรขาคณิต โดยได้แบ่งนักเรียนออกเป็นสองกลุ่ม คือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม นักเรียนในกลุ่มควบคุมใช้วิธีสอนแบบธรรมดา ส่วนนักเรียนในกลุ่มทดลองใช้วิธีการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้งที่มีการแก้ไขข้อบกพร่องในการเรียนด้วยวิธีใช้บทเรียนโปรแกรม ผลจากการวิจัยของคิมแสดงให้เห็นว่า การสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้งสามารถเข้ากับกลุ่มคนที่มีเข้าปัญหาค่ากว่าปกติได้เป็นอย่างดี ผลการวิจัยของคิมสอดคล้องกับผลการวิจัยของ คอลลินส์ (Collins. 1970 : 111) ที่ได้ทำการวิจัยเพื่อหาประสิทธิภาพของการสอนที่ใช้หลักการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้งของบลูม และพบว่ามีความแตกต่าง ๆ ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่น การให้นักเรียนทำแบบทดสอบวินิจฉัยที่เขียนตามจุดประสงค์ของวิชา และการให้เอกสารเพื่อทบทวน ส่วนจอห์น (John. 1973 : 3475 - A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและค่าใช้จ่ายในการทดลองสอนซ่อมเสริมสามวิธีคือ วิธีที่ครูเป็นผู้สอน วิธีใช้ผู้ช่วยสอนและวิธีใช้เทปคาสเซต ผลปรากฏว่า วิธีใช้ครูเป็นผู้สอนให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสุด แต่ค่าใช้จ่ายมาก และการใช้ผู้ช่วยสอนให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรองมา เสียค่าใช้จ่ายในการสอนน้อย ส่วนวิธีใช้เทปคาสเซตซ่อมเสริมให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายมาก หลักการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้งกับแนวำใช้หลักการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้ง ถึงแม้ว่าจะทำให้ได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพอ ๆ กัน แต่ว่าในบทเรียนหลัง ๆ มีแนวโน้มว่าการเรียนโดยใช้หลักการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้งจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทาง

การเรียนสูงขึ้นเป็นลำดับอย่างเห็นได้ชัด

ค.ศ. 1977 รีส (Reese. 1977 : 4904 - A) ได้ทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพของวิธีสอนแบบบรรยายกับการสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งตามวิธีของบลูม ในวิชาฟิสิกส์ กลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็นนักเรียนที่สอนโดยหลักการเรียนเพื่อรอบรู้ 2 กลุ่ม สอนด้วยวิธีสอนแบบบรรยาย 2 กลุ่ม กลุ่มตัวอย่างเรียนเนื้อหาเดียวกันใช้เวลาเรียนเท่ากันและผู้สอนคนเดียวกัน ใช้ข้อความวัดความรู้ทั้งก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มทดลองใช้บทเรียนสำเร็จรูป แจกจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ทดสอบย่อยมีการแก้ไขข้อบกพร่องในการเรียน และสอบรวมครั้งสุดท้าย นักเรียนที่ทำคะแนนได้ไม่ถึง 80% ในแบบทดสอบย่อยมีโอกาสแก้ไขข้อบกพร่องในการเรียนด้วยวิธีต่าง ๆ เช่น สอนใหม่ ใช้วิธีสอนพิเศษ ฟังเทป และศึกษาจากตำราเรียนเล่มอื่น ข้อสอบที่ทำหลังจากการแก้ไขข้อบกพร่องแล้วไม่ซ้ำข้อเดิม และมีโอกาสทำข้อสอบแก้ตัว 4 ครั้ง สำหรับกลุ่มควบคุมสอนโดยวิธีบรรยาย ใช้ตำราเรียนที่ถือว่าเป็นมาตรฐานมีการทดสอบย่อย 4 ครั้ง หลังสอบครั้งสุดท้าย ผลการวิจัยพบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มที่เรียนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งจากการสอบครั้งสุดท้ายมากกว่ากลุ่มที่สอนด้วยวิธีธรรมดาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และคะแนนที่เพิ่มขึ้นของกลุ่มที่สอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้ดีกว่ากลุ่มที่สอนแบบธรรมดาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ในปี ค.ศ. 1978 เบลีย์ (Bailey. 1978 : 7219 - A) ได้ทำการวิเคราะห์หลักการเรียนเพื่อรอบรู้ในรายละเอียด กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กอายุ 15 - 16 ปี ที่เรียนในโรงเรียนไฮสกูลที่มีความสามารถทุกระดับ นักเรียนเหล่านี้ล้วนมาจากโรงเรียนที่มีขนาดกลาง พบว่า กลุ่มนักเรียนที่เรียนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งทำคะแนนได้สูงกว่าและใช้เวลามากกว่ากลุ่มนักเรียนที่เรียนในกลุ่มควบคุม ถ้าเอาอิทธิพลของเวลาออกไปแล้ว คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจะไม่แตกต่างกัน ในการศึกษาพฤติกรรมการเรียน เช่น เวลาที่ใช้ในการศึกษาโจทย์ แบบฝึกหัดเพิ่มเติม นักเรียนในกลุ่มทดลองใช้เวลาในการเรียนแตกต่างจากนักเรียนในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ

ในปี ค.ศ.1975 ไวคอฟ (Wyckoff. 1975 : 5160 - A) ได้ทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยวิธีสอนที่ใช้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง กับวิธีสอนแบบธรรมชาติ วิธีทดลองเริ่มด้วยการสอน เมื่อสอนจบเนื้อหาแล้วทำการทดสอบแจ้งข้อบกพร่องให้นักเรียนอีกสองกลุ่มสอนโดยวิธีธรรมชาติ ผลของการทดลองพบว่า ในกลุ่มที่สอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งได้ผลดีที่สุดในกลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำและนักเรียนที่มีเชาวน์ปัญญาต่ำ สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูงและมีเชาวน์ปัญญาสูงที่สอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้กับการสอนโดยวิธีธรรมชาติได้ผลพอ ๆ กันผลการวิจัยของไวคอฟบางส่วนสอดคล้องกับผลการวิจัยของ บ็อบบี้ (Bobbie. 1974 : 4685 - A) ที่ได้ทำการวิจัยเพื่อตรวจสอบดูว่าการสอนโดยใช้การเรียนรู้แจ้งและวิธีสอนแบบธรรมดานั้น ถึงแม้ว่าจะได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพอ ๆ กันแต่ว่าในบทเรียนหลัง ๆ มีแนวโน้มว่าการจัดการสอนโดยการเรียนเพื่อรู้แจ้งและมีการสอนซ่อมเสริมจะสูงขึ้นเป็นลำดับอย่างเห็นได้ชัด

คันแน (Duncan. 1976 : 1370 - A) ได้ทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยวิธีสอนใช้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งของบลูมกับการสอนโดยวิธีบรรยายวิชาคณิตศาสตร์ ก่อนหลังผู้วิจัยได้บอกความคาดหวังที่จะทำให้เกิดขึ้นกับตัวนักเรียน เช่น บอกให้ทราบว่าแบ่งเนื้อหาที่จะสอบเป็นตอนย่อย ๆ จุดประสงค์ที่ต้องการให้ผู้เรียนเรียนผ่านในแต่ละตอน การสอนแต่ละครั้งใช้เวลาในการบรรยายครึ่งหนึ่ง เวลาที่เหลือให้นักเรียนศึกษากันเองเป็นกลุ่มเล็ก ๆ เมื่อสอนจบแต่ละตอน

วิลเลียม (William. 1976 : 4978 - A) ได้ทำการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบการสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งกับวิธีสอนธรรมชาติ พบว่าในเนื้อหาที่มีความยากปานกลาง วิธีสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งทำให้ผลการเรียนดีกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ในเนื้อหาที่มีความยากมาก ๆ และเนื้อหาที่มีความง่ายมาก ๆ ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งเกี่ยวกับเรื่องนี้ บ็อบบี้ (Bobbie. 1974 : 4685 - A) ได้ทำการศึกษาพบว่า การเรียนโดยใช้นอกจาก

นี้วิธีการเรียนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด คือการศึกษาใช้คำถามและการทดสอบตนเอง

ต่อมาในปี ค.ศ.1979 เวลท์ (West. 1975 : 5428 - A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการสอนโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่วิทยาลัยเข้าอิสเทอร์นรัฐเทนเนสซี ใช้เวลาในการทดลองทดลอง 1 ภาคเรียน ผลการวิจัยปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบการเรียนเพื่อรู้แจ้งมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อเปรียบเทียบเฉพาะผลการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากเรียนจบแล้ว นักเรียนในกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมมาก

สำหรับผลการวิจัยของพอนเทส (Pontes. 1980 : 436 - A) ได้ศึกษาถึงผลของการจัดการเรียนเพื่อรู้แจ้งที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาทักษะการอ่านของนักเรียนในระดับมหาวิทยาลัย โดยนำนักศึกษาที่คัมภีร์มาจากผู้ที่อาศัยในเมืองและชนบท ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยโคลัมเบีย อายุระหว่าง 17 - 30 ปี จำนวน 466 คน เป็นนักศึกษาที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาพูดร้อยละ 90 และนักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองร้อยละ 10 ผลการวิจัยพบว่า การนำวิธีการเรียนเพื่อรอบรู้มาใช้กับหลักสูตรวิชาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ จะช่วยให้นักศึกษาร่างนึ้สยที่ดีในการอ่าน และผู้เรียนสามารถเก็บความรู้จากการอ่านได้นานอีกด้วย

บล็อก (Block. 1970 : 104) ได้ทดลองสอนนักเรียนเกรด 8 จำนวน 91 คน โดยแบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม เพื่อสอนวิชาพีชคณิต กลุ่มควบคุมมีนักเรียน 27 คน เรียนโดยวิธีธรรมดา แต่ก็ได้แบ่งเนื้อหาออกเป็นตอนเหมือนกลุ่มทดลอง นักเรียนที่เหลืออีก 4 กลุ่ม เป็นกลุ่มทดลอง ซึ่งได้ตั้งเกณฑ์ที่เรียกว่ารู้แจ้งไว้ในแต่ละหน่วยการเรียนดังนี้ 65% 75% 85% และ 95% เมื่อสอนแต่ละเนื้อหาจบลงจะต้องมีการทดสอบย่อยและแจ้งให้นักเรียนทราบผลการทดสอบของตน แล้วทำการซ่อมเสริมข้อบกพร่องของนักเรียนเพื่อช่วยให้นักเรียนทำความเข้าใจได้ถึงเกณฑ์รู้แจ้ง เมื่อสิ้นสุดหน่วยการเรียนมีการวัดผลสัมฤทธิ์ผลการวิจัยปรากฏว่า กลุ่มที่สอนจนทำความเข้าใจได้ถึงเกณฑ์ที่เรียกว่ารู้แจ้ง 95% และ 85% ของเนื้อหา

แต่ละคนจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตอนต้นเทอมสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่กลุ่มที่กำหนดเกณฑ์ที่เรียกว่ารู้แจ้งไว้ 85% และ 95% มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนครั้งสุดท้ายไม่แตกต่างกัน

เจนไทล์ (Gentile. 1970 : 117 - 118) เป็นผู้นำที่ทำการวิจัยเพื่อศึกษาทดลองใช้วิธีสอนแบบการเรียนรู้แจ้งของบลูม ในวิชาจิตวิทยา โดยมีจุดประสงค์ของการวิจัยดังนี้

1. เพื่อแสดงให้เห็นว่าผู้สอนสามารถทำให้นักเรียนเกิดความคิดรวบยอดในหน่วยที่เรียนถึงเกณฑ์ในระดับรู้แจ้งทุกคน
 2. เพื่อแสดงให้เห็นว่าสามารถจัดวิธีสอนที่เน้นความร่วมมือแทนที่จะเน้นการแข่งขันในห้องเรียน
 3. เพื่อให้มีการปะทะสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนด้วยกัน และระหว่างนักเรียนกับครู
- ผลการวิจัยพบว่า การสอนแบบเรียนรู้แจ้งให้ผลดีทั้งด้านความรู้และทางจิตใจ เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่สอนโดยวิธีบรรยายและอภิปรายเป็นกลุ่มย่อย นอกจากนี้ การใช้หลักการเรียนรู้แจ้งทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในเนื้อหาแตกต่างจากกลุ่มที่สอนแบบธรรมดาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

เคอร์ช (Kersh. 1970 : 121) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษารูปแบบการเรียนรู้อย่างรวดเร็ว เพื่อที่จะทำให้นักเรียนทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์จำนวนมากขึ้น การทดลองทำกับนักเรียนเกรด 5 ในวิชาเลขคณิต ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์มากกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเปรียบเทียบกับนักเรียนกลุ่มเดียวกันที่เรียนกับครูสอนคนเดียวกันเมื่อปีที่แล้ว ในกลุ่มนักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงในปี ค.ศ. 1966 ทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์รู้แจ้ง 19% เมื่อเปรียบเทียบกับใน ค.ศ. 1967 ซึ่งสอนโดยวิธีสอนแบบเรียนรู้แจ้ง นักเรียนสามารถทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์จำนวน 75% ในกลุ่มนักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ ในปี ค.ศ. 1966 ไม่มีนักเรียนทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์เลย แต่ในปี ค.ศ. 1967 มีนักเรียนทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์รู้แจ้ง 20% ของนักเรียนทั้งหมด ผลการ

วิจัยแสดงให้เห็นว่าวิธีสอนแบบนี้จะช่วยแก้ปัญหาในการเรียนของนักเรียนได้

เคนเนท (Kenneth. 1979 : 3149 - A) ได้ทำการวิจัยเพื่อประเมินความสำคัญของตัวแปรในรูปแบบการเรียนเพื่อรู้แจ้งของบลูม โดยได้ทำการทดลองกับเด็กเกรด 7 จำนวน 4 ห้องเรียน และเด็กเกรด 8 จำนวน 4 ห้องเรียน แต่ละชั้นมีนักเรียน 24 คน ถึง 30 คน ในทวิภาคเรียนแรก นักเรียนเกรด 1-7 ได้รับการสอนต่างกัน 4 วิธีคือ กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มควบคุม กลุ่มที่ 2 บอกจุดประสงค์เฉพาะ กลุ่มที่ 3 บอกจุดประสงค์ สอบวินิจฉัย และทดสอบย่อย กลุ่มสุดท้าย บอกจุดประสงค์ ทดสอบย่อยและซ่อมเสริมโดยการใช้สื่อการเรียนชนิดต่าง ๆ ผลการทดลองพบว่า กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน แต่ไม่ได้บอกว่ากลุ่มใดสูงกว่ากัน

มิลเลอร์ (Miller. 1976 : 1576 - A) ได้ทำการวิจัยเพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพของการสอนแบบเรียนเพื่อรู้แจ้ง โดยใช้กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนจากวิทยาลัย 5 แห่ง ในรัฐแคลิฟอร์เนีย สอนวิชาเลขคณิตและวิชาภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า ตัวกลางเลขคณิตของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีการสอบเป็นคอน ๆ แล้วทำการซ่อมเสริม ได้ผลดีกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษ โดยได้รับแจกจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีกว่ากลุ่มที่ไม่แจกวัตถุประสงค์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

งานวิจัยในประเทศ

สำหรับในประเทศไทย ปี พ.ศ.2517 สำเริง บุญเรืองรัตน์ (สำเริง บุญเรืองรัตน์ 2523 : 4 - 5 อ้างอิงมาจาก สำเริง บุญเรืองรัตน์ 2517) ได้ทำการทดลองสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งโดยสอนครูประจำการจำนวน 43 คน ให้นักเรียนรู้เกี่ยวกับการสร้างวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมครูทั้ง 43 คนนี้ ประกอบด้วยครูที่ไม่มีวุฒิ จนถึงครูที่มีวุฒิปริญญาตรี ผลจากการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการสอบก่อนเรียนและผลการสอนภายหลังการเรียนแล้ว ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ยหลังจากเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

ทุกบทเรียน ก่อนเรียนผู้เรียนมีความรู้ไม่ถึงเกณฑ์ตามที่กำหนด กล่าวอีกนัยหนึ่งคือยังเป็นผู้ไม่รอบรู้ หรือรู้บ้าง แต่พอเรียนแต่ละบทเรียนแล้ว มีความรู้แจ้งตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้แทบทุกคน เพราะค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการทดสอบหลังจากเรียนนั้นลดลงจากก่อนเรียน

ต่อมาในปี พ.ศ.2523 รุจิรี ภูสาระ (รุจิรี ภูสาระ 2523 : 66 - 67) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบการสอนคณิตศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 รวม 6 วิธี เพื่อหาว่าวิธีการสอนแบบใดจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสุด โดยมีความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และใช้เวลาในการเรียนน้อยที่สุด ผลการทดลองพบว่านักเรียนที่เรียนจากครูเป็นผู้สอนและมีการซ่อมเสริมเป็นกลุ่มนักเรียนที่เรียนจากบทเรียนสำเร็จรูป และมีการซ่อมเสริมเป็นรายบุคคล เป็นกลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนน้อย และใช้เวลาในการเรียนการสอนเหมาะสมที่อยู่ในวิสัยที่ครูพึงปฏิบัติได้ โดยเฉพาะกลุ่มที่เรียนจากครู และมีการซ่อมเสริมเป็นกลุ่มนั้นใช้เวลาเพิ่มขึ้นจากการเรียนการสอนแบบปกติเพียง 3% เท่านั้น จำนวนเวลาที่เพิ่มขึ้นแต่น้อยอยู่ในวิสัยที่ครูทำได้ในห้องเรียน โดยไม่ต้องมีชั่วโมงพิเศษสำหรับซ่อมเสริมแต่อย่างใด นอกจากนั้นยังพบว่า การเรียนแบบรู้แจ้งที่มีการสอนซ่อม น่าจะเป็นการซ่อมเสริมเป็นกลุ่ม หรือเป็นรายบุคคลก็ตามจะช่วยให้นักเรียนที่มีความถนัดทางการเรียนต่ำมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นจนเท่าเทียมกับนักเรียนกลุ่มที่มีความถนัดสูง แต่ได้รับการเรียนการสอนแบบไม่มีการซ่อมเสริม

ในปี พ.ศ.2524 ดำรง ศิริเจริญ (ดำรง ศิริเจริญ 2524 : 135 - 137) ทดลองเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสนใจในวิชาที่เรียนทัศนภาพ แรงจูงใจในผลสัมฤทธิ์ และความแปรปรวนของอัตราการเรียนรู้อะหว่างนักเรียนที่สอนโดยวิธีเรียนแบบรู้แจ้งกับกลุ่มที่สอนโดยวิธีบรรยาย ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่สอนโดยวิธีเรียนแบบรู้แจ้งสูงกว่าที่สอนโดยวิธีบรรยาย และยังพบว่า การสอนแบบรู้แจ้งที่มีการซ่อมเสริมทั้งรายย่อย และรายบุคคลมีประสิทธิภาพพอๆกัน แต่การซ่อมเสริมเป็น

กลุ่มใช้เวลาน้อยกว่าการสอนเสริมเป็นรายบุคคล

พ.ศ.2525 สาธว แก่นมณี (สาธว แก่นมณี 2525 : 140 - 142) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการสอนซ่อมเสริม 3 วิธี ในทฤษฎีการเรียนรู้แจ้งวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง โพลีโนเมียล ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า การสอนซ่อมเสริมโดยเฉลยแบบทดสอบย่อยและอธิบายข้อบกพร่อง กับการสอนซ่อมเสริมโดยเข้าบทเรียนโปรแกรม ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า นักเรียนที่ไม่ได้รับการสอนซ่อมเสริมซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ รุจิรุ ภูสาระ (รุจิรุ ภูสาระ 2523 : 66 - 67) ที่พบว่า การเรียนโดยวิธีเรียนเพื่อรู้แจ้งมีการซ่อมเสริมเป็นกลุ่มและวิธีที่ให้นักเรียนศึกษาจากบทเรียนโปรแกรมแล้วซ่อมเสริมเป็นรายบุคคลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าวิธีสอนแบบต่าง ๆ ใน 6 วิธี และยังพบว่า การสอนซ่อมเสริมเป็นกลุ่มก็ให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงเช่นเดียวกับการสอนซ่อมเสริมเป็นรายบุคคล

ผลการวิจัยเกี่ยวกับเรียนเพื่อรู้แจ้งใน ปี พ.ศ.2526 ของธัญญา ลัมเจริญ (ธัญญา ลัมเจริญ 2526 : 50) ที่ได้ทำการวิจัยผลของการเรียนเพื่อรู้แจ้งที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงความถนัดทางการเรียนคณิตศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 160 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีความถนัดต่ำที่สอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งมีความถนัดทางการเรียนคณิตศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่มีความถนัดทางการเรียนคณิตศาสตร์ต่ำแต่สอนโดยไม่ใช้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และในปีเดียวกันนี้ สวีณา อบสุวรรณ (สวีณา อบสุวรรณ 2526 : 40) ก็ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบความสนใจในวิชาคณิตศาสตร์และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ระหว่างนักเรียนที่เรียนโดยวิธีเรียนเพื่อรอบรู้ที่ใช้เกณฑ์การรอบรู้ระดับต่าง ๆ กัน ผลการทดลองปรากฏว่า นักเรียนที่สอนโดยวิธีเรียนเพื่อรู้แจ้งที่ใช้เกณฑ์การรอบรู้ 60% และ 70% มีความสนใจในวิชาคณิตศาสตร์สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่สอนโดยไม่ใช้เรียนเพื่อรู้แจ้ง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ

ความหมายของความสนใจ

คิวอี้ (Dewey. 1959 : 66) กล่าวว่า ความสนใจ คือ ความรู้สึกหรือความพอใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แนวคิดใดแนวคิดหนึ่ง หรือกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง ส่วน กู๊ด (V.Good. 1973 : 311) ได้ให้ความหมายว่าความสนใจหมายถึง ความรู้สึกชอบหรือคนเราแสดงต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งความรู้สึกนี้อาจมีชั่วขณะหนึ่งหรืออาจมีถาวร ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความอยาก رؤ้อยากเห็นของบุคคลากรนั้นโดยมีอิทธิพลจากประสบการณ์ของเขาเอง นอกจากนี้ โรเบิร์ต ธอร์นไดค์ และ อลิซาเบธ (Robert Thorndike and Elizabeth. 1969 : 24) ได้ให้ความหมายเพิ่มเติมว่า ความสนใจ หมายถึง แนวโน้มที่จะแสวงหาและเข้าร่วมในกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับ วนิช บรรจง และคนอื่น ๆ (วนิช บรรจง และคนอื่น ๆ 2516 : 32) ที่กล่าวว่า ความสนใจ หมายถึงความรู้สึกหรือเจตคติของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะความรู้สึกอันนั้นทำให้บุคคลเอาใจใส่และกระทำการบรรลุถึงจุดหมายที่ทำให้บุคคลมีต่อสิ่งนั้น และน้อมฤติ จงพยุหะ (น้อมฤติ จงพยุหะ 2519 : 258) ให้ความคิดเห็นว่า ความสนใจเป็นอาการซาบซึ้งในคุณค่าของสิ่งใดสิ่งหนึ่งของบุคคลนั้น ๆ

วนิดา ศิริมาลา (วนิดา ศิริมาลา 2528 : 38) สรุปความสนใจ คือความรู้สึกเอาใจใส่ ความอยาก رؤ้อยากเห็นสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งแสดงออกโดยการชวนชวนเข้าร่วมมีติดตามกิจกรรมต่าง ๆ และยอมรับในคุณค่าของสิ่งนั้น ๆ

กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์ (กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์ 2523 : 242) ได้ให้ความเห็นที่แตกต่างไปว่า ความสนใจมีลักษณะใกล้เคียงกับทัศนคติมาก กล่าวกันว่าความสนใจเป็นส่วนหนึ่งของทัศนคติ คือเป็นความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งหมายถึงทัศนคติทางบวกหรือทัศนคติที่ดีนั่นเอง

จากความหมายของความสนใจที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ความสนใจหมายถึง ความรู้

ลึกซึ้งหรือพอใจที่บุคคลมีข้อสงสัยสิ่งหนึ่ง ซึ่งแสดงออกโดยการมีความกระตือรือร้นที่จะเข้าร่วมกิจกรรมและยอมรับในคุณค่าของสิ่งนั้น ถ้างานนั้นดึงดูดความสนใจของเด็กงานย่อมง่ายขึ้น เมื่อเด็กสนใจในงาน ความเอาใจใส่ของเขาย่อมสม่ำเสมอไม่เปลี่ยนแปลงจากจุดเริ่มต้น ความสนใจทำให้ความเอาใจใส่มีจุดศูนย์กลางอยู่ในขอบเขตเป็นสิ่งที่ต้องเลือกเอง และเป็นแรงผลักดันในขณะเดียวกัน ดังนั้นในการเรียนการสอนไม่ว่าวิชาใดครูจะต้องพยายามสร้างความสนใจให้แก่ผู้เรียนดังที่ โพลเวลล์ (Powell, 1963 : 330) ได้ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า เด็กที่มีความสนใจในการเรียนจะทำให้เกิดความตั้งใจเรียน และการเรียนด้วยความสนใจทำให้ผู้เรียนมีสมาธิในการเรียน เมื่อมีสมาธิก็สามารถติดตามเนื้อหาที่เรียนได้โดยตลอด กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์ (กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์ 2523 : 143) ได้เสนอแนะวิธีสร้างความพอใจให้กับผู้เรียนไว้ดังนี้

1. ศึกษาความต้องการของผู้เรียนส่วนใหญ่ เพื่อจะได้จัดบทเรียน สภาพห้องเรียน และสื่อการเรียนต่าง ๆ ให้ตรงกับความต้องการของเขา
2. สำรวจพื้นฐานทางด้านความถนัดของผู้เรียน เพื่อจัดสภาพการเรียนการสอนให้ตรงกับความสามารถนั้น ๆ
3. จัดสภาพการเรียนใหม่ให้น่าสนใจ มีการตั้งคำถามย่อยและท้าทายความสามารถของผู้เรียน พยายามให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนให้มากที่สุด เช่น การแสดงความคิดเห็น การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ฯลฯ ตลอดจนการพยายามสร้างให้เกิดสิ่งตื่นเต้นใจสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ และนำสิ่งที่ทันสมัยในยุคนี้มากล่าวถึงด้วย
4. การให้การเสริมแรงโดยพยายามให้ผู้เรียนได้ประสบผลสำเร็จในการเรียนหรือการทำงานนั้น ๆ บ้าง โดยเลือกให้ตรงกับความสามารถและความถนัดของเขา จะทำให้เขาสนใจสิ่งที่ได้รับมอบหมายให้ทำ
5. ชี้ทางหรือให้ทราบความก้าวหน้าในการทำงานทุกระยะของผู้เรียน ทำให้เขามีความสนใจที่จะทำงานนั้น ๆ ต่อไป

นอกจากนี้ ความสนใจของแต่ละบุคคลย่อมแตกต่างกันเนื่องจากสาเหตุและองค์

ประกอบที่แตกต่างกัน เช่น ความต้องการ ความถนัด และสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ในสังคมที่แตกต่างกัน

สาเหตุและองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ

จรินทร์ สกุลถาวร (จรินทร์ สกุลถาวร ม.ป.ป. : 61 - 62) ได้กล่าวถึงสาเหตุและองค์ประกอบของความสนใจไว้ดังนี้

สาเหตุที่ทำให้เกิดความสนใจ

ความสนใจเกิดขึ้นจากสาเหตุต่าง ๆ ดังต่อไปนี้คือ

ความสนใจเกิดขึ้นจากสาเหตุต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ คือ

1. ความต้องการ เช่น อยากเป็นคนเรียนเก่งก็ต้องพยายามสนใจในบทเรียนเพื่อที่จะได้ทำใหตนเองเข้าใจและจะได้สอบได้ที่ 1
2. การเอาอย่าง สิ่งใดที่คนในหมู่คณะนิยมหรือสนใจจะทำให้คนที่เข้าร่วมเกิดความสนใจตามไปด้วย เช่น เด็กส่วนมากเมื่อเห็น พ่อ แม่ ครู หรือเพื่อนชอบหรือสนใจสิ่งใดก็จะพลอยสนใจสิ่งนั้นตามไปด้วย
3. การอ่าน การอ่านหนังสือก็ช่วยทำให้เกิดความสนใจได้ เช่น การอ่านชีวประวัติของนักประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ ก็จะทำให้ผู้อ่านนั้นมีความสนใจที่จะคิดประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ บ้าง
4. การศึกษาหรือการฝึกฝนอบรมความรู้ความสามารถในสิ่งใดสิ่งหนึ่งย่อมจะทำให้เกิดความสนใจขึ้น แม้ว่าในตอนแรกนั้นยังไม่มีความสนใจเลย เช่น นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเมื่ออ่าน พูด ฟัง และเขียนได้ ก็จะมี ความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้น
5. ความแปลกประหลาดเมื่อได้พบเห็นสิ่งของที่แปลกประหลาดหรือไม่เคยพบเห็นมาก่อนก็จะทำให้เกิดความสนใจสิ่งนั้นขึ้น

องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ

1. ความสนใจนั้นเกิดขึ้นจากความพร้อม ความต้องการและอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม
2. ความสนใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นเรื่องของแต่ละบุคคลโดยเฉพาะคนทุกคนจะมีความสนใจในสิ่งต่าง ๆ แตกต่างกัน
3. ความสนใจนั้นมีความสัมพันธ์อย่างสูงกับสุขภาพของร่างกาย เด็กจะสนใจสิ่งใดเป็นระยะสั้นหรือยาวขึ้นอยู่กับความสมบูรณ์ของร่างกาย
4. ความสนใจเฉพาะอย่างนั้นอาจเปลี่ยนแปลงไปตามวัยและเวลาของแต่ละบุคคลแต่แบบแผนของความสนใจค่อนข้างคงที่ ทำให้การวัดความสนใจช่วยทำนายความสนใจในอนาคตของคนได้
5. ความสนใจมีความสัมพันธ์อย่างสูงกับสภาพทางจิตใจและเชาวน์ปัญญาของบุคคลผู้ที่มีระดับของเชาวน์ปัญญาค่าจะสนใจในสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้นมากอย่างและสนใจสลับซับซ้อนนักคิดกับผู้ที่มีระดับของเชาวน์ปัญญาสูงมักจะสนใจหลาย ๆ อย่างในเวลาเดียวกันและเป็นเรื่องที่สลับซับซ้อนมาก
6. ความสนใจมีความสัมพันธ์อย่างสูงกับพื้นฐานทางประสบการณ์ของเด็ก เด็กจะสนใจเรื่องใดเด็กจำเป็นต้องมีพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับเรื่องนั้นพอสมควร ถ้าเด็กขาดประสบการณ์เด็กอาจไม่สนใจเป็นแต่เพียงอยากรู้ อยากเห็นชั่วคราวแล้วก็เลิกความสนใจไป

การวัดความสนใจ

ในการวัดความสนใจ เราสามารถวัดได้หลายวิธี เช่น ใช้การสังเกต สัมภาษณ์ และใช้แบบสอบถามความสนใจ (Hurlock. 1955 : 160 - 161 , Powell. 1963 : 238)

นอกจากนี้ เดวิส (Davis. 1964 : 105) ได้เสนอแนะเทคนิคสำหรับวัดความสนใจเอาไว้โดยให้ค้นหาสิ่งที่แต่ละบุคคลชอบทำให้ระยะ 2 - 3 ปีที่ผ่านมา ถ้าเขายอมสละเวลาว่างที่มีอยู่เพื่อทำสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะ ก็แสดงว่าเขาสนใจสิ่งนั้นและถ้าเขามี

ความรู้ในเรื่องนั้นมากก็แสดงว่าเขาสนใจในเรื่องนั้น ทั้งนี้เพราะขึ้นอยู่กับหลักความจริงที่ชอบหรือไม่ชอบต่อข้อความที่กำหนดค่าให้

วิธีการวัดความสนใจที่กล่าวมา สามารถใช้วัดความสนใจของบุคคลได้ทั้งสิ้นแต่การจะนำไปใช้กับใครในสถานการณ์แบบใดนั้นขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของบุคคลนำไปใช้เอง และจากการวัดความสนใจโดยวิธีต่าง ๆ ได้มีการพิสูจน์แล้วว่า การวัดความสนใจโดยวิธีใช้แบบสำรวจความสนใจเป็นวิธีที่ได้ผลดีที่สุด ว่าเป็นความสนใจที่สุด และเป็นวิธีการที่เชื่อถือได้ (Mehrens and Lehmann, 1969 : 218)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจวิชาภาษาอังกฤษ

ในปี พ.ศ.2517 สมจิต เอี่ยมสุภนิมิตร (สมจิต เอี่ยมสุภนิมิตร 2517 : 67)

ทำการศึกษาการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 300 คน พบว่าระดับความสามารถในการอ่านของนักเรียนในด้านแปลความและขยายความยังไม่ดีพอ นักเรียนมีความสนใจในการอ่านเอาเรื่องมากเรื่องที่นักเรียนชายและหญิง ร้อยละ 55.00 สนใจอ่านมากที่สุด ได้แก่ เรื่องประเภทบทขึ้นรองลงมาได้แก่เรื่องความรู้ร้อยละ 17.67 เรื่องต้นตื้นร้อยละ 14.00 นิยายและนิทานร้อยละ 10.33 เรื่องราวที่ชอบอ่านน้อยที่สุด ได้แก่ เรื่องเศร้า มีเพียงร้อยละ 3.00 เท่านั้น

ในปี พ.ศ.2519 จรรยา สุวรรณทัต (จรรยา สุวรรณทัต 2519 : 50) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ความสนใจในภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์เชิงนิมิตกับการอ่านการใช้ภาษาอังกฤษ กิจกรรมนอกโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังพบว่าในด้านความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ครูส่วนมากมีความความเห็นว่าเป็นนักเรียนสนใจภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง แต่จากการศึกษาของเด็กนักเรียนพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่แสดงเจตคติเชิงนิมิตต่อความสนใจในภาษาอังกฤษ นักเรียนหญิงมีความสนใจในวิชาภาษา

อังกฤษและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนชาย ความสนใจทเรียน
ภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนภาษาอังกฤษ

ต่อมาในปี พ.ศ.2525 วินัย กล้าเสือ (วินัย กล้าเสือ 2525 : 106 - 107) ได้ทำการสำรวจความสนใจในเรื่องที่อ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 1,680 คน โดยสุ่มตามลำดับชั้นจาก 8 โรงเรียน พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสนใจอ่านเรื่องภาษาอังกฤษทั้งประเภทสารคดีและบันเทิงคดีในระดับมาก และพบว่าความสนใจของนักเรียนชั้น ม.4 ม.ศ.4 และ ม.ศ.5 มีความสนใจอ่านเรื่องภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสนใจในหนังสืออ่านภาษาอังกฤษที่กำหนดให้เรียนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระดับมากเกือบทุกคน

และในปีเดียวกันนี้ นิธิมา ตูบรวเทิง (นิธิมา ตูบรวเทิง 2525 : 42) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล เขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มที่ 2 โดยสุ่มจากนักเรียน 6 โรงเรียน จำนวน 290 คน ผลการวิจัยพบว่า ความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .04 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนหญิงมีคะแนนเฉลี่ยของความสนใจการเรียนภาษาอังกฤษและคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนชาย ระดับความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างวัดได้ .58 ซึ่งจัดเป็นค่าที่อยู่ในระดับที่มีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษเมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดให้

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

แมคเคลแลนด์ (Mc Clelland, 1953 : 110 - 111) ได้ให้นิยามคำว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ว่า หมายถึงความปรารถนาที่จะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี และแข่งขันกับมาตรฐานอันดีเยี่ยม หรือทำให้ดีกว่าคนอื่นที่เกี่ยวข้อง พยายามเอาชนะ

อุปสรรคต่าง ๆ มีความรู้สึกสบายใจเมื่อประสบความสำเร็จ และมีความวิตกกังวลเมื่อทำไม่สำเร็จ หรือประสบความสำเร็จ

เซคอร์ด และแบ็คแมน (Secord and Backman, 1964 : 568) กล่าวว่า ถ้ามีการท้าทายเกี่ยวกับมาตรฐานความประพฤติแต่ละบุคคล จะตอบสนองต่อสถานการณ์ต่าง ๆ กัน บุคคลที่ตั้งมาตรฐานสำหรับตนเองสูง จะพยายามอย่างมากเพื่อให้ไปถึงมาตรฐานส่วน บุคคลที่ไม่ได้ตั้งมาตรฐานที่ตนตั้งไว้ซึ่งเป็นเครื่องแสดงว่าบุคคล 2 จำพวกนี้มีแรงจูงใจไม่ สัมฤทธิ์ต่างกัน

รุ่งเรือง ธงศิลา (รุ่งเรือง ธงศิลา 2527 : 7) กล่าวว่า แรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์ หมายถึงการประพฤติปฏิบัติของบุคคลที่จะกระทำการสิ่งใดอย่างใดที่อดอย และมุ่งให้บรรลุ ผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ได้ตั้งความคาดหวังไว้มิใช่กระทำการอันนั้นด้วยความต้องการ สิ้นจ้ำจางวัล แต่กระทำเพื่อความเรียบร้อยสมบูรณ์ของผลงาน ในข้อที่จะได้ความรู้เกิด ประโยชน์ต่อสังคม และส่วนบุคคล

จึงสรุปได้ว่าแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาที่จะทำกิจกรรมให้ สำเร็จโดยมีความมานะพยายามที่จะปฏิบัติให้ถึงเกณฑ์มาตรฐานที่วางไว้ พยายามเอาชนะ อุปสรรคต่าง ๆ โดยไม่มีจุดมุ่งหมายที่รางวัล หรือชื่อเสียง

การสร้างแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์

เอนกกุล กริแสง (เอนกกุล กริแสง 2521 : 125 - 128) ได้เสนอแนะ การสร้างแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนไว้ดังนี้

1. ให้คำชมเชยหรือคำทัก
2. มีการทดสอบบ่อยครั้ง
3. ส่งเสริมให้นักเรียนค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง
4. ใช้วิธีการที่แปลกและใหม่เพื่อเร้าใจเด็ก
5. ให้รางวัลล่วงหน้าเพื่อยั่วยุให้พยายามมากขึ้น

6. ใช้ตัวอย่างจากสิ่งที่เด็กคุ้นเคยเป็นอย่างดี
7. เชื่อมโยงบทเรียนใหม่กับสิ่งที่เคยเรียนรู้มาก่อน
8. ใช้เกมและการแสดงบทบาทสมมติเข้าช่วยในการสอน
9. ลดการเอาเด่นของนักเรียน
10. ลดสถานการณ์ที่ทำให้เด็กไม่พอใจ

การวัดแรงจูงใจผู้สัมฤทธิ์

สุพจน์ สิ้นสุวงศ์วัฒน์ (สุพจน์ สิ้นสุวงศ์วัฒน์ 2527 : 31) กล่าวว่า การวัดแรงจูงใจผู้สัมฤทธิ์นี้จัดไว้ว่า เป็นการวัดบุคลิกภาพด้านหนึ่งซึ่งเป็นเรื่องที่วัดได้ยากเมื่อเปรียบเทียบกับ การวัดในสิ่งอื่น ๆ นักจิตวิทยาได้พยายามสร้างเครื่องมือขึ้นมาเพื่อวัดบุคลิกภาพนั้น ม.ล.คุ้ย ชุมสาย (สุพจน์ สิ้นสุวงศ์วัฒน์ 2527 : 31 อ้างอิงมาจาก คุ้ย ชุมสาย 2508 : 364 - 367) ได้กล่าวสรุปไว้ว่า มีอยู่ 5 วิธี

1. วิธีสังเกต การสังเกตเป็นรากฐานของวิทยาศาสตร์ทุกแขนงตั้งแต่ประสบการณ์อันซับซ้อน
2. วิธีทดสอบ ซึ่งประกอบด้วยข้อความต่าง ๆ หลายสิบข้อที่ผู้ทดสอบตั้งขึ้นโดยถือเอาปกติวิสัยของคนทั่วไปเป็นมาตรฐาน ซึ่งบางข้อเป็นคำถามเกี่ยวกับความกลัว ความวิตกกังวล ความสนใจในสิ่งต่าง ๆ หรือปฏิกิริยาที่คนทำอยู่เสมอ เมื่อตกอยู่ในสภาพนั้น ๆ ผู้ถูกทดสอบกับผู้ทดสอบต้องร่วมมือร่วมใจกันในการตอบคำถามต่าง ๆ เพื่อให้ได้ผลตามวัตถุประสงค์
3. การประมาณค่าโดยการเลือกลักษณะบุคลิกภาพที่เป็นเครื่องเชิดชูให้บุคลิกภาพเด่นสะดุดตา เช่นความสงบเสงี่ยม แล้วหลาย ๆ คน ช่วยกันประมาณค่าว่าบุคลิกภาพของผู้ถูกประมาณค่าอันนั้นตกอยู่ในขั้นไหนคือมีความสงบเสงี่ยมมากน้อยเพียงใด
4. การวิเคราะห์ตัวเอง คือการประมวลค่าตนเองแบบวิเคราะห์ตัวเองจะเป็นคำถามแบบปรนัย จะเป็นประโยชน์ในการเลือกอาชีพให้เหมาะสมกับบุคลิกภาพของคน

5. การสัมภาษณ์มีหลักคล้าย ๆ กับการวิเคราะห์ตัวเอง ต่างกันที่ผู้สัมภาษณ์มาตั้งคำถามให้เราคิดตามเพื่อให้เราวิเคราะห์ตัวเอง ผู้สัมภาษณ์เป็นผู้จับบันทึกและประมวลคำบุคลิกภาพของเขา ผู้ถูกสัมภาษณ์จะไม่ว่าตนถูกสอบบุคลิกภาพ

งานวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ใน ค.ศ. 1969 รัสเซลล์ (Russell, 1969 : 263 - 266) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในวิชาเลขคณิต ภาษา และการอ่าน ปรากฏว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

ฟรัสต์ (Frust, 1966 : 971 - 933) ใช้แบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 228 คน จำนวนเป็นชาย 136 คน หญิง 92 คน ผลการศึกษาปรากฏว่าเมื่อคิดจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ดี

สวินา อบสุวรรณ (สวินา อบสุวรรณ 2526 : 50) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสนใจในวิชาคณิตศาสตร์ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อันเป็นผลจากการสอนวิชาคณิตศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนโดยวิธีเรียนเพื่อรอบรู้ที่ใช้เกณฑ์การรอบรู้ระดับต่าง ๆ กับการสอนโดยไม่ใช้วิธีเรียนเพื่อรอบรู้ พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เมื่อวัดหลังการเรียนของนักเรียนที่สอน โดยวิธีเรียนเพื่อรอบรู้ที่ใช้เกณฑ์รอบรู้ 60% 70% 80% และนักเรียนที่สอนโดยไม่ใช้วิธีเรียนเพื่อรอบรู้ไม่แตกต่างกัน

คำรง ศิริเจริญ (คำรง ศิริเจริญ 2524 : 150 - 151) พบว่า การสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้แจ้ง นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าการสอนแบบบรรยาย แต่แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนที่สอนด้วยการสอน 3 วิธี คือ การเรียนแบบรู้แจ้ง และมีการซ่อมเสริมเป็นรายบุคคล การเรียนแบบรู้แจ้งและมีการซ่อมเสริมเป็นกลุ่ม และการสอนโดย

วิธีบรรยาย พบว่าแรงจูงใจสัมพันธ์ของนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 1 และ 2 เมื่อสอนจบ แล้วลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การดำเนินการศึกษาค้นคว้าได้กระทำตามลำดับหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาทดลอง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. แบบแผนการทดลอง
4. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
5. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง
6. การดำเนินการทดลอง
7. การวิเคราะห์ข้อมูล
8. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย จังหวัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2530 จำนวน 10 ห้องเรียน มีนักเรียน 400 คน

กลุ่มตัวอย่าง

เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย อำเภอพญาไท จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 80 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Sample Random Sampling) จากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 2 ห้องเรียนจากนักเรียนจำนวน 10 ห้องเรียน แล้วนำมาคละกัน สุ่มแยกเป็น 2 กลุ่มกลุ่มละเท่า ๆ กัน แล้วจับ

ฉลากให้เป็นทดลอง 1 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ประกอบด้วย

1. แผนการสอนรายคาบที่ใช้สอนกลุ่มทดลอง ที่เรียนจากการสอนโดยใช้หลัก
การเรียนรู้เพื่อรู้แจ้งของฮอททคิส

2. แผนการสอนรายคาบที่ใช้สอนกลุ่มควบคุมที่เรียนจากการสอนตามคู่มือครู

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

4. แบบทดสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

5. แบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ

3. แบบแผนการทดลอง

การทดลองครั้งนี้ใช้แบบแผนการทดลอง 2 ลักษณะดังนี้

3.1 การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษใช้แบบแผนการทดลอง
แบบ Randomized Control - Group Pretest Posttest Design

3.2 การศึกษาความสนใจและ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ใช้แบบแผนการทดลองแบบ
Randomized Control - Group Posttest Design) (ลิวัน สายยศ และอังคณา
สายยศ 2528 : 219)

4. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

ขั้นตอนในการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่ การสร้างแผนการสอน 2 วิธี
ดังนี้

1. แผนการสอนของกลุ่มทดลองที่เรียนจากการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้
แจ้ง ของฮอททคิส ประกอบด้วยส่วนย่อย 4 ส่วน ดังนี้

1.1 เอกสารประกอบบทเรียนที่ใช้สำหรับกลุ่มทดลอง

1.2 แบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐาน

1.3 รายละเอียดของแผนการสอนเป็นรายบุคคล

1.4 แบบทดสอบย่อยประจำหน่วย

1.1 เอกสารประกอบบทเรียนที่ใช้สำหรับกลุ่มทดลอง เป็นคู่มือแนะนำการเรียนโดยการสอนด้วยหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งของชอททคิสแต่ละหน่วยการเรียน มีรายละเอียดดังนี้

1.1.1 จุดประสงค์การเรียนรู้ในหน่วยการเรียน

1.1.2 ขอบข่ายของเนื้อหาที่จะเรียน

1.1.3 มโนคติในแต่ละหัวข้อเรื่อง

1.1.4 จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในแต่ละหัวข้อเรื่อง

1.1.5 วิธีการวัดและประเมินผล

1.1.6 กำหนดเวลาที่ใช้ในการเรียนแต่ละหน่วย

1.1.7 กำหนดเวลาสอบประจำหน่วย

1.1.8 เกณฑ์ตัดสินในหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง

1.2 แบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐาน เป็นแบบทดสอบที่ใช้ตรวจสอบความรู้พื้นฐานก่อนการเรียนในแต่ละเนื้อหา

1.2.1 ศึกษาทฤษฎีและวิธีการสร้างแบบทดสอบอิงเกณฑ์

1.2.2 ศึกษาเนื้อหาที่จะใช้ทดลอง และพิจารณาว่านักเรียนควรมีความรู้พื้นฐานในเรื่องอะไรบ้าง

1.2.3 นำเนื้อหาที่นักเรียนควรมีความรู้พื้นฐานมาเรียงเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1.2.4 สร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตรให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม เมื่อกำหนดน้ำหนักของแบบทดสอบและสร้างข้อสอบแบบเลือกตอบ ชนิด 4 ตัวเลือกให้สอดคล้องกับตารางวิเคราะห์หลักสูตร จำนวน 50 ข้อ

1.2.5 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นตามตารางวิเคราะห์หลักสูตร ไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน และอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เพื่อพิจารณาว่าข้อสอบนั้นมีความสอดคล้องกับเนื้อหา และจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมหรือไม่ ตามวิธีการของโรวินเนลลี และแฮมเบลตัน เพื่อหาค่าดัชนีของความสอดคล้อง (อิงตาม สายยศ 2526 : 29 อ้างอิงมาจาก Rovinelli and Hambleton 1976)

1.2.6 นำข้อสอบที่ผ่านการคัดเลือกแล้วในข้อ 1.2.5 ไปทดสอบกับนักเรียนที่นำเข้าสู่กลุ่มตัวอย่าง 25 คน แล้วนำมาหาค่าอำนาจจำแนก และค่าความยากง่ายของแบบทดสอบแต่ละข้อ

1.2.7 นำแบบทดสอบเฉพาะข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .00 ขึ้นไป และค่าความยากตั้งแต่ .50 ขึ้นไป มาหาค่าความเชื่อมั่นชนิดอิงเกณฑ์ของแบบทดสอบโดยใช้สูตรลิฟวิงสตัน (อนันต์ ศรีโสภา 2520 : 68) ผลการวิเคราะห์แสดงไว้ในภาคผนวก

1.3 รายละเอียดของแผนการสอนเป็นรายคาบ เป็นแผนการสอนของกลุ่มทดลองที่เรียนจากการสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งของซอททคิส ประกอบด้วยหน่วยการเรียนรู้ย่อย ๆ 3 หน่วย ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้จะแบ่งเนื้อหาออกเป็นหัวข้อย่อย ๆ ที่มีใช้แบบฝึก (Probe) ในการฝึกทักษะตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เพื่อให้เกิดความแม่นยำในเนื้อหา และมีความคล่องในการใช้ภาษา (Use of Language) ดังมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.3.1 ศึกษาหลักสูตร เนื้อหา จุดประสงค์ของหลักสูตรรายละเอียดรายวิชา อ 011

1.3.2 คัดเลือกเนื้อหาที่จะสอนตามลำดับความสำคัญของจุดประสงค์การเรียนรู้เชิงพฤติกรรม (Functions of Behavior Objective)

1.3.3 กำหนดมโนคติหรือความคิดรวบยอด (Concept) ของแต่ละหัวข้อเรื่องในแต่ละหน่วยการเรียนรู้

1.3.4 กำหนดจุดประสงค์ย่อยในแต่ละหน่วยการเรียนรู้จากจุดประสงค์ใหญ่

1.3.5 สร้างกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้
 ตามขั้นตอนการเรียนรู้ ตามหลักการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้งของซอททซิส ซึ่งมี 5 ขั้นตอนดังนี้

1.3.5.1 ขั้นการรับรู้ (Acquisition) กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้เนื้อหาที่จะเรียน กำหนดเวลาในการเรียนแต่ละหน่วย แผนการสอน การวัดและประเมินผล เกณฑ์การตัดสินในการเรียนตามหลักการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้ง โดยครูจะชี้แจงรายละเอียดของแต่ละหน่วยให้นักเรียนทราบ เมื่อเริ่มการเรียนการสอนในแต่ละหน่วยการเรียน กิจกรรมการเรียนการสอน จะแบ่งเนื้อหาในแต่ละหัวข้อออกเป็นตอนสั้นตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เน้นการสร้างมโนคติ (Concept) และการฝึกทักษะพื้นฐาน (Tool Skill) จากแผ่นฝึก (Probe) ซึ่งมีขั้นตอนการสอน ดังนี้

1. สอนให้เกิดมโนคติ หรือความคิดรวบยอด
2. ฝึกทักษะพื้นฐาน (Tool Skill)
3. ตรวจแก้ไข

1.3.5.2 ขั้นการเพิ่มความชำนาญหรือขั้นการฝึกให้เชี่ยวชาญ (Fluency) เป็นขั้นตอนระยะสั้น ๆ ของการฝึก ซึ่งจะสลับกับขั้นการสอนมโนคติในแต่ละตอน เป็นการทำกิจกรรมทำให้เกิดความแม่นยำรวดเร็ว และเป็นการสร้างนิสัยการทำงานของเด็ก ในการฝึกแต่ละครั้งจะต้องกำหนดเวลาที่แน่นอน เพื่อให้เกิดความรวดเร็วควบคู่กับความแม่นยำ และมีการบันทึกผลในแบบบันทึกผลของความก้าวหน้า (Chart) ประจำตัวนักเรียนด้วย

1.3.5.3 ขั้นการทำให้จำ (Maintenance) ผู้เรียนจะได้รับการฝึกโดยครูสร้างกิจกรรมการเรียนการสอนเพิ่มขึ้น เช่น การทำกิจกรรมคู่ การใช้บทบาทสมมุติ แต่มีหลักการเรียนรู้ในจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมเดิม ครูให้การทดสอบโดยใช้แบบฝึก (Probe) ไปพร้อม ๆ กับให้เด็กได้มโนคติในเรื่องนั้น ๆ ในขั้นนี้จะมีการตรวจสอบและแก้ไข ครูบันทึกผลในแบบบันทึกผลความก้าวหน้า (Chart)

1.3.5.4 ขั้นการนำไปใช้ (Application) หลังจาก

ฝึกจนเกิดความชำนาญ แน่นยำแล้ว ใช้แบบฝึกอีกแบบหนึ่ง ที่คล้าย ๆ กัน นำไปให้ผู้เรียน ทำ โดยไม่ต้องอธิบาย เพื่อความสามารถในการใช้หลักเกณฑ์ที่เรียนมาได้อย่างถูกต้อง หรือไม่ แล้วบันทึกผลลงในแบบบันทึกผลความก้าวหน้า (Chart)

1.3.5.5 ขั้นการประยุกต์ใช้ (Adaptation) เป็นขั้นที่ผู้เรียนเกิดความชำนาญแล้วสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น การเล่นเกม โดยใช้คำศัพท์ที่เคยเรียนมา ให้นักเรียนแต่งบทสนทนาขึ้นมาเอง และเตรียมท่าบทยามมุข การใช้เพลงเป็นสื่อ การอ่านหนังสือพิมพ์ เป็นต้น

ในแต่ละขั้นตอนของการเรียนการสอนตามหลักการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้ง ผู้วิจัยต้อง สร้างแบบฝึก โดยดำเนินการสร้างดังนี้ คือ

1. ศึกษาหลักสูตรรายวิชา อ 011 ของจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
2. สร้างแบบฝึกให้สอดคล้องกับการสร้างมโนคติ (Concept) และทักษะพื้นฐาน (Tool Skill) ของจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในแต่ละทักษะ จะมีการใช้แบบฝึก 3 ขั้นตอน คือ

2.1 ขั้นฝึกความชำนาญ

2.2 ขั้นทำให้จำ

2.3 ขั้นการนำไปใช้ อันเป็นขั้นทดสอบย่อยของแต่ละหัวข้อในหน่วยการเรียนรู้

3. นำแบบฝึกที่สร้างเสร็จแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านตรวจแก้ไขในเรื่องความเหมาะสมของกิจกรรมที่ใช้ฝึกในแบบฝึก

1.4 แบบทดสอบย่อยประจำหน่วยเป็นแบบทดสอบที่ใช้หลังจากสอนจบแต่ละหน่วยซึ่งเป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก หน่วยละ 1 ฉบับ จำนวน 3 หน่วย เป็นแบบทดสอบทั้งสิ้น 3 ฉบับ ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยใช้วิธีการดังนี้

1.4.1 ใช้จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมของแต่ละหน่วยเป็นหลักในการสร้างแบบทดสอบย่อย แบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

1.4.2 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ

จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบแก้ไขความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ตามวิธีการของโรวินเนลลี และแฮมเบร็ตัน (อังกฤษ สายยศ 2526 : 29 อ้างอิงจาก Rovinelli and Hambrieton : 1976) เพื่อหาดัชนีความสอดคล้องโดยมีขั้นตอนเช่นเดียวกับ 1.2.5

ตัวอย่างข้อทดสอบย่อย

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นักเรียนสามารถเติมบทสนทนาได้อย่างถูกต้อง

A. Hello, Jim this is Mary.

Mary, this is Jim

B.

1. I'm Jim. 2. Good morning

3. Thank you 4. How do you do

2. แผนการสอนรายคาบที่ใช้สอนกลุ่มควบคุมที่เรียนจากการสอนตามคู่มือครู เป็นแผนการสอนที่สร้างขึ้นโดยผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษ และศึกษานิเทศก์ เพื่อให้ครูได้ใช้เป็นแนวทางการสอนโดยรายละเอียดในแผนการสอนประกอบด้วย

2.1 ชนิดของสมรรถภาพ

2.2 จุดประสงค์ปลายทาง

2.3 ประสพการณ์เดิม

2.4 เนื้อหา

2.5 สื่อการเรียน

ลำดับขั้นการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน แบ่งออกเป็น 9 ขั้น คือ

ขั้นที่ 1 เข้าใจความสนใจ

ขั้นที่ 2 แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้

ขั้นที่ 3 ทบทวนประสบการณ์เดิม

ขั้นที่ 4 เสนอบทเรียนใหม่โดยใช้สื่อกระตุ้น

ขั้นที่ 5 กำหนดแนวการเรียนรู้ใหม่

ขั้นที่ 6 ขั้นตอนมือปฏิบัติ

ขั้นที่ 7 แจ้งผลการปฏิบัติ

ขั้นที่ 8 ประเมินผลการปฏิบัติ

ขั้นที่ 9 ส่งเสริมความมั่นใจและการถ่ายโยงความรู้

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อวัดความสามารถของนักเรียนในด้านทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ข้อสอบมีลักษณะเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก ซึ่งมีขั้นตอนการสร้างดังนี้ (รายละเอียดของแผนการสอนของทั้ง 2 กลุ่ม แสดงไว้ในภาคผนวก)

3.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบจากหนังสือเทคนิคการเขียนข้อสอบของ ขวาล แพร์ติกุล (ขวาล แพร์ติกุล 2520 : 118 - 210) และเทคนิคการวัดและประเมินผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จากหนังสือ Testing English as a Secondary Language . David P.Harris (Harris. 1969 : 1 - 112) และหนังสือ Modern Language Testing. Rebecca M.Valette (Valette. : 1 - 333)

3.2 ศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ หลัก 1 (อ 011) และนำมาสร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตร จากเนื้อหาที่จะสอนตามหลักของบลูม (Benjamin Bloom)

3.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 80 ข้อ ให้ครอบคลุมเนื้อหา และให้สอดคล้องกับตารางวิเคราะห์หลักสูตร เพื่อให้ได้ข้อทดสอบที่มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

3.4 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และลงความเห็นว่าย่อสอบแต่ละข้อสามารถวัดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องวัดหรือไม่ โดยให้

เกณฑ์การกำหนดคะแนน ตามวิธีการของโรวินเนลลี และ แฮมเบิลตัน เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (อังกฤษ สายยศ 2526 : 29 อ้างอิงมาจาก Rovinell and Hambleton. 1976

3.5 นำแบบทดสอบที่หาค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาแล้วไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2531 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย กรุงเทพมหานคร จำนวน 119 คน เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ

3.6 นำแบบทดสอบมาวิเคราะห์เป็นรายข้อ โดยการตรวจให้คะแนนข้อที่ตอบถูกให้คะแนน 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบหรือตอบเกินกว่า 1 แห่ง ให้ 0 คะแนน แล้วนำผลมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าความยากง่าย และหาค่าอำนาจจำแนกโดยใช้เทคนิค 27% แปรเป็นกลุ่มสูง และกลุ่มต่ำ ใช้ตารางสำเร็จรูปของ จุง เตห์ ฟาน (Fan. 1952 : 1 - 32) ได้ข้อสอบไว้ใช้ในการทดลอง 40 ข้อ มีค่าความยากง่ายระหว่าง .27 ถึง .80 และค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .25 ถึง .65 ผลการวิเคราะห์รายข้อแสดงไว้ในภาคผนวก

3.7 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกแล้ว จากข้อ 3.6 มาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตร KR - 20 ของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (ล้วน สายยศ และ อดิศักดิ์ สายยศ 2528 : 168) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ 0.820

4. แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อใช้วัดความสนใจของนักเรียนหลังการทดลอง ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้างดังต่อไปนี้

4.1 ศึกษาการสร้างแบบทดสอบเจตคติจากหนังสือหลักการวิจัยทางการศึกษา ของ ล้วน สายยศ และอดิศักดิ์ สายยศ (ล้วน สายยศ และอดิศักดิ์ สายยศ 2528 : 152 - 162) และหนังสือ Techniques of Attitude Scale Construction ของ Allen L. Edwards. 1957 : 210 - 217)

4.2 เขียนข้อความวัดความสนใจโดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 2 ระดับ (Scale discrimination method) ตามวิธีการของ Edwards ข้อความในแบบสอบถาม

ถามจะถามในด้านต่อไปนี้

- 4.2.1 ความรู้สึกชอบหรือพอใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
- 4.2.2 ความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียน
- 4.2.3 ความมานะพยายามในการเรียน
- 4.2.4 การมองเห็นประโยชน์และคุณค่าของวิชาภาษาอังกฤษ

ตัวอย่างแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

โปรดทำเครื่องหมาย - ลงในช่องว่างขวามือของนักเรียนเฉพาะข้อที่ตรงกับ
ความรู้สึกหรือการกระทำของนักเรียนมากที่สุดเพียงข้อเดียว

ข้อที่	ข้อความ	ความรู้สึก	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
(0)	ข้าพเจ้าชอบทำการบ้านวิชาภาษาอังกฤษ			
(00)	การออกไปทำกิจกรรมหน้าชั้นบ่อย ๆ จะ ช่วยให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง มากขึ้น			
(000)	วิชาภาษาอังกฤษช่วยให้สามารถค้นคว้า หาความรู้ได้ด้วยตนเอง			

4.3 กำหนดน้ำหนักของแต่ละตัวเลือกเป็น 0 ในกรณีที่ไม่เห็นด้วย และ 1 ในกรณีที่เห็นด้วย สำหรับข้อความที่มีความหมายเป็นบวก ส่วนข้อความที่มีความหมายเป็นลบ นั้น ให้คะแนนกลับกันเป็น 0 ในกรณีที่เห็นด้วย และเป็น 1 ในกรณีที่ไม่เห็นด้วย

4.4 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญในจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบเนื้อหาว่าเป็นแบบสอบถามที่วัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทางบวกหรือลบ

4.5 นำแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2531 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย อำเภอหนองไผ่ กรุงเทพมหานคร จำนวน 119 คน ที่ไม่ชักกลุ่มตัวอย่าง

4.6 นำผลการตรวจให้คะแนนของแบบสอบถามมาหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อโดยใช้เทคนิค 27% แล้วใช้ Phi - Coefficient ทดสอบหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (Edwards. 1957 : 211 - 216) ซึ่งได้ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม 20 ข้อ ระหว่าง .035 ถึง .689 ผลการวิเคราะห์รายข้อแสดงไว้ในภาคผนวก

4.7 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สูตร KR - 20 ของคูเดอร์ริชาร์ดสัน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2528 : 168) ได้ค่าความเชื่อมั่น .385

5. แบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

5.1 ศึกษาหลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยของวิเชียร เกตุสิงห์ (วิเชียร เกตุสิงห์ 2524 : 137 - 139) และของ โกวิท ประวาลพุกษ์ และสมศักดิ์ สันฐะเวชญ์ (โกวิท ประวาลพุกษ์ และสมศักดิ์ สันฐะเวชญ์ 2523 : 86 - 105) และศึกษางานจากวิจัยของ นิยม สารรัตน์ (นิยม สารรัตน์ 2524 : 63 - 83) และสร้างแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามวิธีการของลิเคิท์ (Likert) ข้อความในแบบสอบถามจะสอบถามในด้านความรู้สึกพอใจ ความต้องการ คือความพยายามที่จะเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนให้นักเรียนแสดงความรู้สึกหรือการกระทำที่ตรงกับข้อใดมากที่สุด โดยกำหนดให้นักเรียนให้คะแนนในแต่ละข้อดังนี้

ถ้าข้อความใดแสดงความรู้สึกหรือการกระทำไปในทางบวก (Positive) ให้คะแนนดังนี้

มากอย่างยิ่ง	ให้	5 คะแนน
มาก	ให้	4 คะแนน
ปานกลาง	ให้	3 คะแนน

น้อย ๑ ให้ 2 คะแนน

น้อยอย่างยิ่ง ๑ ให้ 1 คะแนน

ถ้าข้อความใดแสดงความรู้สึกหรือการกระทำไปในทางลบ (Negative) ๑ ให้คะแนนดังนี้

มากอย่างยิ่ง ๑ ให้ 1 คะแนน

มาก ๑ ให้ 2 คะแนน

ปานกลาง ๑ ให้ 3 คะแนน

น้อย ๑ ให้ 4 คะแนน

น้อยอย่างยิ่ง ๑ ให้ 5 คะแนน

ตัวอย่างแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ

โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างขวามือของนักเรียนเฉพาะข้อที่ตรงกับความรู้สึก
หรือการกระทำของนักเรียนมากที่สุดเพียงข้อเดียว

ข้อความ	ความรู้สึกหรือการกระทำ	มากอย่างยิ่ง	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยอย่างยิ่ง
(0) เมื่อเปรียบเทียบกับวิชาอื่น ๆ						
แล้วข้าพเจ้าชอบวิชาภาษาอังกฤษ						
(00) ข้าพเจ้ารู้สึกถึงความซ้ำซากน่า						
เบื่อหน่ายของวิชาภาษาอังกฤษ						

5.2 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมของการใช้ภาษาและลักษณะข้อความทางบวกและทางลบ ตามที่ผู้วิจัยต้องการจะวัด ตลอดจนตรวจสอบเนื้อหาด้วยว่า เป็นแบบสอบถามที่วัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์หรือไม่

5.3 นำแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไปหาคุณภาพโดยนำไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2531 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย อำเภอ

พญาไท กรุงเทพมหานคร จำนวน 119 คน ที่ไม่เข้ากลุ่มตัวอย่าง

5.4 นำผลการตรวจให้คะแนนของแบบสอบถามมาหาค่าสัดส่วน t เป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% (วิเชียร เกตุสิงห์ 2524 : 137 - 139) ได้ค่าสัดส่วน t ของแบบสอบถาม 20 ข้อ ระหว่าง 1.79 ถึง 8.21 ผลการวิเคราะห์รายข้อแสดงไว้ในภาคผนวก

5.5 นำแบบสอบถามไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) ของครอนบาค (Cronbach. 1970 : 161) ได้ค่าความเชื่อมั่น .82

5. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

ผู้วิจัยคัดเลือกจากหนังสือ 6 เล่ม โดยพิจารณาให้มีความง่ายตามลำดับความสามารถ โดยใช้เกณฑ์ในการเลือกดังนี้

5.1 ศึกษาจุดประสงค์ของหลักสูตร วิชาภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นว่าในรายวิชาที่จะสอนนั้น หลักสูตรกำหนดให้นักเรียนต้องเรียนรู้อะไรบ้าง

5.2 จัดเนื้อหาที่จะสอนตามลำดับ หลังจากที่ได้ทราบว่ามีเนื้อหาอะไรบ้างที่จะสอน ในขั้นนี้ต้องพิจารณาความสัมพันธ์ต่อเนื่องของเนื้อหาว่าจะจัดกิจกรรมใดก่อนหลัง

5.3 พิจารณาถึงความสำคัญของหน่วยการเรียนรู้ในขั้นนี้หลังจากพิจารณาลำดับก่อนหลังแล้ว ให้ดูว่าบทใดหรือหน่วยใดมีความสำคัญมากที่จะนำไปใช้ในบทต่อไป ครูต้องดูว่าความรู้พื้นฐานอะไรที่เด็กยังไม่ได้และเด็กควรมีพื้นฐานอะไรเพื่อเป็นการนำไปสู่การเรียนรู้ในบทต่อไป

5.4 นำหน่วยการเรียนรู้ที่จะสอนมาแยกเป็นหัวข้อย่อยพร้อมทั้งกำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมจากจุดประสงค์ใหญ่

5.4.1 ผู้วิจัยได้แบ่งเนื้อหาออกเป็นหน่วยย่อย ๆ สำหรับสอนทั้งการสอนโดยหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งของชอททคิส และการสอนตามคู่มือครู โดยแบ่งเป็น 3 หน่วย

ใช้เวลาสอน 12 คาบ แต่ละหน่วยประกอบด้วยหัวข้อย่อยดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1

1. Greeting and introducing people
2. Asking for and giving information about people
3. Asking about and giving information about occupation

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2

1. Asking about and identifying things
2. Asking for and giving information about possessions
3. Asking and giving information about location, colour

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3

1. Asking and saying what people can do
2. Asking and saying what people are doing

5.5 พิจารณาความเหมาะสมของคำศัพท์ในเนื้อหาเกี่ยวกับผลงานการวิจัยการศึกษา
เปรียบเทียบการสอนคำศัพท์ในแบบเรียนภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของ ไสภา
เทพปถัม (ไสภา เทพปถัม 2528 : 540)

5.6 เปรียบเทียบโครงสร้างไวยากรณ์ในเนื้อหา กับรายงานการวิจัยของ เทพินทร์
สุนทรรส (เทพินทร์ สุนทรรส 2516 : 117)

5.7 นำเนื้อหาที่ผ่านการพิจารณาคัดเลือกแล้วไปให้ครูสอนภาษาอังกฤษ ชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1 พิจารณาความเหมาะสมอีกครั้ง

6. การดำเนินการทดลอง

เนื่องจากการทดลองนี้ใช้แบบแผนการทดลอง 2 ลักษณะ คือ แบบ Randomized
Control - Group Pretest - Posttest Design และ Randomized Control -
Group Posttest Design จึงมีขั้นตอนในการดำเนินการทดลองดังนี้

1. ทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนการทดลองสอนทั้งกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง
2. ดำเนินการสอนกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองโดยใช้เนื้อหาและระยะเวลาเท่ากันดังมีรายละเอียดตามแผนการสอนของแต่ละกลุ่ม
3. หลังจากสิ้นสุดการสอนทั้ง 2 กลุ่ม ทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยแบบทดสอบฉบับเดียวกับแบบทดสอบก่อนการทดลองสอน และใช้แบบสอบถามความสนใจและแบบสอบถามแรงจูงใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ทดสอบความสนใจและแรงจูงใจทั้งกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง
4. นำข้อมูลในข้อที่ 1 และข้อที่ 3 ไปวิเคราะห์ทางสถิติ

7. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ $t - test$
2. เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ $t - test$
3. เปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ $t - test$

8. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

1. หาคะแนนเฉลี่ย (Mean) (ล้วน สายยศ และอัมภา สายยศ 2528 : 59)
2. หาค่าความเบี่ยงเบน (Standard Deviation) (ล้วน สายยศ และอัมภา สายยศ 2528 : 64)
3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ความสนใจ และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ $t - test$

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ลำดับขั้นตอนการเสนอผลการวิเคราะห์

ผลของการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยเสนอลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองซึ่งได้รับการสอนตามหลักการเรียนรู้กับผู้เรียนกลุ่มควบคุมซึ่งได้รับการสอนตามคู่มือครู
2. ผลการเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองซึ่งได้รับการสอนตามหลักการเรียนรู้กับผู้เรียนกลุ่มควบคุมซึ่งได้รับการสอนตามคู่มือครู
3. ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองซึ่งได้รับการสอนตามหลักการเรียนรู้กับผู้เรียนกลุ่มควบคุมซึ่งได้รับการสอนตามคู่มือครู

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อทราบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสนใจ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมว่าแตกต่างกันหรือไม่ ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลทั้งหมดมาเปรียบเทียบกันโดยใช้ $t - test$ ซึ่งมีผลของการวิเคราะห์ดังแสดงในตาราง

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง

ตาราง 1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง
และกลุ่มควบคุม

กลุ่ม	N	คะแนน		คะแนน		ผลต่างระหว่าง		t
		ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		ก่อนและหลังการทดลอง		
ตัวอย่าง		$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
กลุ่มทดลอง	40	20.38	4.76	29.08	4.22	8.73	5.70	5.28**
กลุ่มควบคุม	40	20.28	4.73	21.70	5.56	1.43	1.05	

** $P < .01$

จากตาราง 1 แสดงว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามหลัก
การเรียนรู้เชิงรุกและกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
ภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้พบว่า
การสอนตามหลักการเรียนรู้เชิงรุกทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า การ
สอนตามคู่มือครู

2. เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลอง
และกลุ่มควบคุม

ตาราง 2 เปรียบเทียบความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่ม	N	$\bar{X}$	S	t
กลุ่มทดลอง	40	14.45	2.75	2.36*
กลุ่มควบคุม	40	12.65	3.98	

* $P < .05$

จากตาราง 2 แสดงว่านักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามหลักการเรียน
เพื่อรู้แจ้งและกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้พบว่าการสอนตามหลักการเรียน
เพื่อรู้แจ้งทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการสอนตามคู่มือครู

3. เปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในวิชาภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตาราง 3 เปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม

กลุ่ม	N	$\bar{X}$	S	t
กลุ่มทดลอง	40	74.70	9.17	1.27
กลุ่มควบคุม	40	71.78	11.36	

$$p > .05$$

จากตาราง 3 แสดงว่านักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งและกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือหลังการทดลองแล้ว แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนด้วยหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งกับการสอนตามคู่มือครู
2. เมื่อเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนด้วยหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งกับการสอนตามคู่มือครู
3. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนด้วยหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งกับการสอนตามคู่มือครู

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนภาษาหลักการเรียนรู้แจ้งกับนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนตามคู่มือครูมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
2. นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง นักเรียนที่เรียนด้วยการสอนตามคู่มือครูมีความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
3. นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งกับนักเรียนด้วยการสอนตามคู่มือครูมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2531 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย อำเภอพญาไท กรุงเทพมหานคร จำนวน 10 ห้อง

เรียน รวม 400 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2531 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย อำเภอพญาไท กรุงเทพมหานคร จำนวน 80 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย แล้วนำมาคละกันสุ่มแยกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละเท่า ๆ กัน แล้วจับฉลากเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม กลุ่มละ 40 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

3.1 แผนการสอนรายคาบที่ใช้สอนกลุ่มทดลองที่เรียนจากการสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งของซอททคิส จำนวน 12 คาบ ประกอบด้วยส่วนย่อย 4 ส่วน ดังนี้

เอกสารประกอบบทเรียนที่ใช้สำหรับกลุ่มทดลอง

แบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐาน

รายละเอียดของแผนการสอนรายคาบ

3.2 แผนการสอนรายคาบที่ใช้สอนกลุ่มควบคุม จัดดำเนินการเรียนการสอนตามคู่มือครู ซึ่งได้ผ่านการทดลองใช้และปรับปรุงแก้ไขแล้ว

3.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยให้ครอบคลุมจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมของหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยแบบทดสอบดังกล่าวมีลักษณะเป็นปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ แต่ละข้อมีค่าความยากง่าย .20 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไปและมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ .82

3.4 แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อใช้วัดความสนใจของนักเรียนหลังการทดลองจำนวน 20 ข้อ ความข้อความทั้งหมดจะสอบถามในด้านความรู้สึกชอบหรือพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ กระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียน ความมานะพยายาม และการมองเห็นประโยชน์และคุณค่าของวิชาภาษาอังกฤษ แบบทดสอบกำหนดตัวเลือกเป็น 2 ระดับ คือ เห็น

ด้วยและไม่เห็นด้วย แต่ละข้อมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ .38

3.5 แบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 20 ข้อความ ข้อความในแบบสอบถามจะถามในด้านความรู้สึกพอใจ ความต้องการ คือความมานะพยายามที่จะเรียนภาษาอังกฤษให้ได้ผลสัมฤทธิ์สูงสุดของนักเรียน แบบสอบถามกำหนดตัวเลือก 4 ระดับ คือ มากอย่างยิ่ง มาก ปานกลาง น้อย น้อยอย่างยิ่ง แต่ละข้อมีค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ .20 ขึ้นไป และมีค่าความเชื่อมั่นแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ .82

4. วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนเองทั้งสองกลุ่ม ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2531 เป็นเวลา 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 คาบเรียน รวมเวลาสอนทั้งสองกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทั้งสิ้น 24 คาบ โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

4.1 ก่อนดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม

4.2 ดำเนินการสอนกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองโดยใช้เนื้อหาและระยะเวลาเท่ากันตามแผนการสอนที่สร้างไว้ จำนวนกลุ่มละ 12 คาบเรียน

4.3 หลังจากสิ้นสุดการดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยแบบทดสอบฉบับเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนการทดลองสอน และใช้แบบสอบถามความสนใจและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทดสอบความสนใจและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทั้งสองกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

4.4 ดำเนินการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลอง

และกลุ่มควบคุม โดยใช้ $t - test$

2. เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ $t - test$

3. เปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ $t - test$

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง นักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งและนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสนใจวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งและนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสนใจ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งและการสอนตามคู่มือครู

จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งและนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

ข้อที่ 1 ผลการทดลองครั้งนี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของฮอททคิส (เอกสารสำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ 2529 : 15 อ้างอิงจาก Hotchkis. 2529) ซึ่งพอสรุปได้ว่า

1. สภาพการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมในห้องเรียนทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนมากขึ้น มีการแก้ไขข้อบกพร่องทันที บรรยากาศในห้องเรียนดีขึ้น นักเรียนมีความพึงพอใจ และสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น ครูและนักเรียนที่ปฏิบัติงานที่ดีต่อกัน
2. นักเรียนมีทักษะ (Skill) และความรู้ความเข้าใจ (Cognitive) ในสิ่งที่สอนอย่างจริงจัง ทั้งนี้เนื่องจากหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งจะสอนให้เด็กสามารถพัฒนาศักยภาพได้สูงสุดด้วยตัวของตนเองโดยมีครูเป็นผู้ชี้แนะและจัดโปรแกรมที่เหมาะสม
3. กระบวนการเรียนการสอน เป็นลักษณะของการสอนและการทดสอบ (Teach - Test) ครูได้ทดสอบเฉพาะสิ่งที่สอนเท่านั้น และในระหว่างการเรียนรู้ก็มีการทดสอบเพื่อดูความก้าวหน้าของนักเรียน ตัวนักเรียนเองจะเห็นความเปลี่ยนแปลงของตนเอง จากการบันทึกลงในบันทึกความก้าวหน้า
4. การแก้ไขข้อบกพร่องในระหว่างการเรียนรู้การสอน ทำให้สามารถแก้ไขข้อบกพร่องในการเรียนของนักเรียนควบคู่ไปกับการสอนของครู เมื่อครูสอนแล้วเด็กยังไม่เกิดการเรียนรู้ ครูต้องเปลี่ยนวิธีการสอนใหม่ นักเรียนที่ผ่านการปฏิบัติทางภาษาแล้วสามารถช่วยเหลือเพื่อน หรือเป็นครูช่วยสอนได้
5. มโนคติ หรือความคิดรวบยอด (Concept) ช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจเนื้อหาและ function ของภาษาได้อย่างถ่องแท้
6. แบบฝึก เป็นเครื่องมือในการฝึกทักษะของนักเรียน และเป็นเครื่องมือในการทดสอบการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน นอกจากนั้นแบบฝึกยังช่วยให้นักเรียนมีวินัยในตัวเอง สามารถทำงานภายในเวลาที่ครูกำหนดให้ แบบฝึกเป็นเครื่องชี้วัดครูได้ตรวจสอบพฤติกรรมของนักเรียน เป็นการรับพฤติกรรมไปภายในตัว และเป็นสื่อที่ทำให้นักเรียน

สามารถฝึกทักษะตรงจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

ผลการจัดการเรียนการสอนด้วยหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง (Mastery learning) ที่มีต่อความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษ ผลการวิจัย นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งและนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 2 ซึ่งพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง มีความสนใจสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู แสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนการสอนด้วยหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง (Mastery learning) ส่งผลให้ผู้เรียนมีความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นและยังส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นคร ปลื้มฤติ (นคร ปลื้มฤติ 2531 : 65) ที่พบว่าการจัดการเรียนการสอนเพื่อรู้แจ้งส่งผลให้ผู้เรียนมีความสนใจในวิชาคณิตศาสตร์เพิ่มขึ้นและยังทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นอีกด้วย

จากการเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งและนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

จากผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง และนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในวิชาภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 3 ทั้งนี้เป็นเพราะการพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จำเป็นต้องอาศัยเวลาพอสมควร เนื่องจากเป็นความรู้สึกทางด้านจิตใจที่มีต่อแรงผลักดันภายในที่จะทำให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงไปได้ การทดลองโดยใช้การสอนด้วยหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง ใช้เวลาเพียง 12 คาบถึงแม้จะทำให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนมาก ดังผลวิจัยดังกล่าวแล้วข้างต้น แต่สภาพจิตใจที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงไปด้วยกระบวนการเรียนการสอนยังไม่มากเพียงพอที่จะเปลี่ยนแปลงไปจนเห็นความแตกต่างอย่างเด่นชัดในระยะเวลาอันสั้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดำรง ศิริเจริญ (ดำรง ศิริเจริญ 2524 : 150 - 151) ซึ่งได้ทดลองสอบเกี่ยวกับการเรียนเพื่อรอบรู้เพื่อดูว่ามีส่วนทำให้นักเรียนพัฒนาอย่างไร ปรากฏว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกัน

ผู้วิจัยให้เหตุผลว่า อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างมีอายุประมาณ 11 ปี ดังนั้นการพัฒนาทางด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ อาจจะยังไม่ปรากฏออกมาเด่นชัด และการเรียนโดยวิธีการเรียนแบบรอบรู้ต้องเรียนหนักกว่ากลุ่มควบคุม ประกอบกับระยะเวลาของการทดลองน้อยซึ่งไม่ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทางด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ซึ่งตามความเป็นจริงแล้วการใช้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งน่าจะทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่าแบบปกติ เพราะจากการวิจัยที่กล่าวมา แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับผลทางการเรียนและโดยทฤษฎีการเรียนเพื่อรอบรู้นั้นสามารถที่จะเพิ่มทุนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ ดังนั้นจึงอนุมานได้ว่าผลของการจัดการเรียนการสอนเพื่อรู้แจ้งนี้จะทำให้เกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่าวิธีสอนปกติ ถ้าให้เวลาในการทดลองมากขึ้น เช่น ตลอดภาคเรียน เป็นต้น (รุ่งเรือง อังศิลา 2527 : 70)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในด้านการเรียนการสอน

1.1 จากการทดลองพบว่านักเรียนส่วนใหญ่ว่านักเรียนที่เรียนด้วยการเรียนเพื่อรู้แจ้งมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และยังส่งผลต่อความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานการวิจัยของ คำวิ คงเจริญ (คำวิ คงเจริญ : 8 - 9) ซึ่งกล่าวว่า หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งเป็นตัวแทนที่สำคัญ คือ คุณภาพของการสอนซึ่งประกอบด้วยการชี้แนะ การให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม การเสริมแรง และการแก้ไขข้อบกพร่อง ผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมมากที่สุด

1.2 ในการนำวิธีสอนตามหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งไปใช้สอนในห้องเรียน ครูผู้สอนควรจะศึกษาเทคนิคและขั้นตอนของการเรียนเพื่อรู้แจ้งให้ถ่องแท้ โดยคำนึงถึงความรู้พื้นฐานของนักเรียนในเนื้อหาที่จะสอน

1.3 การดำเนินการเรียนการสอนตามแนวของหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งต้องใช้เวลามากกว่าการดำเนินการเรียนการสอนแบบปกติ เพราะการที่จะทำให้อาจารย์

ความสำเร็จทั้งชั้นต้องอาศัยเวลา และเทคนิคของการเรียนการสอน จากการทดลอง ผู้สอนและผู้เรียนต้องใช้เวลามากกว่าจะสัมฤทธิ์ผลในจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมหนึ่ง ๆ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำวิธีการสอนตามหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งไปทดลองสอนกับนักเรียนเรียนในระดับสูงกว่านี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อจะประมวลผลมาเปรียบเทียบกับผลวิจัยครั้งนี้

2.2 ควรเพิ่มระยะเวลาในการทดลองมากขึ้น เพื่อให้โอกาสแก่ผู้สอนและผู้เรียนได้พัฒนาการเรียนการสอนด้วยวิธีการสอนดังกล่าวมากขึ้น

2.3 ควรศึกษาตัวแปรอื่น ๆ เพิ่มเติม เช่น เจตคติ ความคงทนในการเรียนรู้ ฯลฯ

2.4 ควรจะได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบอื่น ๆ เช่น สภาพการเรียนการสอน บุคลิกภาพของผู้เรียน วินัยของผู้เรียน ความรับผิดชอบกับวิธีการสอนตามหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ จิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร 2528, 224 หน้า

กาญจนา พรหมมานอก การศึกษาเปรียบเทียบความวิตกกังวลในการเรียนและทัศนคติต่อ

วิชาสังคมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้เพื่อ

รอบรู้และไม่ใช้หลักการเรียนรู้เพื่อรอบรู้ ปริญญาพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนคริน

ทรวิโรฒ ประสานมิตร 138 หน้า อุดสาเนา

โกวิทย์ ประवालพฤกษ์ และสมศักดิ์ ลิขิตเวทย์ การประเมินผลในชั้นเรียน วัฒนาพานิช

2523, 28 หน้า

คณะวิจัยหลักสูตรกระบวนการเรียนการสอนมัธยมศึกษาตอนต้น "การประเมินผลการใช้หลักสูตรมัธยม

ศึกษาคอนตัน พ.ศ.2521 ในปีการศึกษา 2522" วารสารการวิจัยทางการศึกษา

10(1) : 82 - 87 พ.ศ.2523

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ความรู้ทางภาษาศาสตร์ ของ

ครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 2528, 319 หน้า

จรรยา สุวรรณทัต และคณะ ผลสัมฤทธิ์ในวิชาภาษาอังกฤษของเด็กไทยระดับชั้นต่าง ๆ

รายงานการวิจัย ฉบับที่ 19 กรุงเทพมหานคร : สถาบันวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์

ดำรง ศิริเจริญ "การเรียนเพื่อรู้แจ้ง" วารสารทางวิชาการของมหาวิทยาลัยศรีนครินทร

วิโรฒ พิษณุโลก 7 : 27 - 28 ธันวาคม 2522 - มีนาคม 2523

ดำรง ศิริเจริญ การทดลองเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสนใจในวิชาที่

เรียน อัตราโมโนภาพ แรงจูงใจ และความแปรปรวนของอัตราการเรียนรู้ระหว่างนักเรียน

ที่สอนโดยวิธีเรียนเพื่อรู้แจ้งกับกลุ่มที่สอนโดยวิธีบรรยาย ปริญญาพนธ์ กศ.ค.

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2524, 176 หน้า อุดสาเนา

อัญญา ลี้มเจริญ ผลของการเรียนเพื่อรอบรู้วิชาคณิตศาสตร์ ต่อการเปลี่ยนแปลงความ
ถนัดทางการเรียนคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2526, 53 หน้า อัดสำเนา

นิคม สารัตน์ การเปรียบเทียบเจตคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างผู้
เรียนโปรแกรมวิทยาศาสตร์กับผู้เรียนโปรแกรมศิลปภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่
5 เขตการศึกษา 9 วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2524, 90 หน้า
 อัดสำเนา

นพมาศ รัตนปริดากุล ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่าง
ประเทศของครูภาษาอังกฤษ ในกรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ ศ.ม. จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย 2524, 128 หน้า

บำรุง โค้วรัตน์ วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
 ศิลปากร 2524, 254 หน้า

เบญจมาศ เกตุพิชัย การประเมินผลการใช้หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา
ตอนต้น พุทธศักราช 2521 ของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในเขตการศึกษา 6 วิทยานิพนธ์
 ศ.ศม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2524, 109 หน้า อัดสำเนา

เบญจา สิบเสน การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทักษะฟัง-พูด และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีฝึกความเข้าใจแบบสุกดทัศน์ของเคลลี
ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2530, อัดสำเนา
 ประไพศรี ให้อย่าง การใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียน
รัฐบาล ในกรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ ศ.ศม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2524,
 171 หน้า อัดสำเนา

ประสิทธิ์ นรสาวิต การวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน
มัธยมศึกษา ในจังหวัดนครสวรรค์ ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร 2526, 96 หน้า อัดสำเนา

ประมวล เนียมมาลัย การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผู้ค้นพบข้อผิดพลาดและความสนใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนจากการใช้บทเรียนโปรแกรมโดยวิธีเรียนเพื่อรอบรู้กับวิธีธรรมดา ปรินทอนันท์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2527, 163 หน้า อัดสำเนา

ผดุงชาติ สุวรรณวงศ์ "การเรียนรู้แจ้ง" ครูปริทัศน์ 2 : 8 - 13 ตุลาคม 2520

รุจิร ภู่อาระ "แนวทางการจัดสอนซ่อม" ข่าวสารวิจัยการศึกษา กองวิจัยการศึกษา 10(1) : 21 ตุลาคม - พฤศจิกายน 2529

———— การศึกษาเปรียบเทียบวิธีการสอนคณิตศาสตร์ระดับ ม.1 6 วิธีที่จะทำให้ผลสัมฤทธิ์สูงสุดโดยมีความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ต่ำ และใช้เวลาในการเรียนการสอนน้อยที่สุด ปรินทอนันท์ กศ.ด. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2523, 128 หน้า อัดสำเนา

รุ่งเรือง ชงศิลา ผลของการจัดการเรียนเพื่อรอบรู้ (Mastery Learning) ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแรงจูงใจในสัมฤทธิ์ในการเรียนโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปรินทอนันท์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2527, 177 หน้า อัดสำเนา

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ หลักการวิจัยทางการศึกษา โรงพิมพ์ศึกษาพร 2528, 314 หน้า

วนิดา ศิริมาลา "การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้ชุดการเรียนมินิคอร์สกับการเรียนการสอนตามคู่มือครูภาษาไทย กรมวิชาการ" ปรินทอนันท์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2528, 233 หน้า

วิเชียร เกตุสิงห์ คู่มือการสร้างและวิเคราะห์ข้อสอบ โอเคียนการพิมพ์ 2518, 164 หน้า

ศึกษาธิการ, กระทรวง กรมวิชาการ แนวทางการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช

2521 (ฉบับปรับปรุง) อมรินทร์การพิมพ์ 2522, 179 หน้า

ศรีมาลา พิมพ์นิตย์ การเปรียบเทียบความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษและแรงจูงใจ

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนเรียนโดยใช้กิจกรรมผสมผสานเพื่อการ

สื่อสารและการสอนตามคู่มือครู ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร 2529, 113 หน้า อัดสำเนา

ศรีวิทย์ สุวรรณกิติ วิธีสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิชญ์โลก 2522,

255 หน้า

สวิมา อบสุวรรณ "การศึกษาเปรียบเทียบความสนใจในวิชาคณิตศาสตร์และแรงจูงใจใฝ่

สัมฤทธิ์อันเป็นผลจากการสอนวิชาคณิตศาสตร์ ชั้น ม.1 ที่สอนโดยวิธีเรียนเพื่อรอบรู้ที่ใช้

วิธีเรียนมาใช้วิธีเรียนเพื่อรอบรู้" ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร 2526, 108 หน้า อัดสำเนา

สาธิต แก่นมณี การทดลองเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะคิด และความสนใจใน

วิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง โพลิโนเมียล ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2523, 74 หน้า อัดสำเนา

สุดา ชาดิรินทร์ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ แรงจูงใจ และความคงทนในการเรียนรู้วิชา

วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบ T.P.R.

(Total Physical Response) ที่มีกิจกรรมเสริมและการสอนตามคู่มือครู ปริญญานิพนธ์

กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2528, 168 หน้า อัดสำเนา

สุไร พงษ์ทองเจริญ วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2526, 261 หน้า

สุรพล เกียนวัฒนา "เมื่อมอง Learning for Mastery กันอย่างกว้าง ๆ" ศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 7 (3) : กันยายน 2521

สุเทพ สันติวารวณ "การเรียนรู้เพื่อรอบรู้" วารสารศึกษาศาสตร์ 1 (2) : กุมภาพันธ์ - พฤษภาคม 2528

สุธรรม จันทร์หอม "การเรียนรู้แบบผ่านเกณฑ์ หรือแบบรอบรู้" วารสารการวัดผลการศึกษา 5(2) : 1 - 9 กันยายน - ธันวาคม 2527

สำเริง บุญเรืองรัตน์ "การเรียนรู้เพื่อรอบรู้" วารสารวัดผลการศึกษา 1(3) : 1 - 9 มกราคม - เมษายน 2523

สำออง หิรัญบุระ พันซ์ "Learning Kit" มนุษยศาสตร์ปริทรรศน์ 1 : 45 - 61 ภาคเรียนที่หนึ่ง 2524

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ รายงานการประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่องการเรียนรู้ (Mastery Learning) เอกสารอัดสำเนา 27 - 30 ตุลาคม 2529

สมบูรณ์ ศาลยาชีวิต "ความแตกต่างระหว่างบุคคลในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน" ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 7 : 14 - 21 ธันวาคม 2521

สวัสดิ์ ปทุมราช "การเรียนรู้เพื่อรู้" (Learning for Mastery) พัฒนาวิคผล 10 : 19 - 33 2517

อาคม จันทสุนทร "การเรียนรู้เพื่อรอบรู้" (Learning for Mastery) ประชาศึกษา 30(4) : 2 - 6

อนันต์ ศรีโสภณ การศึกษาและประเมินผลการศึกษา ไทยวัฒนาพานิช 2520, 251 หน้า
อุทัย ภิรมย์รัตน์ และเพ็ญศรี รังสิยากุล ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษแก่ผู้เริ่มเรียน โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2521, 206 หน้า

ชอทชคิส ประชุมปฏิบัติการครูสอนคณิตศาสตร์ ณ โรงเรียนสาธิต ประสานมิตร 1966

Anthony, Bobbie C.M. "The Identification and Measurement of Classroom Environmental Process Variables Related to Academic Achievement," in Mastery Learning : Theory and Practice .p. 100 ed. by James H Block New York, Holt Rinehart and Winston Inc., 1971.

Arlin, Marshall N. Learning Rate and Learning Rate Variance Under Mastery Condition. Unpublished Dissertation, 1973. 206 p.

Balley, John E. "Mastery Learning : An Analysis Study," Dissertation Abstracts International. 38(12) 7219 - A, June, 1978.

Block, James H. The Effects of Variance Levels of Performance on Selected Cognitive "Affectives and Time Variables," in Mastery Learning : Theory and Practice. By James H. Block, New York, Holt Rinehart and Winston, Inc., 1970. 106 p.

School Society and Mastery Learning. New York, Holt Rinehart and Winston, Inc., 1974. 148 p.

Block, James H. and Anderson Lorin W. Mastery Learning in Classroom Instruction. New York, Mcmillan Publishing Co., Inc., 1975. 88 p.

Bloom, Benjamin S. Thomas J. Mastings and George F. Madaus, Handbook on Formative and summative Evaluation of Student Learning. New York : McGraw - Hill Book Company, 1971. 923 p.

Bloom, Benjamin S. Human Characteristics and School Learning. New York, McGraw - Hill Book Company, 1976. 281 p.

Bloom, Benjamin S. and James H. Block "Mastery Learning" Mastery Learning Theory and Practice. New York, Holt Rinehart and Winston, 1971. 148 p.

Boonruangrutana, Sanrenong. "The Effects of Group - Focused Feedback on Learning in Classroom Instruction Journal of Curriculum Study. 12 : 157 - 160 June, 1980.

- Brown, Paul W. "Using Mastery Learning in Teaching College Psychology Class," Dissertation Abstracts International. 38 : 2659 - A, November, 1977.
- Caroll, John B. "A model of School Learning" Teacher College Record 64 : 723 - 733, May, 1977.
- Collins Kenneth M. (1970) "A Strategy for Mastery learning in Modern Mathematics," in Mastery Learning : Theory and Practice p. 111 - 112, ed. by James H. Block, New York, Holt Rinehart and Winston, Inc., 1971
- Gronback, Lee Joseph. Essential of Psychological Testing. 3rd. ed., New York, 1970. 752 p.
- Davis, Frederick B. Educational Measurement and their Interpretation. California, Wadsworth Publishing Co., 1964. 422 p.
- Dancan, Donal D. "The Evaluation of Teaching Strategy with Utilizes Bloom Mastery Learning Procedures in College Exlementary. Functions Course," Dissertation Abstracks International 37.
- Edwards, Aleen L. Techniques of Attitude Scale Construction New York Appleton - Contury - Crofts, Inc., 1975. 256 p.
- Fan, Chung - Teh Item Analysis Table. New Jersey, Education Testing Service, Princeton, 1952. 32 p.
- Fox, Sheila Dr. การบรรยายพิเศษในหัวข้อ "Precision Teaching" มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 25 - 26 มิถุนายน 2530
- Cirard, Denis. "Motivation the Responsibility of the Teacher," English Language Teaching Journal. 102, January 2979.
- Good, Carter V. Dictionary of Education, Perpared Under the Auspices of Phi Delta Kapp. 2nd. New York, McGraw Hill Book Company, Inc., 1959. 676 p.

- Harris, David P. Testing English as a Second Language. McGraw - Hill, Inc., 1969. 151 p.
- Hyman, J. and Choez S. A Learning for Mastery. The conclusions other 15 years and 3,000 Schools Educational Leadership 37.2 : 104 - 109 November, 1979/3.
- Kim, Hogwan and others "The Mastery Learning Projects in the Middle School," in Mastery Learning : Theory and Practice. p. 123 - 214, ed., by James H. Block, New York, Holt Rinehart and Winston, 1971.
- Maribeth, G. and Mary Alice W. :Which is the Stronger Correlate of School Learning Time to Learner Measure Intelligence Journal of Educational Psychological 71 : 405 - 412, August, 1979.
- Miller, Ernest D. "The Effects of Some Mastery Learning Techniques on Achievement Scores and Mastery Rate of Junior College Students Dessertation Abstracts International.
- Pontes, Elcanor, Ed. D. "A case Study in the Implementation of a Mastery Learning Model in Reading at the College Level," Dissertation Abstracts International. 41 : 2 A - 436 A, July, 1980.
- Rebecca, M. Valotte "the Evaluation of Language Learning," The Second Language Classroom. Oxford University Press. 161 - 174 pp. 1981.
- Reese, Richard L. "A Comparative Study of the Lecture Method of Instruction with the Lecture Method Used in Conjunction with Mastery Learning in Teaching Intermediat Algebra at a Florida Junior College," Dissertation Abstracts International. 37 : 4904 - A, February, 1977.
- Widdowson, H.G. "An Approach to the Teaching of Scientific English Discourse," RECL Journal 5 (June 1974; 27 - 40)

- Williams, John W. "Mastery Learning in Pusiness Mathematics,"
Dissertation Abstracts International 36 (8) : 4978 - A, February,
1976.
- William, Edward P. "A Mastery Learning Strategy for College Freshman
Mathematics," Dissertation Abstracts International. 32 : 841 - A,
August, 1971
- Wyckoff, Delores B. "A Study of Mastery Learning and Its Effects on
Achievement of Sixth Brade Social Studies," Dissertation
Abstracts International. 35 : 516 - A, February, 1975.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

1. เอกสารประกอบบทเรียน
2. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง
3. Progress chart
4. แผนการสอนกลุ่มทดลอง
5. แผนการสอนกลุ่มควบคุม

เอกสารประกอบบทเรียน

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1

1. จุดประสงค์ปลายทางการเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้

ทักษะการฟัง

1. นักเรียนสามารถรู้ความหมายของประโยคที่ได้ยิน
2. ปฏิบัติตามคำสั่ง

ทักษะการพูด

3. ถามตอบเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน
4. ใช้ภาษาตามความต้องการได้ถูกต้อง
5. พูดในสถานการณ์ที่กำหนดโดยใช้ถ้อยคำที่เหมาะสมถูกต้องตามสถานการณ์

ทักษะการอ่าน

6. อ่านออกเสียงให้ผู้อื่นฟังเข้าใจได้
7. อ่านข้อความสั้น ๆ แล้วตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
8. เติมข้อความในประโยคได้ถูกต้องตามความต้องการ

ทักษะการเขียน

9. เขียนประโยคให้ตรงกับภาพ
10. เขียนตามคำบอกได้
11. เรียงประโยคเป็นข้อความสั้น ๆ และเขียนประโยคเพิ่มเติมได้
12. เขียนประโยคและข้อความตอบสนองความต้องการแบบต่าง ๆ

2. ขอบเขตของเนื้อหาที่จะเรียน

1. Greeting and Introducing people.
2. Asking about identifying people.
3. Asking about and giving information about occupation.

3. ความคิดรวบยอด (Concept) ในแต่ละหัวข้อเรื่อง

1. Greeting and introducing people

Concept; Greeting and introducing people depends on the situation and status of the persons.

2. Asking about and Identifying people.

3. Asking about and giving information about the occupation.

Concept; We can identify people when we learn about their occupation, the location, the personality, and the nationality.

4. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในแต่ละหัวข้อย่อยของหน่วยการเรียนรู้ที่ 1

1. เมื่อเรียนจบหัวข้อย่อยที่ 1 แล้วนักเรียนสามารถพูด เขียนประโยคเกี่ยวกับการทักทายได้ตามสถานการณ์

2. เมื่อเรียนจบหัวข้อย่อยที่ 2 - 3 แล้วนักเรียนสามารถใช้ภาษาในการอธิบายลักษณะบุคคลตามอาชีพ บุคลิกภาพ เชื้อชาติ และถิ่นที่อาศัย สถานที่ต่าง ๆ ได้ถูกต้องตามสถานการณ์

5. วิธีวัดและประเมินผล

1. วัดจากพฤติกรรมการปฏิบัติการทางภาษา

2. วัดจากแบบฝึก (Probe) ที่ครูกำหนดให้ตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

3. วัดจากแบบทดสอบย่อยหลังการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้ที่ 1

6. กำหนดเวลาที่ใช้ในการเรียนในหน่วยที่ 1

หัวข้อย่อยที่ 1 ใช้เวลา 2 คาบเรียน

หัวข้อย่อยที่ 2 ใช้เวลา 1 คาบเรียน

หัวข้อย่อยที่ 3 ใช้เวลา 1 คาบเรียน

7. กำหนดเวลาสอบประจำหน่วย

การสอบประจำหน่วยจะสอบหลังจากการเรียนรู้การสอนจบหน่วยการเรียนรู้ที่ 1

โดยใช้

1. วัดจากแบบทดสอบย่อย คะแนนเต็ม 20 คะแนน
2. วัดจากแบบฝึก (Probe) 10 คะแนน
3. วัดจากพฤติกรรมการปฏิบัติทางภาษา 10 คะแนน

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2

1. จุดประสงค์ปลายทางการเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 2

ทักษะการฟัง

1. รู้ความหมายของประโยคที่ได้ยิน
2. ปฏิบัติตามคำสั่งได้

ทักษะการพูด

3. พูดตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านหรือฟังได้
4. พูดเกี่ยวกับภาพหรือของจริงเป็นประโยคง่าย ๆ
5. พูดในสถานการณ์ที่กำหนดโดยใช้ถ้อยคำที่เหมาะสม ถูกต้อง

ทักษะการอ่าน

6. หาความหมายของคำศัพท์ในพจนานุกรม
7. อ่านข้อความสั้น ๆ แล้วตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
8. เติมข้อความลงในประโยคได้ถูกต้องตามความต้องการ

ทักษะการเขียน

9. เขียนประโยคให้ตรงกับภาพ
10. เขียนตามคำบอกได้ถูกต้อง
11. เขียนประโยคและข้อความตอบสนองความต้องการแบบต่าง ๆ
12. เรียงประโยคเป็นข้อความสั้น ๆ และเขียนประโยคเพิ่มเติมได้

2. ขอบเขตของเนื้อหาที่จะเรียน

1. Asking about and identifying things.
2. Asking and giving information about location colour.
3. Asking for and giving information about possession.

3. ความคิดรวบยอด (Concept) ในแต่ละหัวข้อย่อย

1. "Asking about and identifying thing"

We use demonstrative pronoun (this, that) with subject pronoun to give the information and identify things.

2. "Asking and giving information about location, colour. Adjectives as complement, adjectives with noun and preposition can give the information about location and colour.

3. "Asking for and giving information about possession"

When asking for and giving information about possession, adjectives (my, your etc.) and the question with what can be used.

4. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในหัวข้อย่อยของหน่วยการเรียนรู้ที่ 2

1. เมื่อเรียนจบหัวข้อย่อยที่ 1 ของหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 นักเรียนสามารถบอกความแตกต่างระหว่าง This is และ That is ได้ถูกต้อง

- 1.1 นักเรียนสามารถเข้าใจคำศัพท์ที่ปรากฏใน Text ได้

- 1.2 นักเรียนสามารถอ่านเขียนและบอกความหมายและใช้คำศัพท์ได้ถูกต้อง

2. เมื่อเรียนจบหัวข้อย่อยที่ 2 - 3 แล้ว

- 2.1 นักเรียนสามารถถาม ตอบและเขียนบอกตำแหน่งของสิ่งของ และสถานที่ต่าง ๆ ได้

- 2.3 นักเรียนสามารถใช้คำศัพท์เกี่ยวกับสีได้ถูกต้อง

5. วิธีการประเมิน

เช่นเดียวกับหน่วยการเรียนรู้ที่ 1

6. กำหนดเวลาที่ใช้ในการเรียนในหน่วยที่ 1
 - หัวข้อย่อยที่ 1 ใช้เวลา 1 คาบเรียน
 - หัวข้อย่อยที่ 2 ใช้เวลา 2 คาบเรียน
 - หัวข้อย่อยที่ 3 ใช้เวลา 1 คาบเรียน
7. กำหนดเวลาสอบประจำหน่วย
เช่นเดียวกับหน่วยการเรียนที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3

1. จุดประสงค์ปลายทางการเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้

ทักษะการฟัง

1. สามารถรู้ความหมายของประโยคที่ได้ยิน
2. ปฏิบัติตามคำสั่งได้

ทักษะการพูด

3. ถามตอบเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน
4. ใช้ภาษาตามความต้องการได้ถูกต้อง
5. พูดในสถานการณ์ที่กำหนดโดยใช้ถ้อยคำที่เหมาะสม ถูกต้องตามสถานการณ์

ทักษะการอ่าน

6. อ่านข้อความสั้น ๆ แล้วตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
7. เติมข้อความในประโยคได้ถูกต้อง

ทักษะการเขียน

8. เขียนประโยคให้ตรงกับภาพ
9. เรียงประโยคเป็นข้อความสั้น ๆ และเขียนประโยคเพิ่มเติมได้
10. เขียนประโยคและข้อความตอบสนองความต้องการแบบต่าง ๆ

2. ขอบเขตของเนื้อหาที่จะเรียน

1. Asking and saying what people can do.
2. Asking and saying what people are doing.

3. ความคิดรวบยอด (Concept) ในแต่ละหัวข้อเรื่อง

1. Use the present progressive tense for an activity in progress at the present time.

2. Some verbs such as like want and know are not generally used in the present progressive.

3. For questions in the present progressive use the word order for questions with the verb be (am are is)

4. Short answer with the present progressive are the same as short answer with verb to be.

5. Can express ability.

4. จุดประสงค์ในหัวข้อย่อยในหน่วยการเรียนรู้ที่ 3

1. เมื่อเรียนจบหัวข้อย่อยที่ 1 แล้วนักเรียนสามารถฟัง พูด อ่าน เขียนประโยคในรูป progressive tense ได้

2. เมื่อเรียนจบหัวข้อย่อยที่ 2 แล้วนักเรียนสามารถอธิบายและใช้ภาษาในการพูดและเขียน โดยใช้ can

5. วิธีการประเมิน

เหมือนหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 และ 2

6. กำหนดเวลาที่ใช้ในการเรียนในหน่วยที่ 3

หัวข้อย่อยที่ 1 ใช้ 2 คาบเรียน

หัวข้อย่อยที่ 2 ใช้ 2 คาบเรียน

7. กำหนดเวลาสอบประจำหน่วย

เช่นเดียวกับหน่วยการเรียนรู้ที่ 1

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

จุดประสงค์ของหลักสูตร วิชา อ.011

1. เมื่อนักเรียนเรียนวิชาหลัก 1 อ.011 นักเรียนจะสามารถปฏิบัติพฤติกรรมทางภาษาได้รวม 17 พฤติกรรม คือ

ทักษะการฟัง

1. แสดงว่ารู้ความหมายของประโยคที่ได้ยิน
2. ปฏิบัติตามคำสั่งได้

ทักษะการพูด

3. พูดตอบคำถามเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน
4. ถามและตอบเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน
5. ใช้ภาษาตามความต้องการได้ถูกต้องในการออกคำสั่งง่าย ๆ
6. พูดเกี่ยวกับภาพหรือของจริงเป็นประโยคง่าย ๆ
7. พูดในสถานการณ์ที่กำหนดโดยใช้ถ้อยคำที่เหมาะสม ถูกต้อง

ทักษะการอ่าน

8. อ่านออกเสียงประโยค
9. แสดงว่ารู้ความหมายของประโยค
10. เติมข้อความในประโยคได้ถูกต้อง
11. หาความหมายของคำศัพท์ในพจนานุกรม
12. อ่านข้อความสั้น ๆ แล้วตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
13. เติมข้อความลงในประโยคได้ถูกต้องตามความต้องการ

ทักษะการเขียน

14. เขียนประโยคให้ตรงกับภาพ
15. เขียนตามคำบอกได้ถูกต้อง

16. เขียนประโยคและข้อความตอบสนองความต้องการแบบต่าง ๆ

17. เรียงประโยคเป็นข้อความสั้น ๆ และประโยคเพิ่มเติม

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 People

หัวข้อย่อยที่ 1 Function

Greeting and Introduction people

Structure - Be present tense 3rd person singular

- Subject pronouns (he, she)

หัวข้อย่อยที่ 2 Function

Asking about and identifying people

Structure - Be present tense, 1st and 2nd person

- singular 3rd person plural

- Subject pronouns (I, you, they)

หัวข้อย่อยที่ 3 Function

Asking about and giving information about occupation

Structure - Demonstration adjective (that, those)

- Preposition at, from

- Plural with

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2

หัวข้อย่อยที่ 1 Function

Structure - Be Present tense 3rd. person singular

- Subject pronoun (it)

- Demonstrative pronoun (this)

- Indefinite articles (a, an)
- Question with what

หัวข้อย่อยที่ 2 Function

Asking for and giving information about possessions

Structure - Possessive adjective (my your)

หัวข้อย่อยที่ 3

Asking and giving information about location, colour

Structure - Adjective as complements

- Adjective with nouns
- Preposition (in, on, under)
- Definite article (the)
- Question with what, where, which

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3

หัวข้อย่อยที่ 1 Function

Asking saying what people can do

Structure - Can express ability

หัวข้อย่อยที่ 2

Asking and saying what people are doing

Structure - Present progressive tense 3rd. person plural

1st., 2nd. and 3rd. person singular

- Object Pronoun after preposition (me, her us them)
- Preposition (behind, in front of, next to, with)

PROGRESS CHART

NAME CLASS NUMBER

PROBE	1		2		3		4	
PERIOD	PASS	UNPASS	PASS	UNPASS	PASS	UNPASS	PASS	UNPASS
U.1.1								
2								
3								
4								
U.2 1								
2								
3								
4								
U.3 1								
2								
3								
4								

LESSON PLAN

Unit 1 Period 1 - 2

Objectives

Students should be able to speak and write how to greet people and to introduce someone or oneself.

Functions

Greeting and Introducing people

Concept

Greeting and Introducing people depends on the situation and status of the person.

Content

1. Dialogue 1 Greeting a friend.
2. Dialogue 2 Introducing a friend.

Structure

1. Be - present tense 3rd. person singular
2. Subject pronoun (he, she)

Tool Skill

1. Hello, what's your name?
2. Good morning, Good Afternoon.
3. How are you? How do you do?

Pre - entry performance

1. Tell the lesson format to the students.
2. Order the students to check out the progress chart

when they pass the objectives.

Procedures

1. Acquisition Students listen to the tape (Dialogue 1) twice
 Teacher shows the picture and talks about the
 situation in the picture.

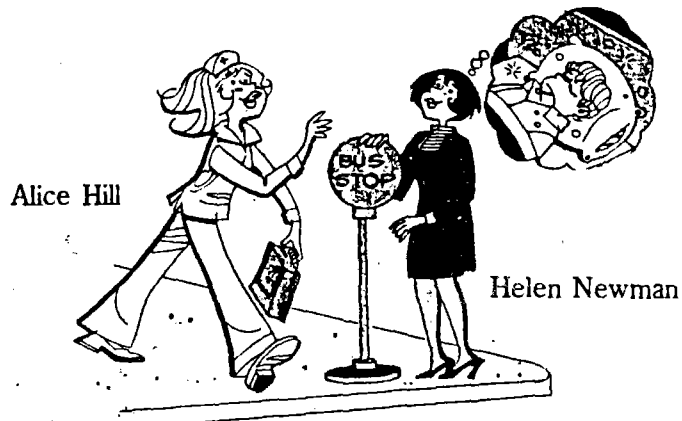
2. Fluency Students repeat the expression
 "Hello, Good morning"
 "Hello, Good afternoon"
 "Hello, Good evening"
 Teacher shows the pictures and asks one student
 to point out the expression which matches
 with the picture.
 Students do the exercise in Probe 1 for 10
 minutes.
 After finishing the Probe, the teacher will
 check if any students can do it right.
 Student check in the progress chart when they
 can pass the objectives.

3. Maintenance Teacher shows the dialogue 1 again.
 Students repeat the dialogue one by one and
 in pair.
 Students do the Cloze Test (Probe 2) for 5
 minutes.

4. Application Student do the role play on dialogue 1
2 minutes.
5. Adaptation Teacher presents the new situation
"You meet your friend at the bus stop"
Write a dialogue how to greet your friend.
Teacher check the structure in their writing.
Teacher lets the students present their work
in front of the class and discuss with their
work.

DIALOGUE 1

Conversation: Greeting a friend

Alice: Hello, Mrs. Newman. How are you?

Mrs. Newman: I'm fine, thank you.

Alice: Where's Jack?

Mrs. Newman: He's home.

Alice: How is he?

Mrs. Newman: He's sick. He's in bed.

Hello, Mrs. Newman. How are you?

I'm fine, thank you.

Where's Jack?

He's home.

How is he?

He's sick. He's in bed.

Probe 1

Mrs. Newman

Hello, Mrs. Newman. How are you?
I'm fine, thank you.

Alice

Toshi

_____?

Linda

_____?

Bill

_____?

CLOZE TEST

Probe 2

Fill in the blank with one word.

Alice : Hello, Mrs.Newman.....are you?

Mrs.Newman : I'm....., thank you.

Alice : 's Jack?

Mrs.Newman : He's.....

Alice : is he?

Mrs.Newman : He's.....He's in.....

Period 2

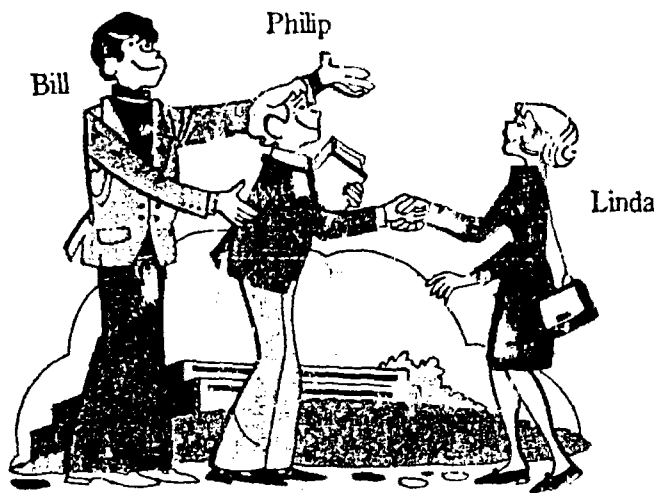
1. Acquisition Teacher calls two students in front of the class and introduce S.1 to S.2.

Group students in to 3

Each group practice introducing a friend on the left to the friend on the right and the new friends should say "Greeting".
2. Fluency Drill in Probe 1 orally in pair for 10 minutes
3. Maintainance Listen to the tape (Dialogue 2) and repeat.
4. Application Read Dialogue 3 and answer the questions.
5. Adaptation Introduce yourself

Quiz; Do the Probe 3 for 5 minutes.

Conversation: Introducing a friend

Bill: Linda, this is Philip.
Philip is a student.
He's American.
Philip, this is Linda.
Linda is a tourist.
She's English.

Linda, this is Philip.
Philip is a student.
He's American.
Philip, this is Linda.
Linda is a tourist.
She's English.

Probe 1

Construct new sentences like the model, using the cues. Construct additional sentences using real names.

1. *Linda, this is Philip.*

Philip, this is Linda.

Linda

Philip

Bill, _____.

Rosa, _____.

Bill

Rosa

Julia, _____.

Victor, _____.

Julia

Victor

Albert, _____.

Carolyn, _____.

Albert

Carolyn

Carmen, _____.

Toshi, _____.

Carmen

Toshi

Oscar, _____.

Yoko, _____.

Oscar

Yoko

Dialogue 3

Probe 2 .

Read

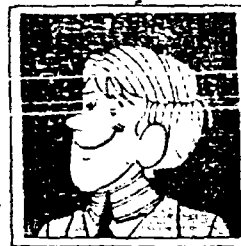
Pictures in an album .

Donald: Is this Robert?

Philip: No. This is Paul.

He's a student in Boston.

Robert is a mechanic in New York City.

Donald: Is this a museum?

Philip: No. This is a hospital.

Victor is a doctor in this hospital.

Donald: Is this Linda Wilson?

Philip: No. This is Alice Hill.

She's a nurse in New York City.

She's American.

Donald: Is this Peru?

Philip: Yes. This is Lima.

Carmen is a nurse in Lima.

Answer the questions.

1. Is Paul a student or a mechanic?
2. Is he in New York City?
3. Is Victor in a museum or a hospital?
4. Is Alice Hill American?
5. Is Carmen in Chile?

Probe 3

Ann meets Supon. Ann introduces herself to Supon.

Choose the best item from the followings and fill in the blank.

Ann :

Supon :

Ann :

Supon :

1. a. Hello, my name's Ann.
b. Hello, where are you going?
c. Hello, I went two boks, please.
d. Hello, I'm a student.
2. a. I'm going to the market.
b. These are two books.
c. My name's Supon.
d. I'm a student, too.
3. a. Today is Saturday.
b. What do you want at the market?
c. It's nice to meet you, Supon.
d. Is your brother a student?
4. a. What do you have in your bag?
b. I want some fruit.
c. He's a student, too.
d. It's nice to meet you too.

Unit 1 Period 3 - 4

Objectives

After this period, the students should be able to describe persons (occupation, nationality, location)

Function

1. Asking about identifying people.
2. Asking about and giving information about occupation.

Concept

We can identify people when we learn about their occupation, location, nationality, and their personality.

Content

Dialogue 3 Identify people

Dialogue 4 Talking about Occupations

Structure

Be - present tense

Subject pronoun

Demonstration adjective

Preposition (at, from etc.)

Plurals with s

Tool Skill

1. Affirmative short answer with be
2. Yes/ No question

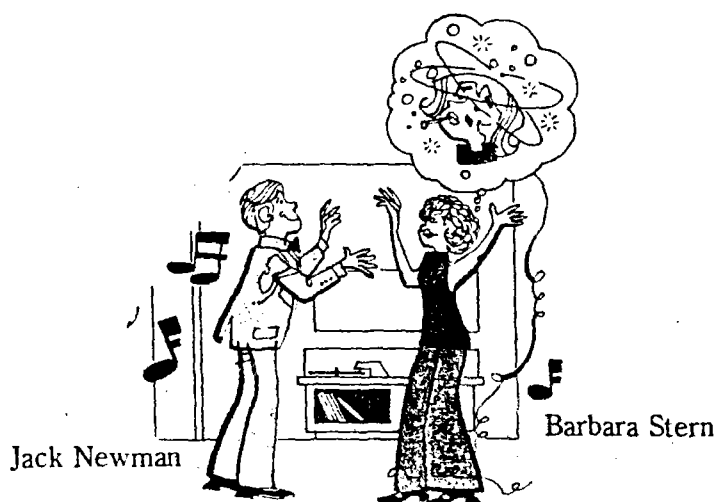
Period 3

Procedure

1. Acquisition Students listen to the tape (Dialogue 3) Twice
Teacher asks about the dialogue and students
answer.
Student repeat the sentences after the teacher.
2. Fluency Students drill in Probe 1. in class and then
one by one. Construct Yes/No question, using
the words given and response with the
affirmatives answers (10 minutes)
3. Maintainance Listen to the tape again and repeat after the
tape, student do in Probe 2 (Cloze test)
(5 minutes)
4. Application Read the passage and answer the questions in
Probe 3 (10 minutes)
5. Adaptation Construct the dialogue, using the word cues in
Probe 4 (5 minutes)

Dialogue 3

Conversation:
Identifying a person

Jack Newman

Barbara Stern

Jack: Are you Linda Wilson?

Barbara: No, I'm not. I'm Barbara Stern.

Jack: Are you and Linda friends?

Barbara: Yes, we are.

Jack: Is she here today?

Barbara: No, she's not. She's sick.

Are you Linda Wilson?

No, I'm not. I'm Barbara Stern.

Are you and Linda friends?

Yes, we are.

Is she here today?

No, she's not. She's sick.

Probe 1

2. Construct yes/no questions using the words below, and respond with the affirmative answer : I am you are, and we are.

your/hungry	Are you hungry?
	Yes, I am.
you and Jack/friends?	Are you and Jack friends?
	Yes, we are.
you/thirsty	?
	
you/tourists?	?
	
I/friends?	?
	
you and I/happy?	?
	
you and Phillip/students?	?
	
you/a salesman?	?
	
I/handsome?	?
	

CLOZE TEST

Probe 2

Jack : Are.....Linda Wilson?

Babara : No, I'm.....I'm Babara Stern.

Jack : Are you and Linda.....?

Babara : Yes, we.....

Jack : Is she.....today?

Babara : No, she's not. She's.....

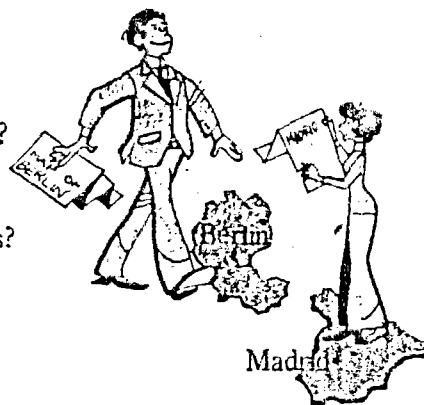
Probe 3

Read

Joseph and Rose are brother and sister. They are tourists. He is in Berlin. She is in Madrid. Berlin and Madrid are not countries. They are cities. Berlin is in Germany. Madrid is in Spain. Germany and Spain are countries. They are in Europe. Europe is big. It is interesting.

Answer the questions.

1. Are Joseph and Rose cousins?
2. Is Rose in Madrid?
3. Are Madrid and Berlin cities?
4. Are they in the United States?
5. Is Spain a country?

Probe 4

1. You Linda Wilson? Are you Linda Wilson?
- Barbara Stern. No, I'm not. I'm Barbara Stern.
- she here today? Is she here today?
- sick. No, she's not. She's sick.
- he Phillip sullivan??
- Jack Newman.
- he French??
- American.
- you a tourist??
- a saleswoman.
- you French??
- Italian.
- she American??
- BraZilian.
- she sick??
- fine.
2. You and Linda friends? Are you and Linda friends?
- Yes, we are.
- You and Bill cousins??
- yes,
- Philip and Bill brothers?.....?
- Yes,
- Alice and I cousins??
- Yes

Period 4

Procedures

1. Acquisition

Teacher presents the Shadows Game "What are their jobs?"

Students play this game for 10 minutes.

Students listen to the tape (Dialogue 4) twice.

Teacher shows the dialogue 4 and lets the students repeat after the tape.
2. Fluency

Students drill in the Substitution with the cue words in Probe 1 (5 minutes)
3. Maintenance

Students make sentences about the people.

Using the words and pictures as cue.

(Probe 2) (5 minutes)
4. Application

Students read the passage.

Teacher and students discuss about the Reading (Probe 3) and Students speak about Barbara in the third person for 5 minutes.
5. Adaptation

Students do the Jobs Quiz (Probe 4)(5 minutes)

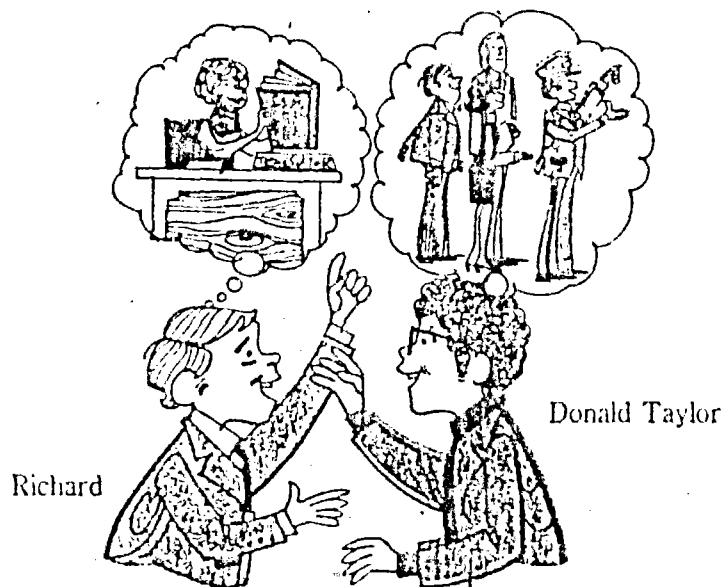
Find two things that these people do in their jobs.

Teacher groups students for 4 and do Probe 4.

After they have finished their task, they have to check their progress charts.

Dialogue 4

Conversation:
Talking about occupations

- Donald: What's Barbara Stern?
 Richard: She's a translator. She works at the United Nations.
 Donald: My brother works at the United Nations.
 Richard: Is he a translator?
 Donald: No. He's a guide.
 Richard: What's his name?
 Donald: His name is Dennis.

What's Barbara Stern?

She's a translator.

She works at the United Nations.

My brother works at the United Nations

Is he a translator?

No. He's a guide.

What's his name?

His name is Dennis.

SHADOWS

What are their jobs?

1. He's a milkman.

2. They're footballers.

milkman waitress secretary footballer traffic warden
window cleaner nurse chef

Solution on page 59

Probe 1

1. Barbara Stern?
a translator.
at the United Nations.

What's Barbara Stern?
She's a translator.
She works at the United Nations.

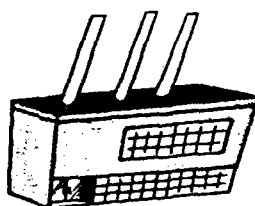
Alice Hill?
a nurse.
in a hospital.

_____?
_____.
_____.

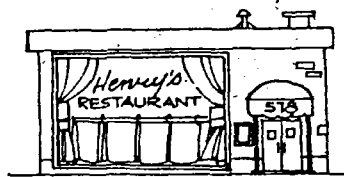
Peter Jones?
a worker.
in a factory.

_____?
_____.
_____.

David Graham?
a waiter.
in a restaurant.

_____?
_____.
_____.

2. my brother/at the	My brother works at the
United Nations.	United Nations.
translator?	Is he a translator?
guide.	No, he's a guide.

Julia/in a hospital.	
nurse?	?
doctor.	

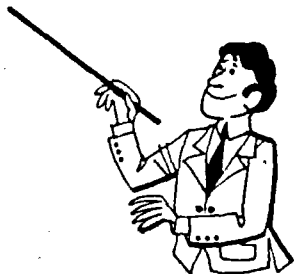
Janet/in a school	
teacher?	?
secretary.	

Helen/in a garage.	
mechaninc?	?
bookkeepper.	

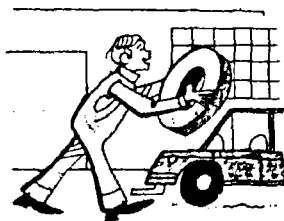
David/in a restaurant.	
cook?	?
waiter.	

Probe 2

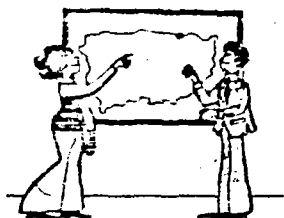
1. What do the people in the pictures do every day?

I'm a teacher.
I teach English.

He's a mechanic.
He works in a garage.

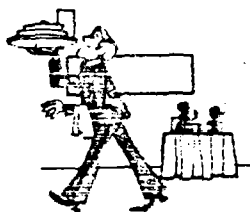
We're students.
We study geography.

She's a singer.
She sings in a club.

They're musicians.
They play the guitar.

He's a waiter.
He works in a restaurant.

I'm a scientist.
I work in a laboratory.

Jane is a saleswoman.
She works in a store.

Probe 3

Barbara speaks about herself in the first person:

"I'm Barbara Stern. I'm a translator. I speak English and Chinese. I work in an office at the United Nations. I translate letters. I read letters in Chinese. I write letters in English. I practice Chinese in the office, and I read Chinese newspapers at home. I speak English to Dennis."

Probe 4

JOBS QUIZ

1. Sally
a secretary

2. Kate
a teacher

3. Jason
a shop assistant

4. Steve
a decorator

5. Bob
a gardener

6. Carol
a photographer

Find two things that these people do in their jobs.

For example: Sally

1. She answers the telephone.
She types letters.

telephone

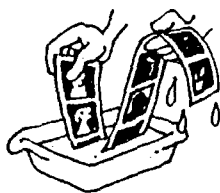
blackboard

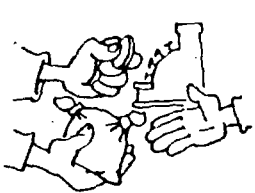
grass

letters

film

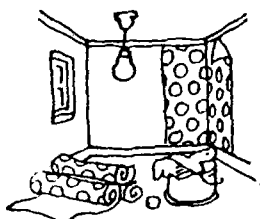
change

customers

photographs

rooms

flowers

doors

homework

answer	write on	water	cut	type	mark
take	give	develop	paint	wallpaper	serve

Solution on page 61

Unit 2 Period 5

Objectives

After this period, the students can notice the use of demonstrative pronoun (this, that, these, those)

Function

Asking about and identify things.

Concept

1. We use demonstrative pronoun (this that with subject pronoun to give the information and identify things.

2. "This" and "These" are used for the object or objects near the speaker.

Content

This is an apple.

That is a banana.

These are apples.

Those are bananas.

Tool Skill

What's this? What is that?

What are these? What are those?

Demonstrative pronoun

Pre - entry performance

1. Tell the lesson format of Unit 2 to the students.
2. Order the students to check out the progress chart when they pass the objectives.

Procedures

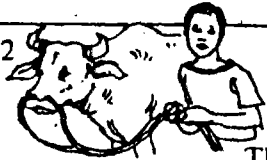
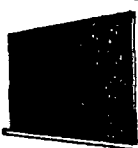
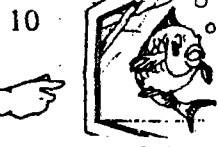
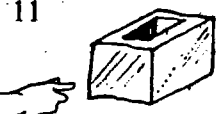
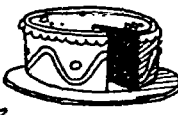
1. Acquisition Teacher talks about the objects in the classroom
Teacher asks the question "what's this?
"What's that?" to review the structure and
vocabulary.
Students answer the questions
Teacher writes the sentences on the blackboard.
Students repeat the sentences after the teacher.
Teachers and students talk about the concept
of this lesson.
2. Fluency Students drill with Probe 1 orally and in pair.
And then they write in Probe 1 (10 minutes)
Teacher checks and corrects it in class.
3. Maintainance Students drill with Probe 2 one by one.
Students do Probe 2 for their homework.
4. Application Students play the memory game (probe 3)
Students are asked to look at the picture for
two minutes and close the picture. Then they
have to write down all the things they can
remember.

5. Adaptation

After the students write all the things they can remember, the teacher should ask them to group these things into categories and find the other things which define in the countable noun and uncountable noun or singular noun or plural noun.

Students should prepare this task in group.

This is _____. That is _____.

1 stick This is a stick.	2 cow This is _____.
3 knife This is _____.	4 stone _____.
5 page _____.	6 blackboard _____.
7 Mr Manoon This is Mr _____.	8 Mrs Mali _____.
9 picture That is a picture.	10 fish That is _____.
11 brick That _____.	12 cake _____.
13 bird _____.	14 aeroplane _____.
15 Udom _____.	16 Wilai _____.

This is _____ and that is _____.

1 flower .

This is a flower and that is a bird.

bird

2 ship

_____ is a _____ and _____ is a _____.

tree

3 car

This _____.

aeroplane

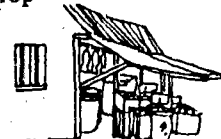

4 cake

_____.

shop

5 pen

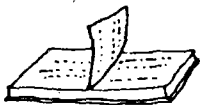

_____.

pencil

6 page

_____.

book

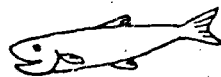

7 cow

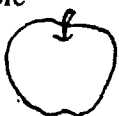

_____.

fish

8 apple

_____.

orange

9 cat

_____.

dog

What are these/those _____?

These/Those are _____.

These are _____ and those are _____.

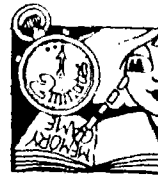
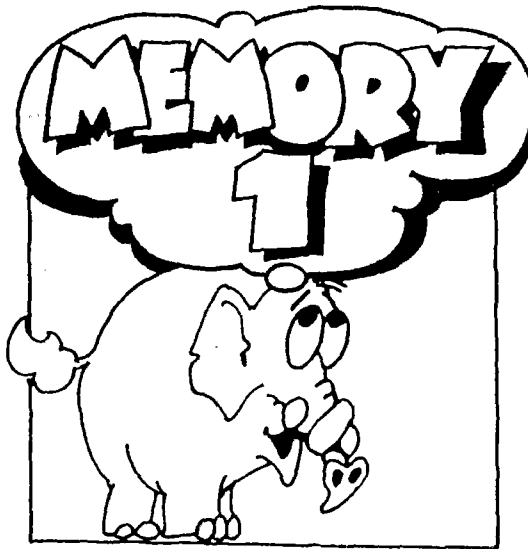
1 What are these? These are hens.		2 What are those? Those _____ chickens.	
3 What are these? These _____.		4 What are those? Those _____.	
5 What are these? _____.		6 What are those? _____.	
7 What are these? _____.		8 What are those? _____.	
9 What are these? _____.		10 What are those? _____.	
11 These are socks		and those are shoes.	
12 _____ shirts		and _____ blouses.	
13 _____ cows		and _____ dogs.	
14 _____ flies		and _____.	
15 _____		and _____.	
16 _____		and _____.	

Probe 2

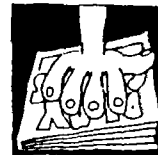
Answer the question **What is it?** for each of the pictures.

1. banana *What is it?*
It's a banana.
2. apple 5. egg 8. hand
3. carrot 6. clock 9. pencil
4. eye 7. pear 10. ear

Probe 3

1. Look at the picture for two minutes.

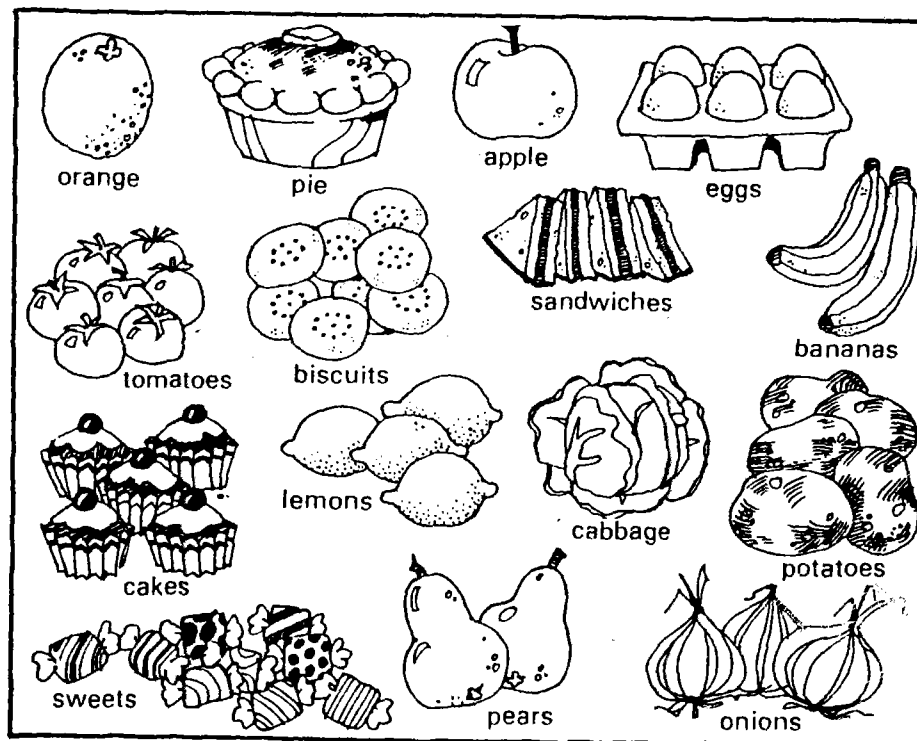

2. Close the book.

3. Write down all the things you can remember.

an apple, seven tomatoes, a pie...

Unit 2 Period 6 - 7

Objectives

After this period the students should be able to ask questions and answer about the location and colour of things and people

Functions

1. Asking and giving information about location and colour.

Concept

Adjectives as complement, adjectives with noun and preposition can give the information about location and colour.

Content

Adjectives as complements

Adjectives with nouns

Prepositions in, on, under

Definite article "the"

Questions with what, where, which

Tool Skill

Vocabulary of colour "red, green, black, white etc...."

Period 6

Procedures

1. Acquisition

Teacher presents the picture of octopus and say "This is a picture of an octopus. The octopus is in a box. The box is red and the octopus is red too."

Students look at the picture.

Teacher presents the second picture and says "In this picture the octopus is in a green box. It is the same octopus but it is green."

Teacher presents the third picture and say "The octopus is not in the green box now. Where is it? It is under the white box. What colour is the octopus in this picture? It's green and white."

Teacher presents the last picture and say "Now the octopus is white and the water is black."

2. Fluency

Teacher repeats the passage again and discusses with the students about the picture.

Students say "Right or Wrong"

When teacher says the sentences. (Probe 1)

Students write in Probe 1

3. Maintenance

Students answer the questions (Probe 2)

Students drill in the substitution drill

a.

This is a

green

white

red

box

b.

The octopus is

red

green

white

green and white

Students practice the conversations and use different pictures. (Probe 3)

Period 7

4. Application

Teacher review the names of the colour

Teacher points to the objects around the classroom.

Students work in pairs, use the dialogue like.....

S. 1 : What colour is.....?

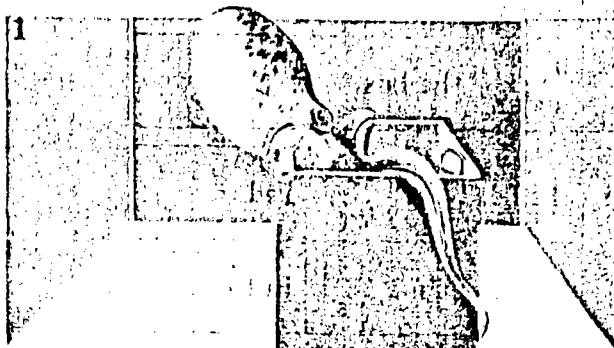
S. 2 : It's.....

S. 1 : Where is it?

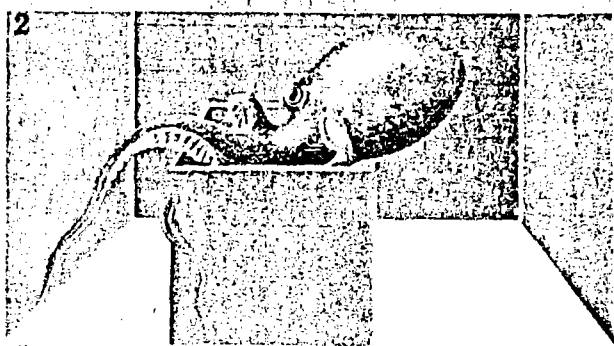
S. 2 :

5. Adaptation Teacher presents the items of pictures and
Students do the tasks individually and then
write the sentence in Probe 4
Students colour a picture in Probe 5

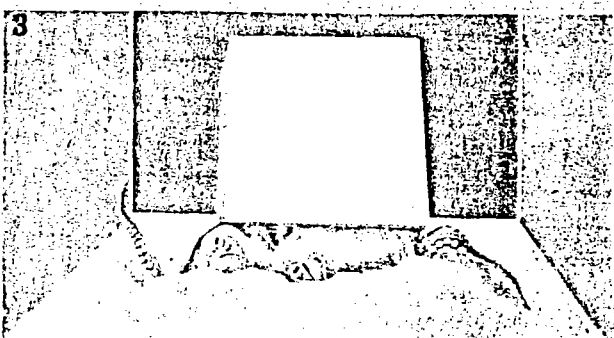
3 WHERE IS IT?

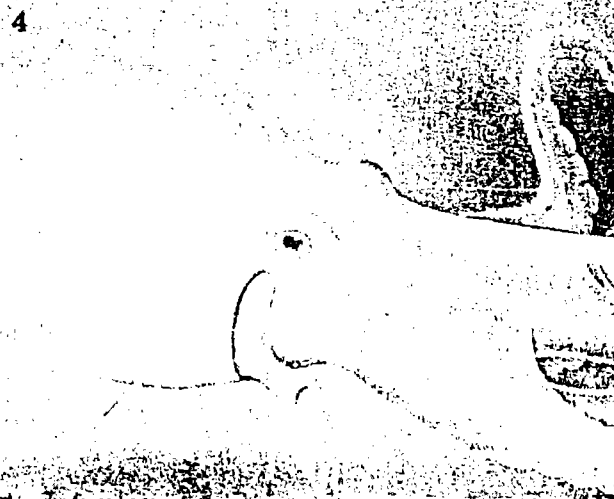
1 This is a picture of an octopus. The octopus is in a box. Which box? The red box. The box is red, and the octopus is red too.

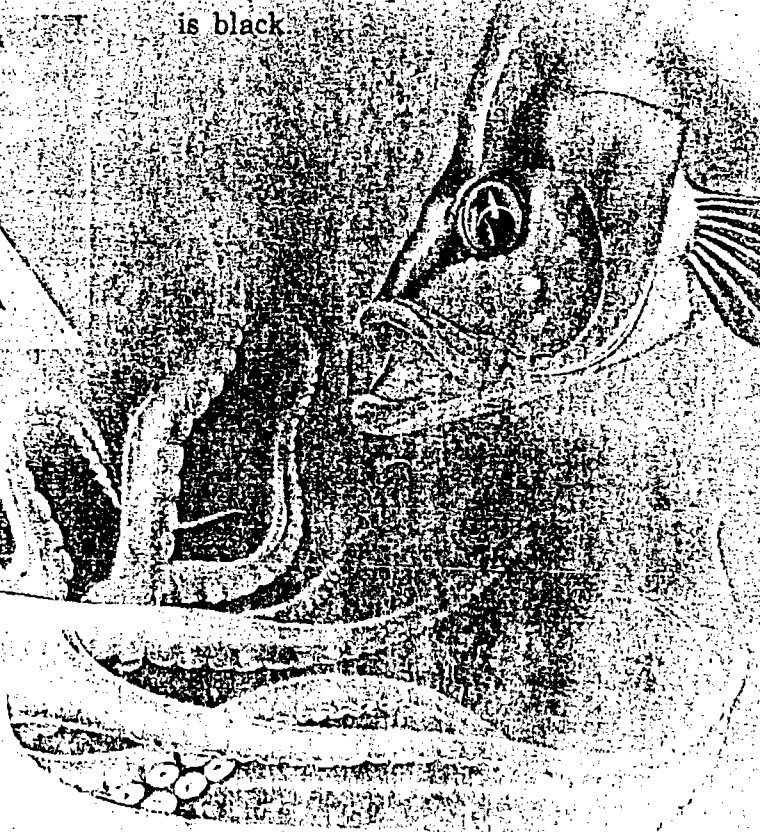
2 In this picture the octopus is in a green box. It is the same octopus, but now it is green.

3 The octopus is not in the green box now. Where is it? It is under the white box. What color is the octopus in this picture? It is green and white.

4 Now the octopus is white, and the water is black.

Probe 1

DO YOU UNDERSTAND?

1 Right or wrong?

PICTURE ONE

The octopus is red.
It's in the box.

PICTURE TWO

The box is red.
The octopus is green.
It's in the box.
It's the same octopus.

PICTURE THREE

The octopus is in the box.
The octopus is green and white.

PICTURE FOUR

The octopus is in a box.
The octopus is black.
The water is black.

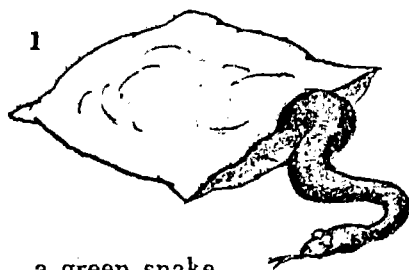
Probe 2

2 Answer the questions:

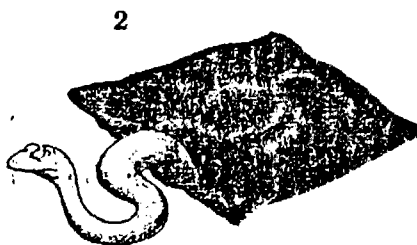
- a. What color is the box in Picture One?
- b. What color is the octopus in Picture One?
- c. What color is the octopus in Picture Two?
- d. What color is the box in Picture Three?
- e. What color is the octopus in Picture Three?
- f. What color is the water in Picture Four?

Probe 3

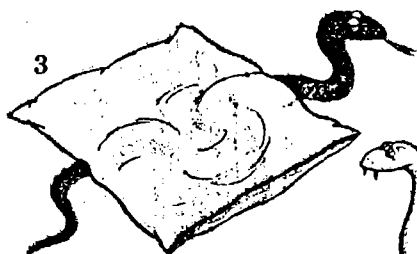
Practice the conversations. Use different pictures,

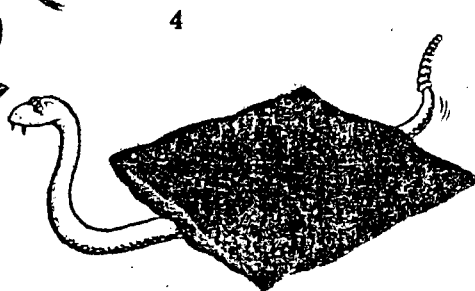
a green snake
in a white bag

a red snake
in a black bag

a black snake
under a white bag

a white snake
under a black bag

- 1
- S1: Look! A snake!
- S2: A snake? Where?
- S1: *In* that bag.
- S2: Which bag?
- S1: The *black* bag.

- 3
- S1: Hey! What's that?
- S2: It's a snake.
- S1: Really?
- S2: Yes. It's a *red* snake.

- 2
- S1: Is that a snake?
- S2: Where?
- S1: *Under* the *white* bag
- S2: Yes! Run!

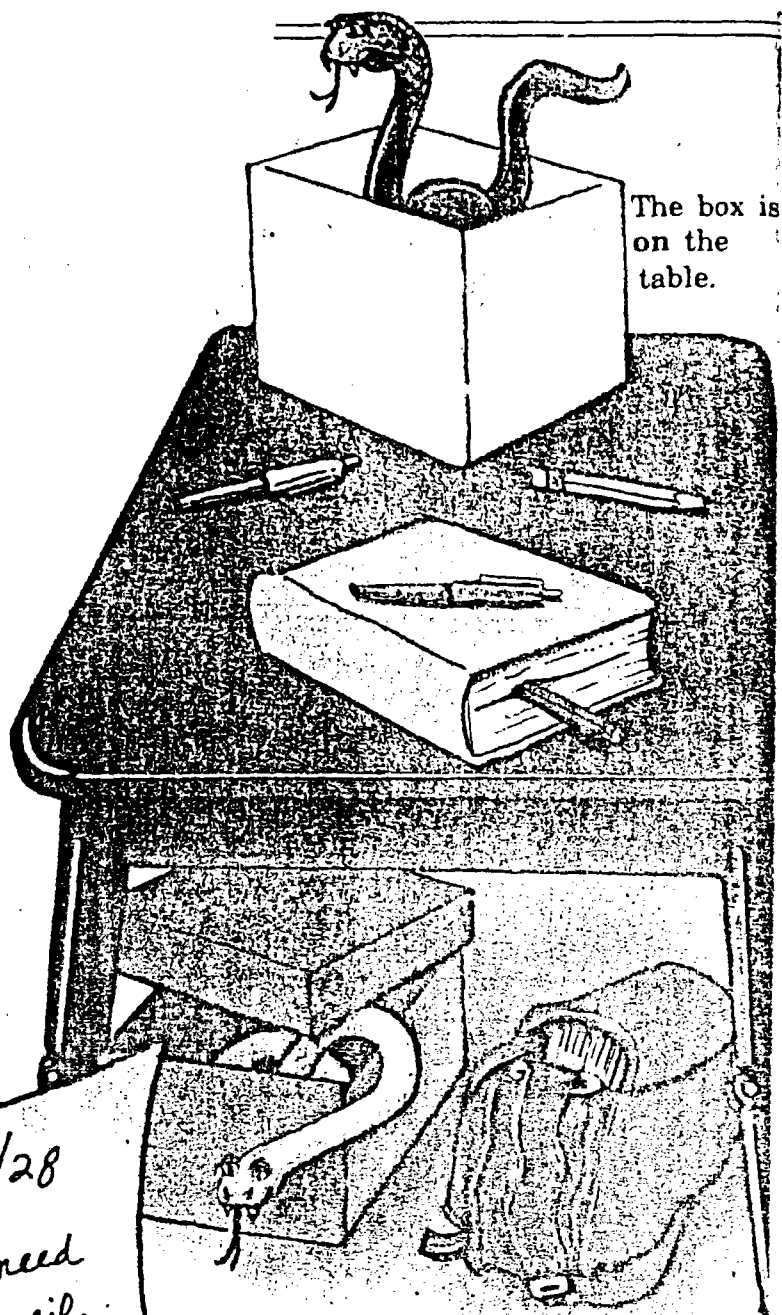
Probe 4

Point to the pictures. Ask and answer the questions:

What color is this *book*?
It's *red*.

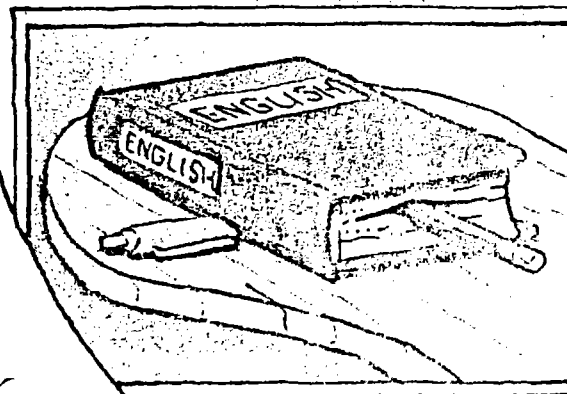
Ask and answer the questions:

Where's the *box*?
Which *box*?
The *yellow* box.
It's on the *table*.

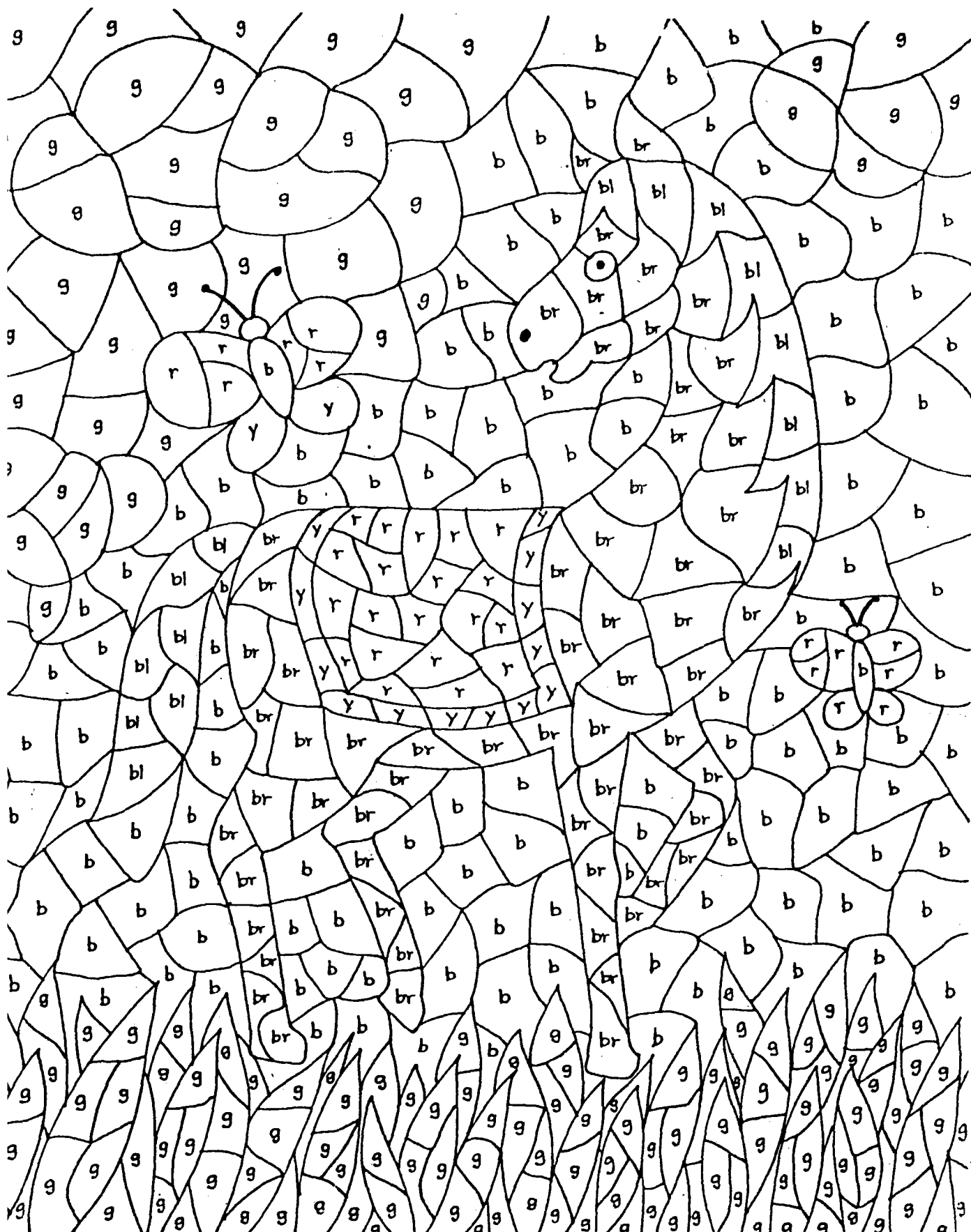

Complete the note:

11/28
Mike,
I'm at home. I need
my pen and my pencil.
My book is blue. It's —
my desk. My pencil is
—, and it's — my
book. My pen is — my
book. It's —.
Thanks,
Gary

Probe 5

Unit 2 Period 8

Objectives

1. The students should be able to master the grammar point and use it correctly.
2. The students should be able to use the information about possessions in reading and writing correctly.

Functions

Asking for and giving information about possessions.

Concept

When asking for and giving information about possession, possessive adjectives (my, your etc.) and the question which can be used.

Content

Dialogue 1

Structure

Question with whose

Tool skill

Adjectives (colours)

ProceduresAcquisition

Teacher presents a book and says "This is my book. Whose book is this? It is my book"

Teacher writes sentences on the board.

Students drill the substitution drill.

Substitution drill.

my	my
your	your
This is his brother, these are her brothers.	
her	its
its	our
your	their
their	

Teacher and students discuss about concept of possessive form.

Fluency

Students do the exercise in Probe 1 for 10 minutes.

Maintenance

Students drill the exercise in probe 2

Application

Teacher presents the picture on board and students practice the conversation by working in pair. (Probe 3)

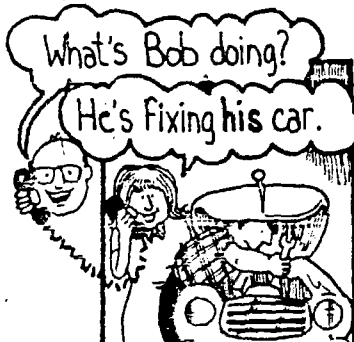
Adaptation

Students play the Game "whose" (probe 4)

Probe 1

I	my
he	his
she	her
it	its
we	our
you	your
they	their

Read and practice.

Probe 2

Read and practice.

1. pen

2. book

3. pencils

4. mittens

5. raincoat

6. earrings

7. sweater

8. boots

	I	am.
Yes,	he she it	is.
	we you they	are.

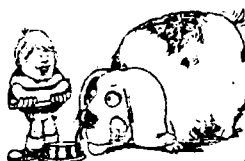
Read and practice.

Complete these conversations using the model above.

1. Is Nancy busy?
washing her car

2. Is Ted busy?
feeding his dog

3. Are you busy?
cleaning our yard

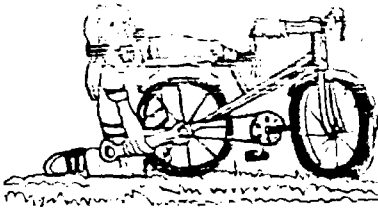
4. Are Mr. and Mrs. Jones busy?
painting their kitchen

5. Are you busy?
doing my homework

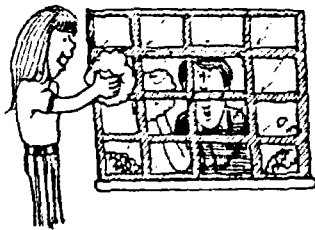
6. Is Peter busy?
doing his exercises

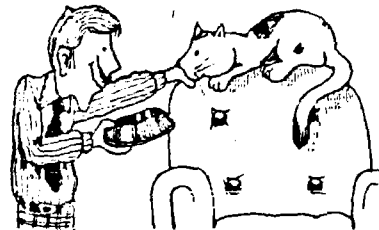
7. Is Linda busy?
fixing her bicycle

8. Are you busy?
cleaning our apartment

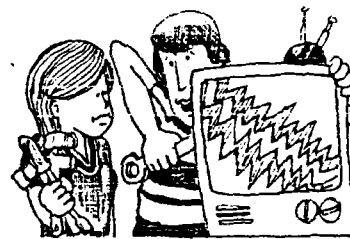
9. Are Bob and Judy busy?
washing their windows

10. Is Michael busy?
feeding his cat

11. Are you busy?
washing my clothes

12. Are you busy?
fixing our TV

13. Is Henry busy?
cleaning his garage

14. Are your children busy?
brushing their teeth

Probe 3

ON YOUR OWN

Practice these conversations.

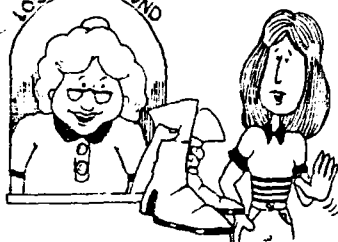
LOST AND FOUND

LOST AND FOUND

- A. Is **THIS** your umbrella?
 B. No, it isn't.
 A. Are you sure?
 B. Yes, I'm sure.
THAT umbrella is brown, and **MY** umbrella is black.

LOST AND FOUND

- A. Are **THESE** your boots?
 B. No, they aren't.
 A. Are you sure?
 B. Yes, I'm sure.
THOSE boots are dirty, and **MY** boots are clean.

Make up conversations, using
 colors and other adjectives you
 know.

1. watch

2. glasses

3. pocketbook

4. gloves

5. little boy

6. _____

WHOSE?

Read about Nick and Teresa.

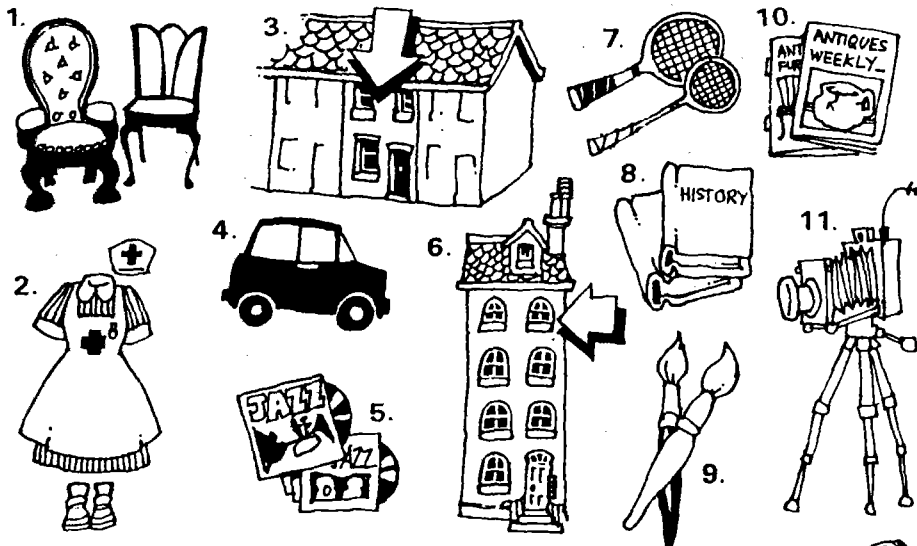
Nick is 37. He is a photographer. Nick lives in a small, terraced house in South London. He works in Central London. He goes

to work on the tube. He does not own a car. Nick does not like sport. He likes reading and watching television. His hobby is collecting antique furniture. He is also very interested in history.

Teresa is 28. She is a nurse. Teresa lives in a flat in Brighton. She works in a hospital outside Brighton. She drives to work every day. Teresa's hobby is painting. She is also interested in jazz and has got a big collection of records. She likes sport very much, especially tennis and squash.

Whose are these?

For example:

1. They're Nick's chairs. 2. It's Teresa's uniform.

Solution on page 63

Unit 3 Period 9 - 10

Objective

1. Students should be able to ask and answer what people can do.
2. Students should be able to construct the dialogue by using the word cues.

Functions

Asking and saying what people can do.

Concept

"Can" express ability.

Content

Passage 1

Structure

"Can" in question and answer.

Present Simple tense

"have to"

Tool Skill

Present Simple Tense

Halping Verb

The information about occupations

Pre - entry performance

1. Tell the lesson format to the students.
2. Order the students to check out the progress chart when they pass the objectives.

ProceduresAcquisition

Teacher presents the chart on the board and let the students drill together.

Chart

I

He

She

It

We can/ can't sing.

You

They

Can you sing? Yes, I can.

Then students read the dialog after the teacher

A : Can you speak Hungarian?

B : No, I can't. But I can speak English.

Fluency

Students drill in Probe 1 for 5 minutes.

Then write in note book.

If there are few students who can not do it, teacher must change the activity in order to help them

Maintainance

Teacher present Probe 2 and students drill in pair for 10 minutes.

Then they do it in their note book.

Application

Teacher presents the passage about the Spacewoman.

Students read the passage twice. (10 minutes)

Teacher and students talk about the vocabulary in the passage. If there are few vocabularies that students don't understand, teacher will explain it to them.

Students do the cloze test for 5 minutes (probe 4)

Adaptation

Teacher presents the game of puzzle.

Students have to guess what it is by asking the question.

Example;

T. This bird can't fly.

S. Can it swim?

T. Yes, it can.

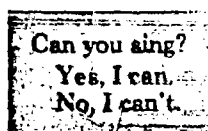
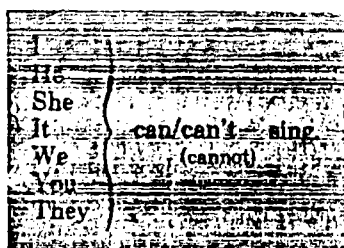
S. Is it very big?

T. Yes it is.

S. Is it Emu?

T. Yes, that's right.

Probe 1

Read and practice.

1. Can Mary ski?

2. Can Sam cook Chinese food?

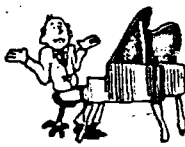
3. Can they play the violin?

4. Can you sing?

5. Can Jeff play chess?

6. Can William play the piano?

7. Can Sally play football?

8. Can they skate?

9. Ask another student in your class: Can you _____?

Probe 2

Read and practice.

- A. Can Jack fix cars?
 B. Of course he can.
 He fixes cars every day. He's a mechanic

1. Can Arthur play the violin?
violinist

2. Can Anita sing?
singer

3. Can Fred and Ginger dance?
dancer

4. Can Stanley cook?
chef

5. Can Lois bake apple pies?
baker

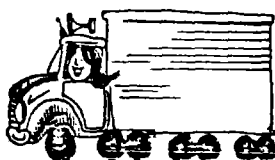
6. Can Richard act?
actor

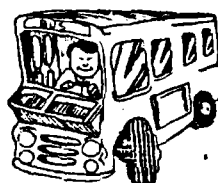
7. Can Elizabeth and Katherine act?
actress

8. Can Eleanor teach?
teacher

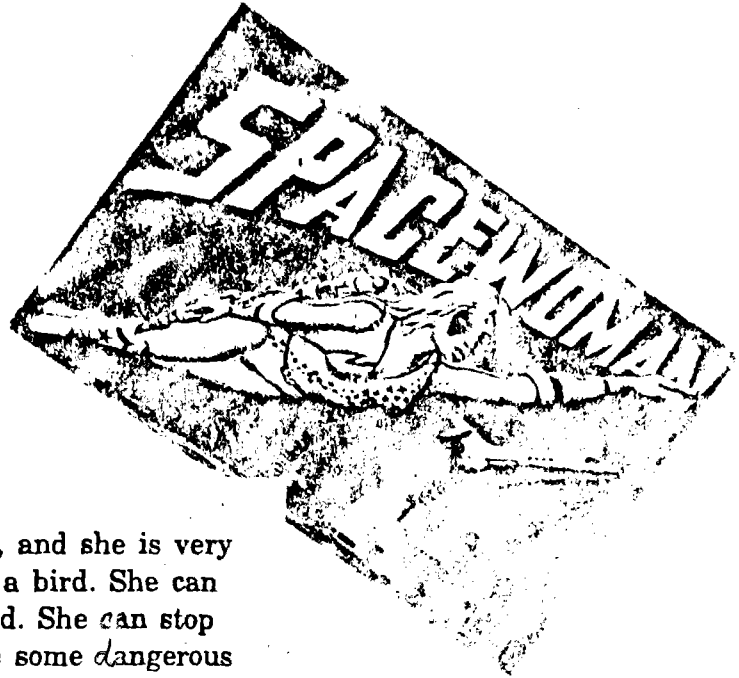

9. Can Shirley drive a truck?
truck driver

10. Can Dan drive a bus?
bus driver

Passage 1

Who are they?

Spacewoman is young, and she is very strong. She can fly like a bird. She can stop a car with one hand. She can stop that airplane. There are some dangerous men in it. The police cannot stop them, but Spacewoman can.

Spacewoman is smart, and she is friendly. She can help you with your problems.

Probe 3

Cloze Test

1. Fill in the blanks with the following words.

1. strong 2. young 3. stop 4. fly 5. police 6. men

Spacewoman is..... and she is very..... . She can
..... like a bird. She can..... a car with one hand.
She can stop the aeroplane. There are some dangerous.....in
it. The can not stop them but.....can.

Unit 3 Period 11 - 12

Objectives

1. The students should be able to ask and say what people are doing by using the present progressive tense for the activities in progress at the present time.
2. The students should be able to speak read and write about situation in present time.

Functions Asking and saying what people are doing.

Concept

1. Use the present progressive tense for an activity in progress at the present time.
2. Some verbs such as like "what and know" are not generally used in the present progressive.
3. For questions in the present progressive use the word order for questions with the verb "be" (am, is are)
4. Short answer with the present progressive and the same as short answer with verb to be.

Content Dialogue 1

Structure

Present progressive tense 3rd. person plural.

Question with "what, where"

Preposition "in, on, at"

Tool Skill

Verb to be "is, am, are, ing - form.

ProceduresAcquisition

Teacher presents the picture and the dialogue on the tape. Students listen to the dialogue twice and repeat it.

Fluency

Students practice the dialogue in pair for 10 minutes.

Teacher explain the concept of present progressive by showing the chart.

Students and teacher discuss about the dialogue.

Students answer the question in probe 1 then they write it in their notebook. (10 minutes)

Maintainance

Students construct the questions and answer from the picture for 10 minutes. They must do this in pair. After that students write in Probe 2 (10 minutes)

Application

Teacher presents the reading passage (Probe 3) and let the students read quietly for 5 minutes Teacher and students discuss about the reading passage.

Teacher asks students to find out the progressive Sentences in the passage and write them on the board.

Teacher asks the questions from the passage and Students answer them orally then they must

write in their exercise book.

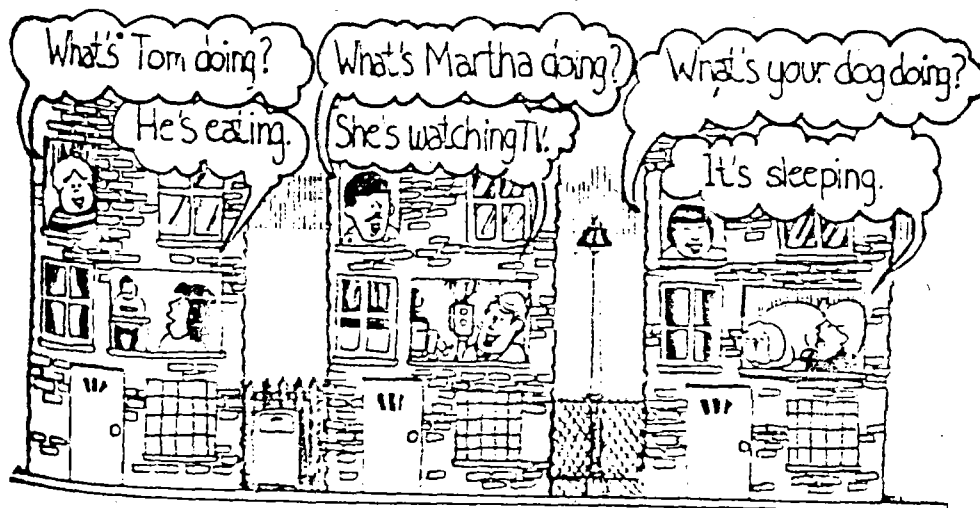
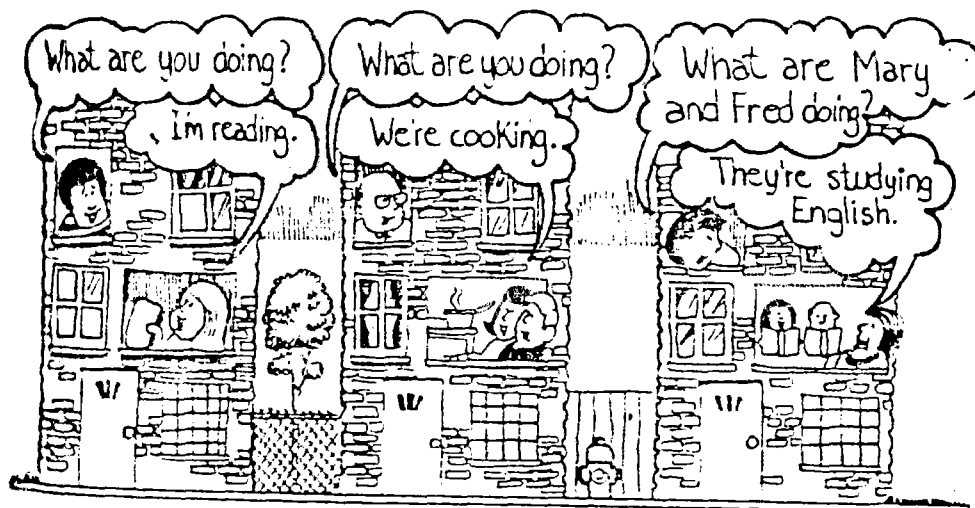
Adaptation

Teacher presents the "Mine Game" which students have to guess what these people are doing (probe 4) If there is time available, teacher will presents "the verb game" which students have to find out "How many sentences they can write." Teacher divides the students into 2 groups. They must get a race which group is the winner.

I	am	
He	is	eating.
She		
It		
We	are	
You		
They		

	am	I	
What	is	he	doing?
		she	
		it	
	are	we	
		you	
		they	

Read and practice.

What is - what?

Probe 1

1. Answer the questions according to the pictures.

What are you doing now?
I'm studying.

What are they doing?
They're playing the guitar.

What are you doing?
We _____.

What is she doing?
She _____.

What am I doing?
You _____.

What is he doing?
He _____.

What is it doing?
It _____.

What are they doing?
They _____.

Probe 2

1. she?
reading.

What is she doing?
She's reading.

he?
singing.

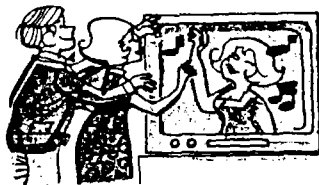
_____?
_____.

He?
writing.

_____?
_____.

they?
watching
television.

_____?
_____.

2. Answer according to the pictures.

What are you doing,
listening or talking?

► *I'm listening.*

What is Helen doing,
sleeping or working?

► *She's sleeping.*

What is George doing,
laughing or crying?

►

What is Sandra doing,
reading or writing?

►

What is he writing,
a letter-or a story?

►

What are they reading,
a book or a newspaper?

►

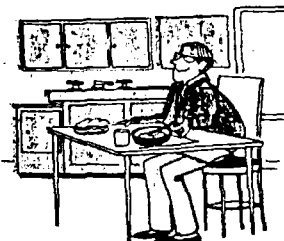

she/reading?
living room.

Where is she reading?
In the living room.

he/eating?
kitchen.

_____?
_____.

they/talking?
bedroom.

_____?
_____.

Philip/studying?
library.

_____?
_____.

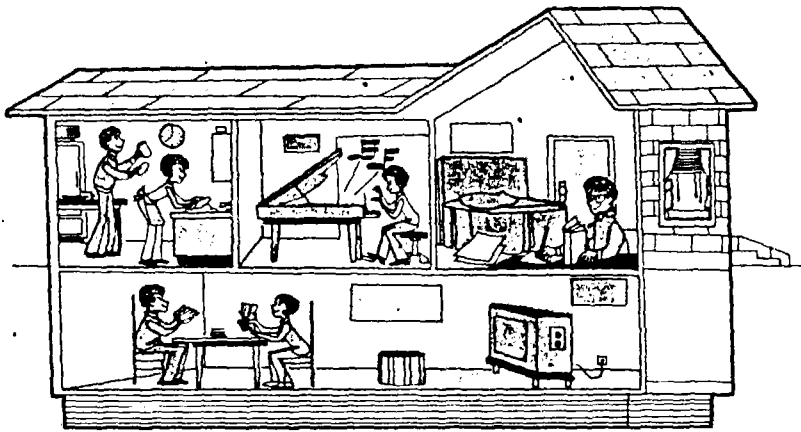
they/working?
office.

_____?
_____.

Read

The Taylor family at home

It is eight o'clock. The Taylor family is home. Mr. and Mrs. Taylor are in the kitchen. Mrs. Taylor is washing the dishes and Mr. Taylor is cleaning the table. Donald Taylor is in the bedroom. He is writing a science report and he is working hard. Janice Taylor is playing the piano in the living room. She is practicing a very difficult piece. Dennis Taylor is in the basement with a friend, Carol. They are playing cards and watching television. It's an interesting television show. They are having a good time. The Taylor family is always busy.

Answer the questions.

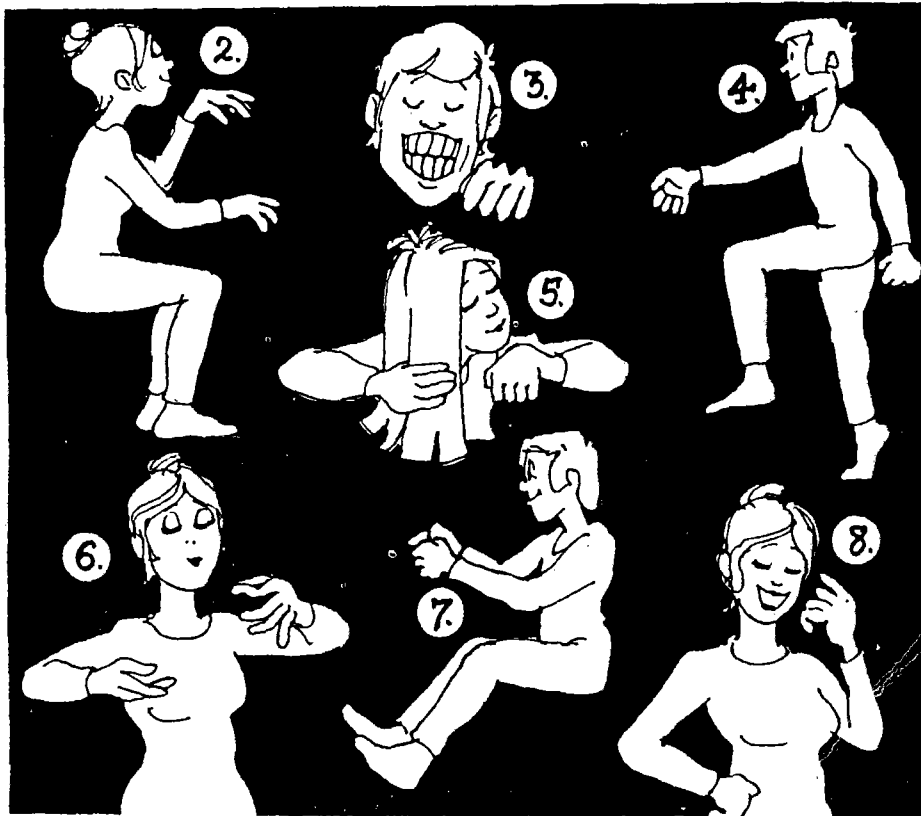
1. Where is the Taylor family?
2. What are Mr. and Mrs. Taylor doing?
3. What is Donald writing?
4. Who is playing the piano?
5. Is she practicing an easy piece?
6. What are Dennis and Carol doing?
7. How is the television show?
8. Are they having a good time?

MIME GAME

What are these people doing?

1. He's shaving.

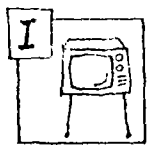

shave comb her hair drive a car drink a cup of tea play the piano
clean his teeth go upstairs telephone

Solution on page 59

VERB GAME

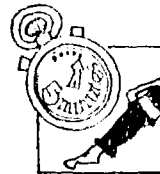
How many sentences can you write?

1. Choose a picture.

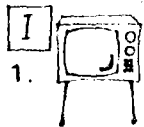

2. Find the room.

3. Write a sentence.
You have five minutes.

1. I'm watching television in the living room.

1.

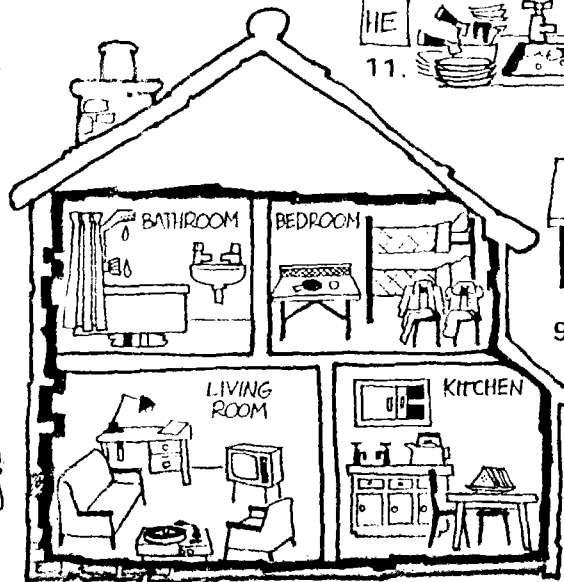
2.

3.

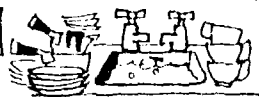

4.

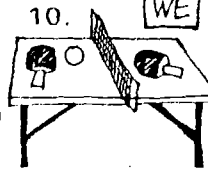
HE

11.

10.

WE

9.

THEY

8. I

5.

6.

7.

watch make clean eat listen to write play have
put on wash read

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

LASSON PLAN

Period 1 - 2

Objectives

Students should be able to speak and write how to greet people and to introduce someone or oneself.

Functions

Greeting and introducing people.

Content

1. Dialogue 1 "Greeting a friend.
2. Dialogue 2 "Introducing a friend.

Structure

1. Be - present tense 3rd. person singular.
2. Subject pronoun (he, she)

Materials

Tape recorder, some pictures, word cards.

Period 1

Procedures

1. Motivation Teacher greets students properly and then asks students "why should people greet each other?"
2. Objectives Statement
Teacher tells the objectives of this lesson.
3. Refreshment Teacher asks students if they used to greet any foreigners in English by using these expression "Hello, Hi, Good morning etc.
4. Presentation Teacher presents Dialogue 1.
Students listen to the dialogue on the tape twice and they repeat the sentences after the teacher.
Teacher explain the expression and the vocabulary in the dialogue.
5. Learning guidance
Teacher gives the other examples of greeting such as Greeting of close friends.
Example: Linda, Hi, Mary.
Mary, Hi Linda.
or
Bobby, What's up?
Tony; Fine, and you?
Bobby; So well.
Teacher explains the way how to greet people.

The close friends should greet each other like this; "Hi Hello, What's up?, Hi, there.

The younger person should greet the older one :

A : Hello, Good morning? How are you?

B : I'm fine, thanks and you?

A : I'm very well, thank you.

Suspend the way how students ask about other's health by using "How.....?"

Example : How are you?

How is he?

How is she?

6. Practice to competence

Students listen to the conversation once more.

Teacher asks students to work in pair and do the role play (Student A is Alice and student B is Mrs.Norman)

Teacher walks around to observe the activity and note down the comments to improve students'errors.

Teacher lets students make another conversation by giving them a situation like this;

"Suppose you are walking straight to a chemist's

On the way you meet your close friend, Pravit.

What should you greet her and what will Pravit say in return?

7. Reporting the students' achievement

Students write the conversation according to the situation teacher gives them.

Teacher corrects their task.

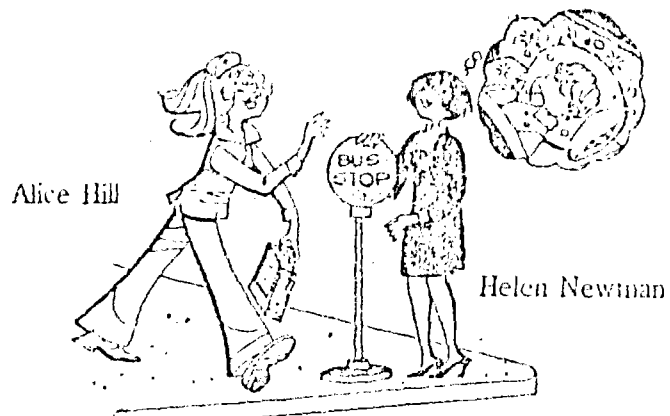
8. Evaluation

Teacher observes how well the students do this function.

9. Maintenance and transferring

Students do some exercises to make them understand better. Teacher corrects their exercise.

DIALOGUE 1

Conversation:
Greeting a friend

Alice: Hello, Mrs. Newman. How are you?
 Mrs. Newman: I'm fine, thank you.
 Alice: Where's Jack?
 Mrs. Newman: He's home.
 Alice: How is he?
 Mrs. Newman: He's sick. He's in bed.

Hello, Mrs. Newman. How are you?

I'm fine, thank you.

Where's Jack?

He's home.

How is he?

He's sick. He's in bed.

Period 2

Procedures

1. Motivation Teacher shows a picture of man and says
 "Students, this is Preecha. Preecha's a student.
2. Objectives Statements
 From the dialogue, the students should make the
 new dialogue and do the role play.
3. Refreshment
 1. Teacher reviews the vocabulary about
 nations, occupations.
 2. Teacher asks students to make sentences from
 the vocabulary.
 3. Teacher reviews the pronunciation and
 intonation. "Linda, this is Phillip".
5. Presentation Teacher puts the picture of Bill, Phillip and
 Linda on the board and turns on the tape.
 Students listen to the tape twice and look at
 the dialogue.
6. Practice Competence
 Devide the students in groups. Each group has 3
 persons.
 Each group makes a new dialogue like the
 example in tape.

7. Reporting the students's achievement

Teacher suggests and corrects their tasks and also gives the reinforcement when students work in group.

8. Evaluation

Teacher observes how well the students work in group and then note down students' errors when they present their tasks in front of the class.

9. Maintainance and transferring

Students write their conversation of their group which was corrected in their note book.

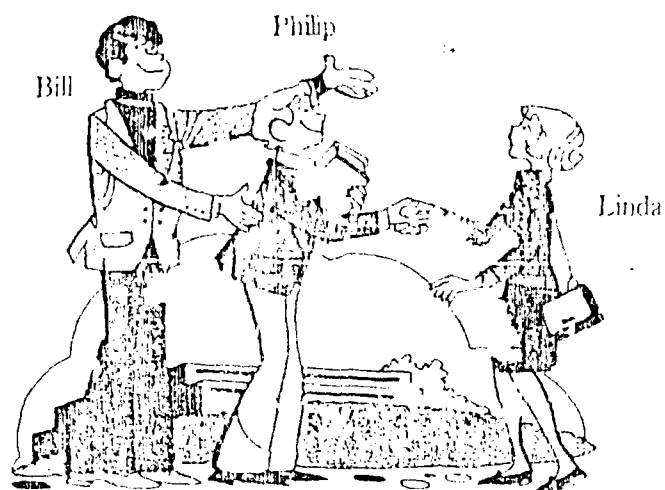
Teacher adds about the information about the culture "In introducing a lady to a man, it is polite to say to a lady first; for example
"Linda, this is Philip"

If the man is older than a woman or higher in his status we should say to the man first; for example

"Dr.Smith, this is Linda Wilson, Linda, this is Dr. Smith".

DIALOGUE 2

Conversation: Introducing a friend

Bill: Linda, this is Philip.
Philip is a student.
He's American.
Philip, this is Linda.
Linda is a tourist.
She's English.

Linda, this is Philip.

Philip is a student.

He's American.

Philip, this is Linda.

Linda is a tourist.

She's English.

Period 3 - 4**Objectives**

After this period, the students should be able to describe people (occupation, nationality, location)

Functions

Asking about and identify people.

Content

Dialogue 1 "Identify people

Dialogue 2 "Talking about occupations"

Structure

Present tense 1st. and 2nd. person.

Subject pronouns (I, you, they)

Preposition at, from

Plural with s

Demonstrations adj. (that, those)

Materials

1. Puppets
2. Tape
3. Word cards.

Procedures

1. Motivation Teacher shows the puppets that supposed to be Jack Newman and Babara Stern.

The two puppets introduce themselves

"I'm Jack Newman"

"I'm Babara Stern"
2. Objectives Statement
 1. Students listen to the conversation and should be able to describe people.
 2. Students can substitute the word in the dialogue.
3. Refreshment Teacher shows the puppets and asks the questions.

"Are you Kanda?"

"No, I'm Supa."

Teacher repeats the sentence and lets the students repeat after.

Students listen to the dialogue on the tape and look at the puppet show.

Teacher calls 2 students to do the role play as Jack and Babrara.
5. Learning guidance

Teacher divides students into 2 groups.

One groups speaks the part of Jack and the other speaks the part of Babara.

Students practice the conversation in pair.

6. Practice to competence

1. Teacher writes "sick" and "fine" on the board and ask the students about their meanings.
2. Teacher divides the students into 2 groups and each group choose a volunteer to do the role play in front of the class
3. Each group has a discussion about the conversation between Jack and Babara.
4. Teacher calls one of the students in each group to tell the story briefly.

7. Reporting the students achievement

Teacher corrects students "pronunciation and gives the reinforcement when the students tell the story.

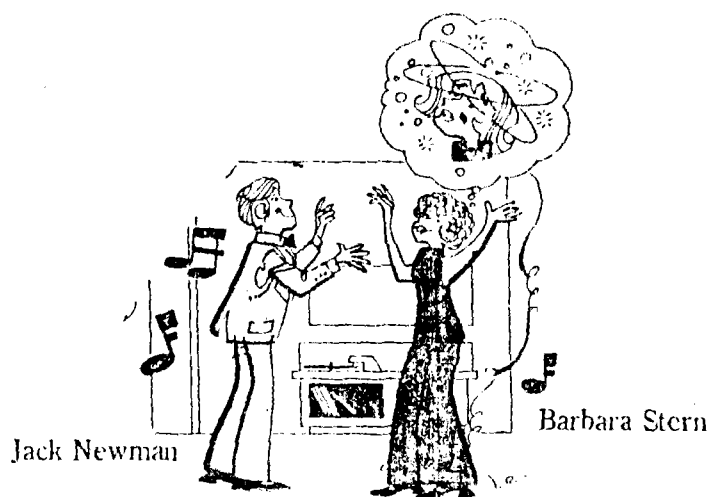
8. Evaluation

Teacher observes how well the students report the story.

9. Maintainance and transferring

Students read the dialogue again and do the cloze test.

Conversation: Identifying a person

Jack: Are you Linda Wilson?
Barbara: No, I'm not. I'm Barbara Stern.
Jack: Are you and Linda friends?
Barbara: Yes, we are.
Jack: Is she here today?
Barbara: No, she's not. She's sick.

Are you Linda Wilson?

No, I'm not. I'm Barbara Stern.

Are you and Linda friends?

Yes, we are.

Is she here today?

No, she's not. She's sick.

Procedures Period 41. Motivation

Teacher shows a picture of people who are doing their jobs and ask the students about their jobs.

2. Objectives statements

At the end of this lesson, the students should be able to describe persons (occupations, nationality and location)

The students should be able to play the game about job quiz.

3. Refreshment

Teacher asks the questions about the picture. Students come out to write the words of occupation they have learned before.

(Example : farmer teacher secretary doctor has driver lawyer)

4. Presentation

Students listen the conversation on the tape twice and then repeat the sentences after the teacher.

Teacher and students discuss about the conversation.

Teacher explains the meaning of the

vocabulary.

Students make the sentences from the vocabulary.

4. Presentation

Students listen to the conversation on the tape twice and then repeat the sentences after the teacher.

Teacher and students discuss about the conversation.

Teacher explains the meaning of the conversation.

Students make the sentences from the vocabulary.

5. Learning guidance

Teacher divides students into 2 groups. One group speak the part of "Donald" and the other speak the part of Richard.

Students work in pair.

6. Practice to competence

Let the students close the sheet of conversation.

Teacher calls 3 students and gives them a sentence cards. Students have to rearrange the sentence and make them in good

conversation. The three students should write sentences on the board and the class will check and correct them.

7. Reporting the students achievement

Teacher and students in class check and correct the dialogue on the board.

8. Evaluation

Teacher observes how well the students correct the sentence in dialogue and rearrange the sentence.

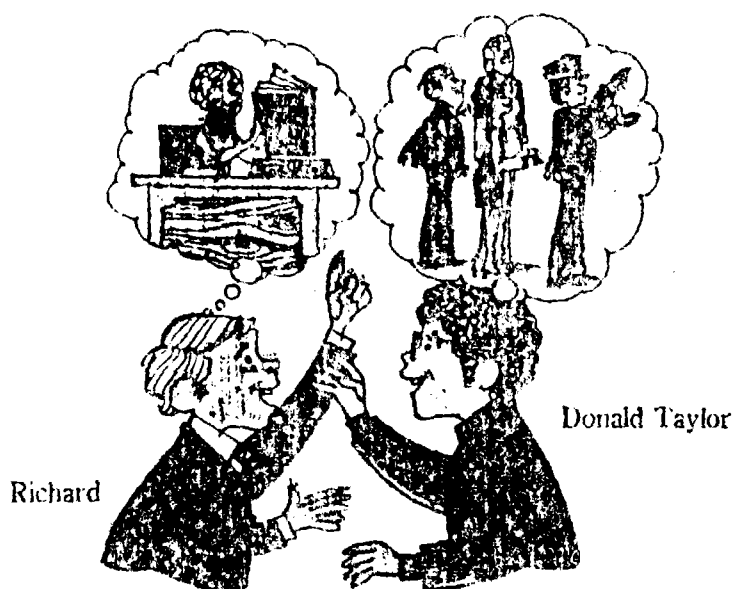
9. Maintainance trasfering

Teacher presents the Game of Job quiz.

Students have to write a sentence for each picture.

Teacher corrects their tasks.

Conversation:
Talking about occupations

- Donald: What's Barbara Stern?
 Richard: She's a translator. She works at the United Nations.
 Donald: My brother works at the United Nations.
 Richard: Is he a translator?
 Donald: No. He's a guide.
 Richard: What's his name?
 Donald: His name is Dennis.

What's Barbara Stern?

She's a translator.

She works at the United Nations.

My brother works at the United Nations.

Is he a translator?

Period 5

Objectives

After this period, the students can notice the use of "demonstrative pronoun"(this, that, these, those) and identify subjects which is singular and which is plural.

Functions

Asking about and identify things.

Content

This is an apple. These are apples.
That is a banana. Those are bananas.
What 's this? What's that?

Structure

Be - present tense 3rd. person singular.
Subject pronoun (it)
Demonstrative pronoun (this, that)
Indefinite article (a, an)
Question with what

Materials

some picture, word cards

Procedures

1. Motivation

Teacher presents many objects and says

This is an apple.

This is a pencil.

This is a ruler.

This is a car.

2. Objectives statements

Students can speak about the objects and identify which is singular noun and which is plural.

3. Refreshments

Teacher reviews the pronunciation by reading sentences on the board after teacher.

4. Presentation

Teacher presents some pictures on the board and ask the questions.

"What's this" It's a.....

5. Learning guidance

Teacher divides students into two groups. Each group must write nouns in singular and plural as much as they can for 2 minutes.

Teacher checks their spelling on the board.

6. Practice to competence

Teacher presents the exercise and let the students do the exercise orally and after that they should write in the note - book.

7. Reporting the students achievement

Teacher corrects the students exercises and explain their mistake.

8. Evaluation

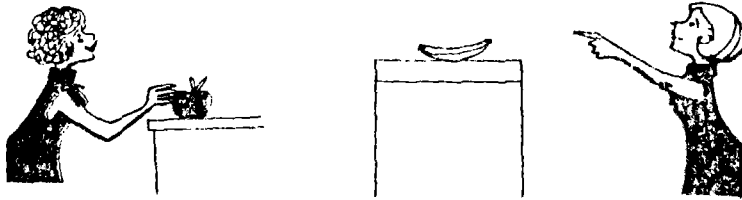
Teacher observes how well the students do the exercises.

9. Maintainance and transferring

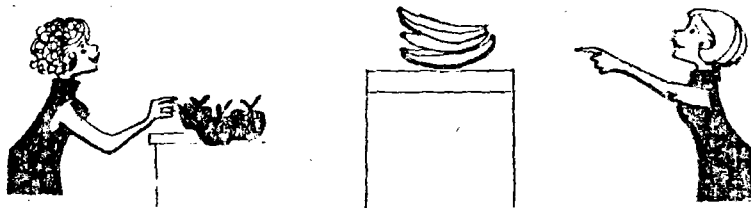
Teacher assigns homework.

Demonstrative pronouns: *This is the Museum of Art. Those are souvenir shops.*

Notice the use of **this**, **that**, **these**, and **those**:

Singular: **This** is an apple. **That** is a banana.

Plural: **These** are apples. **Those** are bananas

This and **these** are used for objects near the speaker.

That and **those** are used for objects away from the speaker.

Practice

1. The objects are away from you. Answer with **that** or **those**.

What is this?

That's a pencil.

What are these?

Those are apples.

What is this?

_____.

What are these?

_____.

What is this?

_____.

What are these?

_____.

This is _____ and that is _____.

1 flower

This is a flower and that is a bird.

bird

2 ship

_____ is a _____ and _____ is a _____.

tree

3 car

This _____.

aeroplane

4 cake

_____.

shop

5 pen

_____.

pencil

6 page

_____.

book

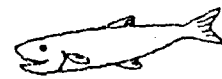

7 cow

_____.

fish

8 apple

_____.

orange

9 cat

_____.

dog

What are these/those _____?

These/Those are _____.

These are _____ and those are _____.

1	What are these? These are hens.		2	What are those? Those _____ chickens.	
3	What are these? These _____.		4	What are those? Those _____.	
5	What are these? _____.		6	What are those? _____.	
7	What are these? _____.		8	What are those? _____.	
9	What are these? _____.		10	What are those? _____.	
11	These are socks		and those are shoes.		
12	_____ shirts		and _____ blouses.		
13	_____ cows		and _____ dogs.		
14	_____ flies		and _____.		
15	_____		and _____.		
16	_____		and _____.		

2. The objects are near you. Answer with **this** or **these**.

What is that?

This is a letter.

What are those?

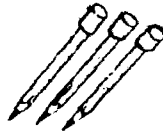

These are bananas.

What is that?

What are those?

What is that?

What are those?

Period 6 - 7

Objectives

After this period, the students should be able to ask questions and about the location and color of things and people.

Functions

Asking and giving information about location and color.

Content

Passage "Where is it?"

Structure

Adjectives as complements

Adjectives with nouns

Preposition (in, on, under)

Definite article "the"

questions with what, where, which

Materials

picture, word cards

Procedures

1. Motivation

Teacher shows a picture of an octopus in a box and ask the questions.

T : What is it?

S : It's a box.

T : What is in the box?

S :

Teacher writes the word "octopus" on the board.

2. Objectives Statement

1. Students read the passage and should be able to know the meaning of sentences.
2. Students should be able to read the short passage and answer the questions about the passage.

3. Refreshment

Teacher reviews the vocabulary of colors and preposition (in, on, under) by asking the question.

For example : Where is the book?

What color is the book?

Is this pen red or green?

4. Presentagion

Teacher presents the passage and let the

students read after.

Teacher and students discuss about the passage.

Example : "Where is the octopus?

What color is the box?

Teacher calls students to write the answers on the board.

5. Learning guidance

Teacher shows three pictures.

Students look at the picture again and try to speak about the three pictures. Teacher gives 5 minutes to prepare their speaking.

6. Practice to competence

Teacher divides students into 3 groups. Each group present the pictures and speak about the passage.

7. Reporting the students achievement

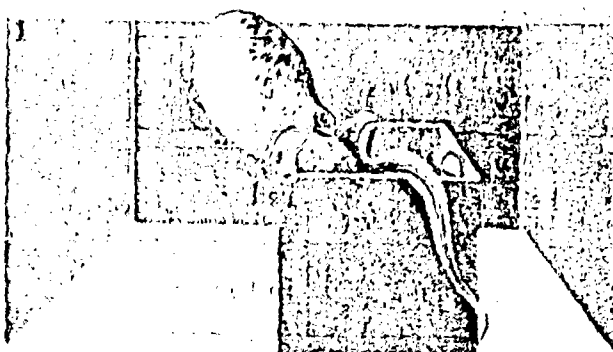
Teacher corrects what students speak about the picture and gives the feedback and reinforcement when the students present their tasks.

8. Evaluation Teacher observes how well the students present their tasks.

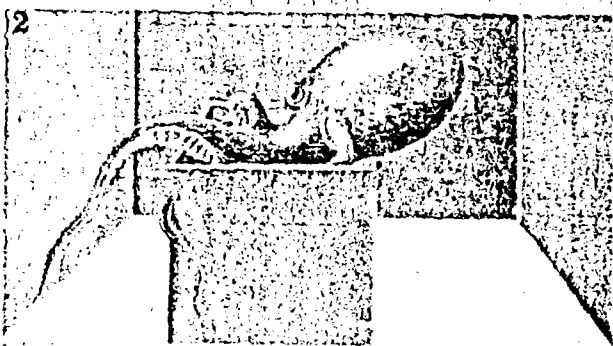
9. Maintainance and transferring

Students write about pictures after they present their tasks.

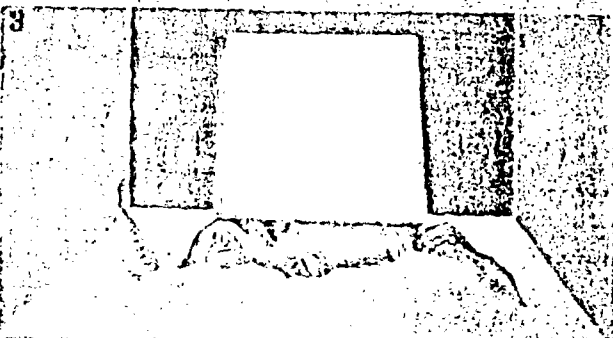
WHERE IS IT?

1 This is a picture of an octopus. The octopus is in a box. Which box? The red box. The box is red, and the octopus is red too.

2 In this picture the octopus is in a green box. It is the same octopus, but now it is green.

3 The octopus is not in the green box now. Where is it? It is under the white box. What color is the octopus in this picture? It is green and white.

4 Now the octopus is white, and the water is black.

Period 8**Objectives**

Students should be able to use the information about possessions in reading and writing.

Functions

Asking for and giving information about possessions.

Content

Dialogue 1

Structure

Possessive adjective

Subject Pronoun

Present continuous tense

Materials

Work sheet, pictures.

Procedures

1. Motivation Teacher shows an object and says

T : What's this?

S : It's a pencil.

T : Whose pencil is this?

S : It's your pencil.

T : Yes, It's my pencil.

2. Objective statements

At the end of this period, the students should be able to use the information about the possessions in speaking reading and writing correctly.

3. Refreshment Teacher reviews the possessive pronoun with possessive adjectives by letting the students drill on the chart.

Chart

Subject pronoun	Prosessive adjectives
I	My
You	Your
He	His
She	Her
It	Its
We	Our
They	Their

4. Presentation Teacher presents a dialogue.

Students listen to the dialogue on the tape twice and then practice with the teacher.

Teacher and students discuss about this dialogue
5. Learning guidance

Teacher divides students into 2 groups

One group speaks the part of A and the other speaks the part of B.

After that students do it in pair.
6. Practice to competence

Teacher gives the cue words for the dialogue

(for example book/Jane's, watch/Tom's)

Teacher groups students for a pair.

Students construct the new dialogue.
7. Reporting the students achievement

Students present their task in front of the class.

Teacher corrects students' mistakes after they present their tasks.
8. Evaluation Teacher observes how well the students present their task.
9. Maintainance and transferring

Students write their task in their notebook after they report their tasks to the teacher.

DIALOGUE 1

A : Whose car is this?

B : It's George's.

A : What's he doing?

B : He's fixing his car.

Period '9 - 10

Objectives

After this period, the students should be able
to ask and answer what people can do.

Functions

Asking and saying what people can do.

Content

Passage 1

Structure

"Can" in question and answer.

Present simple tense.

Helping verb

Materials

Pictures

Word cards

Procedures

1. Motivation

Teacher shows a picture of a superman and talk about the picture.

T : Look at this. What 's this?

S : It's superman.

T : What's he doing?

S : He's flying.

T : This is a superman. He can fly. Can you fly?

S : No, I can't.

T : Can you swim?

S : Yes, I can.

2. Objectives statement

Teacher tells the objectives of this lesson that the students should be able to ask and answer what people can do.

3. Refresment

Teacher gives out the chart and let the students drill after her.

Debbie	can	sing
Jim	can't	play tennis

Can	Jim Debbie	play tennis sing
Yes	he	can
No	she	can't

4. Presentation

Teacher shows a picture of the spacewoman and say "This is a spaceman. She is very smart. She can fly like a bird. She can stop a car with one hand. She can stop that airoplane. There are some dangerous men in it. The police can not stop them but the spacewoman can.

Teacher gives out the work sheet about the reading.

Students read the passage after the teacher then they read quietly for 5 minutes.

5. Learning guidance

Teacher calls a few students to write what the spacewoman can do on the board. All the students consider if they are right or wrong.

Teacher asks students to change the sentences on the board into the interrogative sentences.

For example : She can fly like a bird.

Can she fly like a bird?

6. Practice to competence

Teacher asks questions about the passage.

Students answer the questions orally and let
the students do their exercise.

7. Reporting the students's achievement

Teacher corrects the exercises.

8. Evaluation

Teacher evaluates student "reading comprehension"
from the exercises and the oral test.

9. Maintainance and transferring

Teacher lets the students take notes of new
vocabulary and ask them to summarize the passage
at least 5 short sentences.

Passage 1

Who are they?

Spacewoman is young, and she is very strong. She can fly like a bird. She can stop a car with one hand. She can stop that airplane. There are some dangerous men in it. The police cannot stop them, but Spacewoman can.

Spacewoman is smart, and she is friendly. She can help you with your problems.

EXERCISE

1. Answer these questions

1. Is the spacewomen young or old?
2. Is she strong or weak?
3. Can she fly or swim?
4. What can she stop?
5. Why does she stop the airplane?

2. Match the opposite word in column A to the words in column B

A	B
1. dangerous	a. unfriendly
2. strong	b. safe
3. young	c. happy
4. smart	d. weak
5. friendly	f. ugly

Period 11 - 12

Objectives

The students should be able to ask and say what people are doing by using the present progressive tense for the activities in progress at the present time.

Functions

Asking and saying what people are doing.

Content

Dialogue 1

Structure

Present progressive tense

Questions with, what, where

Preposition in, on, at

Materials

Tape recorder

picture

work sheets

Procedures

1. Motivation

Teacher shows a picture of Sandra Taylor and Helen Newman and talk about the picture.

Teacher and students discuss about the picture.

2. Objective statements

Teacher tells the objectives of this lesson.

3. Refreshment

Teacher reviews the present, simple tense and verb to be and some vocabularies that the students have learned.

4. Presentation

Teacher presents Dialogue 1

Students listen to the dialogue on the tape twice and they repeat the dialogue after the teacher.

Teacher explains the expression and the vocabulary in the dialogue.

5. Learning guidance

Teacher gives the work sheet to the students and ask them drill with this work sheet aloud.

6. Practice to competence

Students listen to the conversation once more.

Teacher asks the students to work in pair and do

the role play in front of the class. (Student A is Helen and Student B is George)

7. Reporting the student achievement

Teacher and student check and correct the mistakes when they present the role play.

8. Evaluation

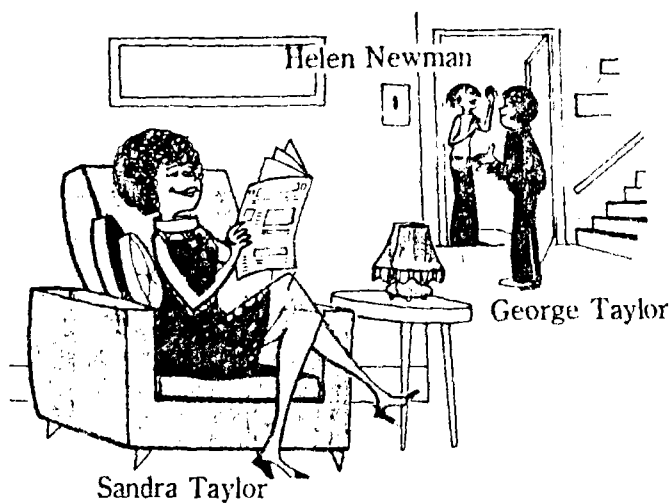
Teacher observes how well the student present the role play.

9. Maintainance and transferring

Teacher presents "Verb Game"

Student have to choose a picture and then find the room and write sentence.

Conversation: Visiting a friend

Helen: Is Sandra home?
George: Yes, she is.
Helen: What is she doing?
George: She's reading.
Helen: Where is she reading?
George: In the living room.

Is Sandra home?

Yes, she is.

What is she doing?

She's reading.

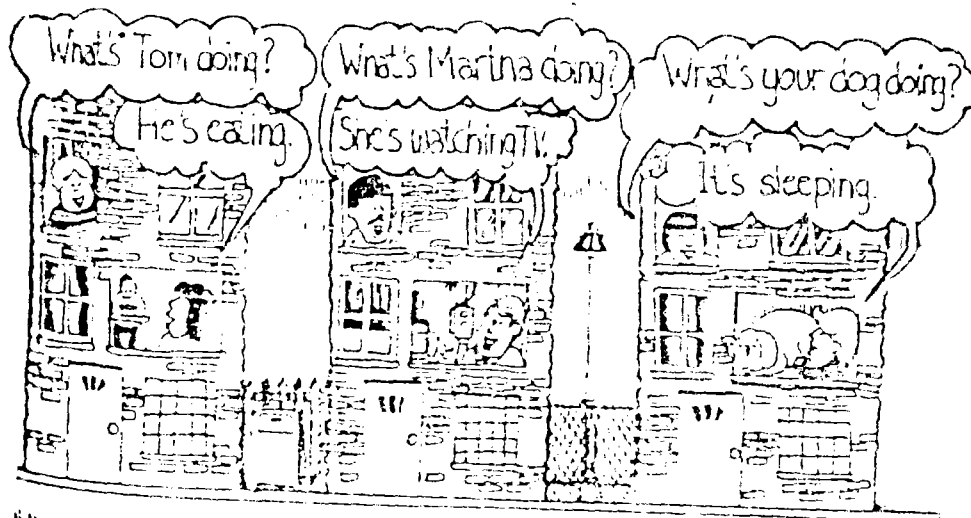
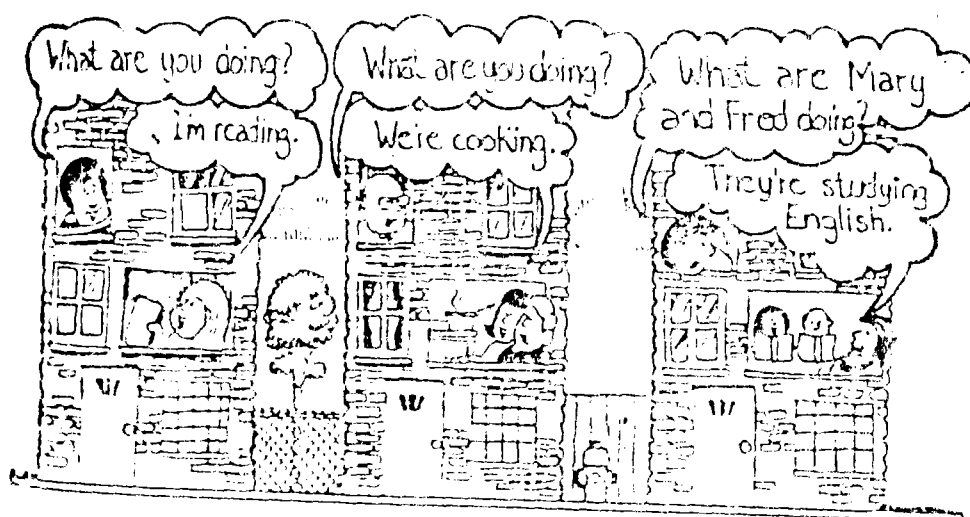
Where is she reading?

In the living room.

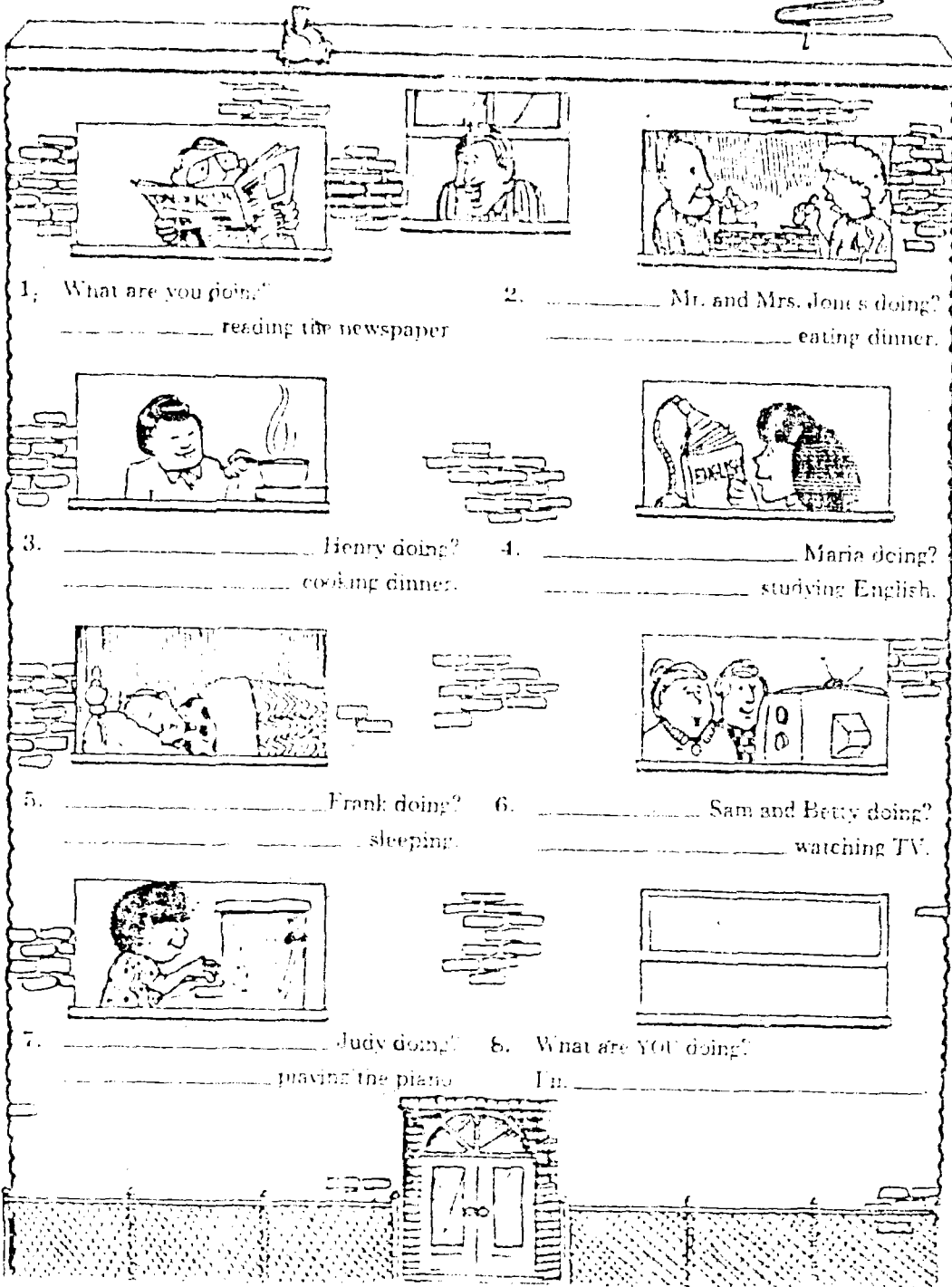
I	am	
He		
She	is	
It		eating.
We		
You	are	
They		

	is	I	
What		he	
		she	
		it	doing?
		we	
	are	you	
		they	

Read and practice.

Complete these conversations.

1. What are you doing?
_____ reading the newspaper

2. _____ Mr. and Mrs. Jones doing?
_____ eating dinner.

3. _____ Henry doing?
_____ cooking dinner.

4. _____ Maria doing?
_____ studying English.

5. _____ Frank doing?
_____ sleeping.

6. _____ Sam and Betty doing?
_____ watching TV.

7. _____ Judy doing?
_____ playing the piano

8. What are YOU doing?
I'm _____

ภาคผนวก ข

- แบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐาน
- แบบทดสอบย่อยประจำหน่วยการเรียนรู้ที่ 1, 2, และ 3
- แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
- แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
- แบบสอบถามวัดแรงจูงใจผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐาน

จุดประสงค์ที่ 1 แยกคำที่มีตัวสะกดเหมือนกัน ออกเสียงเหมือนกันและต่างกันได้

คำสั่ง จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดและทำเครื่องหมาย / กับที่เสียงที่ขีดเส้นใต้ได้แตกต่าง

ต่างจากคำอื่น ๆ

1. a. school b. chalk c. teach d. child
2. a. thing b. throw c. thirsty d. them
3. a. ice b. nice c. police d. rice
4. a. spoon b. do c. bowl d. food
5. a. cake b. say c. day d. car

จุดประสงค์ที่ 2 ฟังครูแล้วสามารถเลือกภาพที่มีความหมายตรงกับคำหรือข้อความที่ได้ยินได้

6.

7.

8.

9.

10.

ข้อความที่ห้ังจากเพ

6. Look at the nurse.
7. Today is the fourth.
8. The flower is on the bed.
9. He is on the bicycle.
10. This number is wrong.

จุดประสงค์ที่ 3 ใช้คำกริยาที่สอดคล้องกับประธานเอกพจน์พหูพจน์ได้

11. How are you?.....am fine, thank.

a. You	b. She	c. He	d. I
--------	--------	-------	------
12. Mary.....fine, thanks.

a. am	b. is	c. are	d. be
-------	-------	--------	-------
13. These are your.....

a. rose	b. mangoes	c. cup	d. pin
---------	------------	--------	--------
14. That boy is my.....

a. sister	b. mum	c. son	d. uncle
-----------	--------	--------	----------
15. Wheresick yesterday?

a. he	b. they	c. it	d. I
-------	---------	-------	------
16. Pen and pencils are for.....

a. eating	b. reading	c. writing	d. sleeping
-----------	------------	------------	-------------
17. We play with our.....

a. books	b. toys	c. cakes	d. beds
----------	---------	----------	---------
18. The ship is in the.....

a. sea	B. see	c. say	d. sand
--------	--------	--------	---------

จุดประสงค์ที่ 4 ใช้คำถามคำตอบและอธิบายได้ว่าผู้ใดทำอะไรได้และไม่ได้

19. A : Can a bus driver drive a car?

B :

a. No, he can't.	b. Yes, he can.
c. He can't fly.	d. He can't drive.

20. A : What animal can swim?

B :

a. lion	b. cat	c. fish	d. bird

21. A : What can you see at night?

B :

a. The moon	b. The sun	c. A plane	d. A bird

จุดประสงค์ที่ 5 ใช้รูปสรรพนามได้ถูกต้องกับความหมาย

22. Bob is a carpenter. has a hammer.

a. We	b. They	c. He	d. She

23. My house is old, but.....is new.

a. your	b. her	c. his	d. their

จุดประสงค์ที่ 6 ใช้บทสนทนาได้ถูกต้องตามสถานการณ์

Smith : Are you going.....24.....

John : Yes, I am.....25.....

Smith : Please buy me a sack of rice.

John : All right.

24. a. to the post office? b. to the market?

c. to the restaurant?	d. to school?

25. a. How much milk do you want? b. Here is it.

c. What can I buy for you?	d. Please come again.

จุดประสงค์ที่ 7 บอกความหมายตรงกับคำจำกัดความได้

26. A room we cook food in

a. a bed room	b. A kitchen
c. a living room	d. A dining room

27. A kind of game

a. dance	b. table tennis
c. mangosteen	d. fever

จุดประสงค์ที่ 8 แยกคำศัพท์ที่มีความหมายต่างไปจากคำอื่น

a.	b.	c.	d.
28. short	towel	bluse	doll
29. goat	snake	tell	zebra
30. say	bin	work	speak
31. van	pan	dish	plate
32. bug	sock	dress	pants

จุดประสงค์ที่ 9 ใช้คำถามคำตอบและเขียนเกี่ยวกับชีวิตประจำวันได้

คำสั่ง จงเลือกคำหรือกลุ่มคำที่เหมาะสมกับข้อความและเขียนเฉพาะตัวอักษรลงในกระดาษคำตอบ

33 - 35

a. I'm sorry	b. Thank you
c. Excuse me	d. I'm going to do my work.

36 - 37

a. Good bye	b. Are you a businessman?
c. I'm going to do my work	d. I think.

- B : It's Mr.Johnson's40.....

a. some b. a c. these d. these

42. How.....students are there in your class?

- a. much b. many c. lot d. a lot

43. A : Do you have any maps?

B : Yes,over there.

- a. It's b. they're c. one d. it

จุดประสงค์ที่ 11 ใช้คำถามคำตอบและเขียนบอกตำแหน่งสถานที่ต่าง ๆ ได้

คำสั่ง จงอ่านข้อความสั้น ๆ และเลือกคำที่เหมาะสมกับข้อความและแผนผัง

Two boys are standing....44..... the street45.....
the school. One boy doesn't know.....46..... the bank is. The
other boy says it's.....47.....the post office and it's....48.
the market.

Coffee shop
Bank
Market

Food shop
Post office
School

44. a. at b. in c. on d. near

45. a. in front of b. behind c. at d. in

46. a. it b. what c. where d. how

47. a. at b. opposite c. in d. near

48. a. behind b. opposite c. in d. next to

49. A : Is the food shop.....?

B : Yes, it is.

a. next to the post office	b. behind the school
c. opposite the bank	d. in front of the market

50. A : What is next to the market?

B :

a. the bank	b. the school
c. the food shop	d. the coffee shop

.....

Formative Test (Unit 1)Choose the best item from the following.

1. Are you and Bill friends?

.....

a. No, I am not.

b. No, they are not.

c. No, we are not.

d. No, he is not.

2. A :is Hane?

B : He's home.

a. Where

b. What

c. When

d. Why

3.is she? She's sick.

a. What

b. where

c. Why

d. How

4.he a doctor? No.

a. Do

b. Does

c. Is

d. Are

5.I'm not well.

a. What are you?

b. How are you?

c. Where are you?

d. Who are you?

6. Is this Linda Wilson?

a. I'm Alice Hill.

b. She is Alice Hill.

c. This is a nurse.

d. She is a nurse

7. Is he here today?

a. No, he is sick.

b. No, he is here.

c. Yes, he is sick.

d. Yes, he is not here.

A : Hi! Naree.

B :8.....

A :9.....

8. a. What do you want?

b. Hi! Ann, It's nice to

c. Where are you going?

d. Good morning. What are you doing

9. a. It's nice to see you again too.

b. I want a pencil.

c. today is Monday.

d. Good morning. What are you doing?

10. A : Hi! Tina, how are you?

B :

a. Good and you?

b. Fine, thanks.

c. I'm o.k. .

d. How are you?

11. She is living in the United States. she is.....

a. American b. English c. Italian d. Chinese

12. Tom is a doctor. He works in the.....

a. post office

b. house

c. hospital

d. school

13. They are.....in Thailand. They travel around the country.

a. fisherman

b. Salesman

c. tourist

d. soldier

14 - 17 Read the following paragraph and choose the best item.

John and Mary are brother and sister. They are English. They are from London. It is a city in England. They are in the United States now. Mary is a secretary but John is a student. Victor is from France. John and Victor are good friends.

14. John is Mary's.....

- a. friend b. brother c. sister d. father

15. Is London in England?

- a. Yes, it is. b. No, it is in America.
c. Yes, it is a city. d. No, it is not a city.

16. Who is a secretary?

- a. John b. Victor c. Mary d. None

17. Victor is.....France.

- a. in b. from c. going to d. not in

Rearrange the words in good sentence.

18. a/she's/transistor/works/at/she/the United Nations.

- 1 2 3 4 5 6 7
a. 1246735 b. 2136457 c. 6543217 d. 2143657

19. his/name/is/John?

- 1 2 3 4
a. 2134 b. 3124 c. 3412 d. 1234

20. here/she/is/today/is/sick/she/not

- 1 2 3 4 5 6 7 8
a. 23814756 b. 23147568 c. 25673184 d. 12345678

Formative Test

Unit 2

Choose the best item from the followings.

1.this a violin?
a. Is b. Am c. Are d. Be
2. Which sentence is correct?
a. This is your book? b. Is your book this?
c. Is this your book? d. Is this your book.
3. This is.....car and that is.....fish.
a. a/am b. the/a c. a/a d. an/the
4. What are.....?
a. this b. that c. these d. those
5. Are these shoes? No,.....
a. they are b. they are not
c. it is d. it does.

Read the short story.

There are three pictures. The red octopus is in the green box in picture one. The green octopus is in the white box in picture two. The octopus is not in the green box in picture three. It is under the white box. What color is the octopus in this picture? It is green and white.

6. How many pictures are there?
a. one b. two c. three d. four

7. The octopus are there?
a. green b. red c. white d. black
8. The octopus is.....the box.
a. on b. red c. white d. black
9. In picture three, the octopus is.....
a. green and black b. white and green
c. white and red d. green and white
10. Is the octopus under the box?
a. Yes, it is. b. No, it is.
c. Yes, it is not. d. No, it isn't.
11.box?
a. What b. Which c. Where d. Whose
12.
It's red.
a. What color is this box? b. Whose box is this?
c. What is this box? d. Where is the box?
13. He is fixing.....car.
a. my b. her c. your d. his
14. A : Are you busy?
B : Yes, I am. I am doing.....homework.
a. my b. his c. her d. your
15. Are these your watch?
a. No, it isn't b. No, they are
c. No, they aren't d. No, this is not

Formative Test

Unit 3

Choose the best item from the followings

1. Can Robert and Fred sing?
 - a. Yes, they can.
 - b. Yes, they do.
 - c. Yes, he can.
 - d. No, they don't
2. A : Can lois bake the apple pie?
 B : Of course he can. He bakes apple pies every day. He is
 a.....
 a. actress b. dancer c. baker d. teacher
3. Which sentence is correct?
 - a. Dan drive a bus everyday. He is bus driver.
 - b. Dan drives a bus everyday. He is a bus driver.
 - c. Dan driver a bus everyday. He is drive bus.
 - d. Dan is driver a bus. He is a bus drives.
4. Spacewoman can.....your problems.
 - a. drive b. sing c. fly d. stop
5. Spacewoman can help you.....your problems.
 - a. with b. in c. on d. to

Complete the dialogue.

Helen :6.....

George : Yes she is.

Helen : What's she doing?

George : She's reading.

Helen :7.....

George : In the living room.

6. a. Is Sandra at home? b. Where is Sandra?
c. Is that Sandra? d. who is that?
7. a. What is she doing? b. Is she reading?
c. Is she reading? d. What is she doing?
8. John is now.....a letter.
a. write b. write c. writes d. to write
9. A : Is Paul drawing or reading?
B :
a. Yes, he is drawing it. b. No, he is reading it.
c. He is reading. d. a and b are correct.
10. A :
B : They're talking.
a. What are John and Susan doing?
b. What is John doing?
c. Who is talking to? d. Where are John and Susan?
11. A :
B : It's Alisa's.
a. What are you doing? b. What is Alisa doing?
c. Who is reading the magazine? d. Whose magazine is this?
12. A : What are you doing?
B :

- a. My supper
b. I'm doing it.
- c. I'm doing my supper.
d. I'm cooking my supper.
13. I.....from the bear. I'm afraid of it.
- a. waiting for
b. 'm cooking
- c. 'm running away
d. 'm cutting
14. She'sher breakfast.
- a. playing
b. running
- c. having
d. learning
15. the men.....
- a. is shouting.
b. are shouting.
- c. shouts
d. a and c are correct.

4 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2

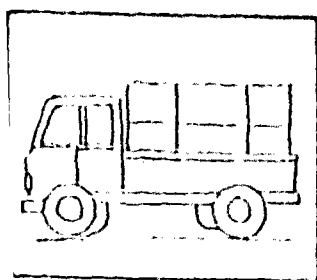
ฝึกผสมคำและวลีในหน่วยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ

(อ.011)

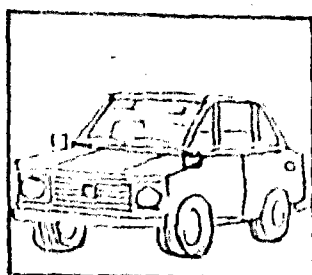
Part 1 กิจกรรมการฟัง

จุดประสงค์ที่ 1 แสดงความรู้ความหมายของประโยคที่ได้ยิน

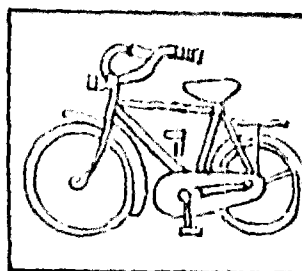
คำชี้แจง จงเลือกภาพที่เห็นมีความหมายสอดคล้องกับข้อความที่ได้ยิน และกา x ที่ตัวอักษรในกระดาษคำตอบ

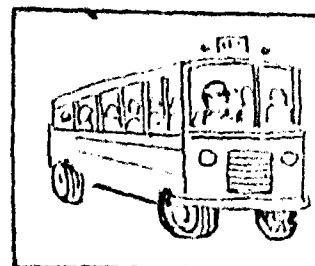
a

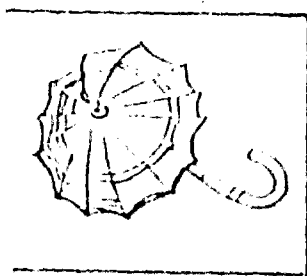
b

c

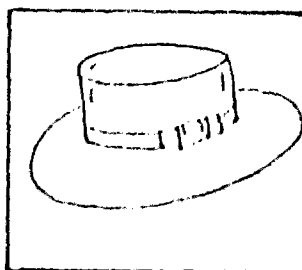
d

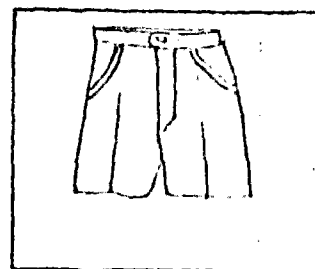
a

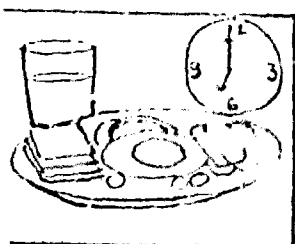
b

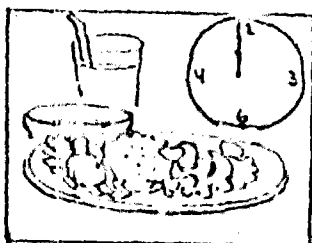
c

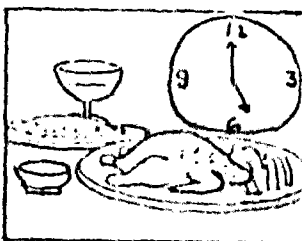
d

a

b

c

d

a

b

c

d

Part II ทักษะการพูด

จุดประสงค์ที่ 2 สนทนาเกี่ยวกับทักทายและการแนะนำบุคคลได้

คำสั่ง จงเลือกประโยคหรือข้อความที่จะตอบทสนทนาต่อไปนี้ให้เหมาะสม

11. A : How are you today?

B :

a. I'm sleeping.

b. I'm fine, thank you.

c. I'm a student.

d. I'm late.

12. Jim : Hello! What's your name?

Somsak :

a. Hello ! I'm a boy

b. Hello! I'm going to school

c. Hello! I'm Somsak

d. Hello! Thank you.

13. A : Are you a farmer?

B :

a. Yes, I am.

b. Yes, I'm not.

c. No, I'm

d. No, you aren't

ใช้คำถามและคำตอบในการอธิบายได้ว่าผู้ใดทำอะไรได้และไม่ได้

A : What can a bird do?

B : It can.....

a. swim

b. talk

c. fly

d. drive

15. A : Can you read when you close your eyes?

B :

a. Yes, I can.

b. No, I can't.

c. I can speak.

d. I can run.

จุดประสงค์ที่ 6 บุคคลเกี่ยวกับภาษาหรือวลีของจริงเป็นประโยคโดยง่าย ๆ

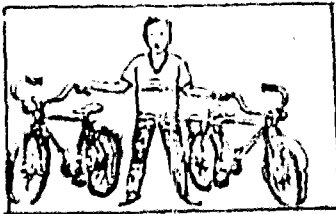
คำชี้แจง จงเลือกข้อความที่เฉพาะสัมพันธ์กับภาพมากที่สุด

16.

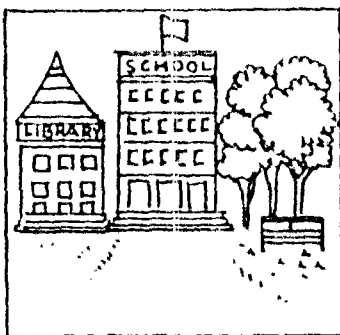
- a. Jill is eating the cake with a fork.
- b. Jill is eating rice with a spoon.
- c. Jill is playing with a door,
- d. Jill is cutting the cake with a knife.

17.

- a. that man has two bicycles.
- b. That man have two bicycles.
- c. That men have two bicycles.
- d. that men has two bicycles.

18.

- a. The library is between the school and the park.
- b. The school is between the library and the park.
- c. The park is behind the school.
- d. The school is in front of the park.

25. He is drinking.....

- a. tea cup b. a tea cup
c. a cup of tea d. a cup of tea

อ่านข้อความแล้วเลือกคำตอบที่ตรงกับความหมายของข้อความที่ถูกห่อหุ้มที่ผ

26. We ahve a new girl in our school. Her name is Wanida.

- a. Wanida is a new girl. b. Wanida is in the new school
c. Wanida is our new friend. d. All are correct.

27. He has not any money.

- a. He has not much money. b. He has little money.
c. He has less money than me. d. He has no money.

Part IV ທັກສະນະການວິໄນ

จุดประสงค์ที่ 16 เขียนประโยคและข้อความตอบสนทนากิจการแบบต่าง ๆ

คำสั่ง จงเลือกประโยคหรือข้อความที่เป็นตอนสนองแบบต่าง ๆ ที่ถูกต้องที่สุด

28. What' s your name?

- a. Your name is Somsak. b. His name is Somsak.
- c. That's my name. d. I'm Somsak.

29. A :

B : She is a fruit seller.

- What does Yupa's mother do?
- Does Yupa's mother sell fruit?
- Does Yupa's mother go to the market?
- Where does Yupa's mother sell fruit?

30. A : Can you teach English?

B :

a. No, I don't like teaching.

b. No, I can't but I can speak English.

c. No, I don't.

d. No, I am not teaching.

31. A :

B : It's on the shelf.

a. Where's the book?

b. What is the book?

c. Is the book on the shelf?

d. Is the book on the table?

จงทำเครื่องหมาย x กับ a, b, c, d ได้คำตอบที่ผิด

32. There isn't many coffee in the bottle.

a b c d

33. Do you have a sugar?

a b c d

จุดประสงค์ที่ 14 เขียนประโยคหรือคำให้ตรงกับภาพ

คำสั่ง

จงเลือกคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกับภาพ

34.

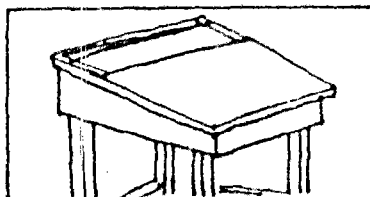
a. a doctor

b. lawyer

c. a farmer

d. a tourist

35.

a. a television

b. a piano

c. a drum

d. a desk

36.

a. tall-short

b. clean-dirty

c. long-short

d. small-big

จุดประสงค์ที่ 17 เรียงประโยคเป็นข้อความสั้น ๆ ได้

คำสั่ง จงเลือกข้อที่เรียงตัวเลขได้คำเป็นประโยคที่ถูกต้อง

37. the log cutting he is

1 2 3 4

a. 3124

b. 3412

c. 3421

d. 3241

38. can we a chair make from wood.

1 2 3 4 5

a. 12345

b. 24135

c. 24315

d. 21435

39. when are sick we go the hospital to we

1 2 3 4 5 6 7 8

a. 12345678

b. 14238576

c. 14326875

d. 1324786

40. was there food no eat to

1 2 3 4 5 6

a. 214365

b. 321456

c. 456123

d. 215643

ข้อความที่นักเรียนได้ยินจาก Tape

Tape A

1. It's not a car. It's a bicycle.
2. It's raining. Give me an umbrella.
3. What time is it? It's five o'clock. Let's have dinner.
4. Malee is a good girl. She is sweeping the floor.
5. Somsak is not watching T.V.. He is reading a book.

Tape B.

6. It's a cup of tea.
7. There are three boys in the boat.
8. What is she lending?
9. Is she crying?
10. Mary has white shirts.

แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน นักเรียนมีความคิดเห็นหรือการปฏิบัติ
กับข้อความต่อไปนี้ทางเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย

ข้อความ	ความคิดเห็นหรือการปฏิบัติ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
1.	วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าสนใจเรียน		
2.	ในช่วงเรียนภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้ามักขาดความตั้งใจในขณะที่เรียนบ่อย ๆ		
3.	ข้าพเจ้าชอบทำการบินวิชาภาษาอังกฤษมากกว่าวิชาอื่น		
4.	ข้าพเจ้าชอบฟังเพลงภาษาอังกฤษ		
5.	ข้าพเจ้าพยายามหาโอกาสพูดภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษา		
6.	ข้าพเจ้าอยากให้มีชั่วโมงเรียนภาษาอังกฤษน้อยลง		
7.	ในช่วงเรียนภาษาอังกฤษข้าพเจ้าอยากได้ให้เข้าภาษาอังกฤษ ไม่เข้าภาษาไทยเลย		
8.	ข้าพเจ้าชอบออกไปทำกิจกรรมหน้าชั้นในช่วงเรียนภาษาอังกฤษ		
9.	ข้าพเจ้าชอบเล่นเกมที่เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ		
11.	ถ้ามีโอกาสจะเข้าชมการแข่งขันตอบปัญหาภาษาอังกฤษ		
12.	ถ้ามีโอกาสจะสมัครเป็นสมาชิกชมรมภาษาอังกฤษ		
13.	ข้าพเจ้าชอบช่วยครูและเพื่อนจัดนิทรรศการเกี่ยวกับ		

ข้อความ	ความคิดเห็นหรือการปฏิบัติ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
14. ข้าพเจ้าเบื่อการเรียนภาษาอังกฤษเพราะมีคำศัพท์ที่ต้องจำมากกว่าเดิม 15. ข้าพเจ้าอยากให้อาจารย์จัดการเรียนภาษาอังกฤษมากกว่าเดิม 16. การเข้าร่วมกิจกรรมวิชาภาษาอังกฤษ เช่น การร้องเพลง การเล่นเกม เป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าไม่ชอบและมักจะพยายามหลีกเลี่ยง 17. กิจกรรมภาษาอังกฤษ เช่น การเล่นเกม การทำบทบาทสมมติ เป็นกิจกรรมที่สนุกสนาน ทำให้ไม่เบื่อวิชาภาษาอังกฤษ 18. ข้าพเจ้ามักเตรียมตัวศึกษาบทเรียนล่วงหน้า 19. ข้าพเจ้าชอบช่วยสอนภาษาอังกฤษให้น้องและเพื่อนที่อ่อนภาษาอังกฤษกว่า 20. เมื่อพ้นจากห้องเรียนแล้วข้าพเจ้าไม่เคยหยิบหนังสือภาษาอังกฤษมาอ่านเลย			

แบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ถามเกี่ยวกับความต้องการ ความรู้สึก การกระทำของนักเรียน อันเกิดจากการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ขอให้นักเรียนอ่านและพิจารณาข้อความแต่ละข้อ ว่าตรงกับความต้องการ ความรู้สึก และการกระทำของนักเรียนมากน้อยเพียงใด สิ่งสำคัญที่สุดคือ ขอให้นักเรียนตอบตรงตามความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
2. วิธีตอบแบบสอบถามในข้อหนึ่ง ๆ จะมีช่องว่างให้นักเรียนเลือกตอบ 5 ช่อง คือ มากอย่างยิ่ง มาก ปานกลาง น้อย น้อยอย่างยิ่ง ให้นักเรียนอ่านข้อความอย่างละเอียดก่อน เมื่อคิดว่าจะตอบในช่องใด ก็ให้ทำเครื่องหมาย / ให้ตรงช่องนั้น ๆ
3. การตอบแบบสอบถามฉบับนี้ไม่มีผลต่อคะแนนการเรียนของนักเรียนแต่ประการใด นักเรียนมีอิสระในการตอบอย่างเต็มที่ คำตอบของนักเรียนจะเป็นประโยชน์และมีคุณค่ามากที่สุด เมื่อนักเรียนตอบตรงตามความเป็นจริงมากที่สุด

ข้อความ ความต้องการหรือความรู้สึกการ กระทำ	มาก อย่างยิ่ง	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย อย่างยิ่ง
1. ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ช่วยให้ประสบความสำเร็จในการศึกษาต่อ 2. ข้าพเจ้าชอบทำการบ้านวิชาภาษาอังกฤษก่อนวิชาอื่น ๆ บ่อยครั้ง 3. เมื่อพบความยากลำบากในการเรียนภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้าจะมีความพยายามมากขึ้น 4. ข้าพเจ้ามีความต้องการที่จะหาวิธีเรียนภาษาอังกฤษให้ได้ผลการเรียนดีกว่าเดิม 5. ภาษาอังกฤษมีความน่าสนใจ 6. ข้าพเจ้าใช้เวลาทบทวนวิชาภาษาที่เรียนมาแล้วอย่างตั้งใจ 7. ข้าพเจ้าใช้เวลาทบทวนวิชาภาษาที่เรียนมาแล้วอย่างตั้งใจ 8. ข้าพเจ้ากระตือรือร้นที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ 9. ข้าพเจ้าท้อแท้ใจ เมื่อผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำกว่าเพื่อน 10. กิจกรรมภาษาอังกฤษมักทำให้ข้าพเจ้าหมดความสนุกในการเรียน					

ข้อความ ความต้องการหรือความรู้ที่ต้องการ กระทำ	มาก อย่างยิ่ง	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย อย่างยิ่ง
11. ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ช่วยให้ประสบความสำเร็จในการศึกษาต่อ 12. ถ้าไม่ต้องการเรียนวิชาภาษาอังกฤษผลการเรียนของข้าพเจ้าจะดีขึ้น 13. ข้าพเจ้าพยายามจะเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อความสำเร็จในอนาคต 14. เมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับภาษาอังกฤษข้าพเจ้าจะทวนหรือศึกษาจนเข้าใจเสมอ 15. ในบทเรียนภาษาอังกฤษที่ยาก ๆ ข้าพเจ้าจะอ่านซ้ำหลาย ๆ ครั้งจนเข้าใจ 16. ข้าพเจ้าชอบอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น 17. เมื่อข้าพเจ้าไม่เข้าใจคำศัพท์หรือไวยากรณ์ ข้าพเจ้ามักรีบไปถามครูหรือเพื่อน 18. การร่วมกิจกรรมภาษาอังกฤษไม่ช่วยให้ผลการเรียนดีขึ้น 19. เมื่อต้องสอบข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษข้าพเจ้าจะยิ่งพยายามให้สอบผ่านได้ 20. ข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้าไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ					

א חגמאחמ

גדרח

ตาราง 4 แสดงค่าอำนาจจำแนก และค่าความยากง่ายของแบบทดสอบ
วัดความรู้พื้นฐานในวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 50 ข้อ

ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r
1	0.583	0.367	26	0.500	0.333
2	0.750	0.500	27	0.583	0.367
3	0.500	0.667	28	0.333	0.333
4	0.833	0.333	29	0.583	0.833
5	0.583	0.367	30	0.667	0.667
6	0.500	0.411	31	0.583	0.833
7	0.583	0.500	32	0.500	0.333
8	0.583	0.500	33	0.583	0.500
9	0.667	0.677	34	0.667	0.333
10	0.417	0.500	35	0.500	1.000
11	0.583	0.833	36	0.667	0.667
12	0.583	0.311	37	0.583	0.333
13	0.417	0.833	38	0.500	0.667
14	0.583	0.500	39	0.750	0.500
15	0.417	0.500	40	0.750	0.500
16	0.583	0.267	41	0.500	1.000
17	0.677	0.677	42	0.583	0.833
18	0.583	0.500	43	0.583	0.833
19	0.500	0.333	44	0.500	0.333
20	0.500	0.333	45	0.417	0.500
21	0.583	0.500	46	0.250	0.267
22	0.500	0.500	47	0.417	0.333
23	0.667	0.667	48	0.417	0.333
24	0.417	0.833	49	0.500	0.333
25	0.583	0.500	50	0.667	0.333

ตาราง 5 แสดงค่าอำนาจจำแนกและค่าความยากง่ายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชา ภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ

ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r
1	0.725	0.350	21	0.700	0.300
2	0.775	0.350	22	0.425	0.450
3	0.475	0.450	23	0.525	0.550
4	0.650	0.400	24	0.600	0.500
5	0.750	0.400	25	0.475	0.450
6	0.475	0.350	26	0.350	0.500
7	0.725	0.450	27	0.325	0.250
8	0.575	0.450	28	0.800	0.400
9	0.500	0.300	29	0.475	0.450
10	0.500	0.300	30	0.500	0.400
11	0.625	0.650	31	0.550	0.500
12	0.750	0.300	32	0.400	0.500
13	0.600	0.500	33	0.300	0.300
14	0.600	0.500	34	0.425	0.650
15	0.275	0.350	35	0.325	0.350
16	0.675	0.250	36	0.775	0.250
17	0.775	0.250	37	0.675	0.450
18	0.475	0.350	38	0.500	0.400
19	0.575	0.550	39	0.300	0.300
20	0.525	0.250	40	0.400	0.300

ตาราง 6 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบการวัดความสนใจใน
วิชา ภาษาอังกฤษ จำนวน 20 ข้อ

ข้อที่	Phi	ข้อที่	Phi
1	0.430	11	0.500
2	0.110	12	0.474
3	0.581	13	0.688
4	0.160	14	0.134
5	0.509	15	0.592
6	0.232	16	0.035
7	0.337	17	0.320
8	0.288	18	0.358
9	0.404	19	0.474
10	0.537	20	0.110

ตาราง 7 แสดงค่าอัตราส่วน t ของแบบสอบการวัดแรงจูงใจผู้สมัครใน
วิชา ภาษาอังกฤษ จำนวน 20 ข้อ

ข้อที่	t	ข้อที่	t
1	4.834	11	7.713
2	4.537	12	6.654
3	4.843	13	7.787
4	5.746	14	9.787
5	5.385	15	8.214
6	5.718	16	1.800
7	5.372	17	3.682
8	4.286	18	4.884
9	3.572	19	4.928
10	5.131	20	4.703

ตาราง 8 แสดงคุณภาพของแบบทดสอบทั้งฉบับ

แบบทดสอบ	N	k	$\bar{x}$	S	r_{tt}
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	119	40	27.253	6.613	0.820
ความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษ	119	20	8.785	2.563	0.385
แรงจูงใจในสัมฤทธิ์ในวิชาภาษาอังกฤษ	119	20	72.974	9.426	0.825

ตาราง 9 แสดงค่าอำนาจจำแนกและค่าความยากง่ายของแบบทดสอบย่อย
ประจำหน่วยการเรียนรู้ 1 จำนวน 20 ข้อ

ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r
1	0.583	0.833	11	0.500	0.667
2	0.583	0.500	12	0.667	0.333
3	0.583	0.500	13	0.417	0.500
4	0.333	0.667	14	0.667	0.333
5	0.750	0.500	15	0.250	0.500
6	0.500	0.667	16	0.500	1.000
7	0.417	0.267	17	0.583	0.267
8	0.583	0.267	18	0.500	0.333
9	0.583	0.500	19	0.583	0.833
10	0.417	0.500	20	0.333	0.667

ตาราง 10 แสดงค่าอำนาจจำแนกและค่าความยากง่ายของแบบทดสอบย่อย
ประจำหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 จำนวน 15 ข้อ

ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r
1	0.677	0.333	9	0.583	0.267
2	0.583	0.500	10	0.750	0.267
3	0.583	0.500	11	0.417	0.333
4	0.333	0.333	12	0.667	0.333
5	0.500	0.667	13	0.500	0.333
6	0.583	0.267	14	0.667	0.667
7	0.500	0.667	15	0.333	0.333
8	0.667	0.667			

ตาราง 11 แสดงค่าอำนาจจำแนกและค่าความยากง่ายของแบบทดสอบย่อย
ประจำหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 จำนวน 15 ข้อ

ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r
1	0.833	0.333	9	0.583	0.167
2	0.667	0.333	10	0.500	0.333
3	0.667	0.500	11	0.667	0.667
4	0.417	0.500	12	0.417	0.500
5	0.417	0.833	13	0.500	0.667
6	0.667	0.667	14	0.583	0.833
7	0.417	0.333	15	0.500	0.333
8	0.583	0.833			

ตาราง 12 แสดงคุณภาพของแบบทดสอบที่ฉบับ

แบบทดสอบ	N	k	$\bar{x}$	S	r_{tt}
แบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐาน	25	50	28.64	9.173	0.872
แบบทดสอบย่อยประจำหน่วยที่ 1	25	20	10.36	3.729	0.682
แบบทดสอบย่อยประจำหน่วยที่ 2	25	15	8.36	2.196	0.258
แบบทดสอบย่อยประจำหน่วยที่ 3	25	15	8.56	2.328	0.351

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสนใจ และแรงจูงใจในผลสัมฤทธิ์
 ในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยการสอน
 ด้วยหลักการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้ง กับการสอนตามคู่มือครู

บทคัดย่อ

ของ

มนัสสวาท โพทะยะ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้า

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

กันยายน 2531

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสนใจ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยการสอนด้วยหลักการเรียนรู้แจ้งกับการสอนตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2531 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย อำเภอหนองโพธิ์ กรุงเทพมหานคร จำนวน 80 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 2 ห้องเรียน จากนักเรียนจำนวน 10 ห้องเรียน แล้วนำมาคละกัน สุ่มแยกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละเท่า ๆ กัน แล้วจับฉลากให้เป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม ดำเนินการทดลองโดยใช้แบบแผนการทดลอง 2 ลักษณะ คือ การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษใช้แบบแผนการทดลอง แบบ Randomized Control - Groups Pretest - Posttest Design การศึกษาความสนใจและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ใช้แบบแผนการทดลองแบบ Randomized Control - Groups Posttest Design กลุ่มทดลองได้รับการสอนด้วยหลักการเรียนรู้แจ้ง กลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามคู่มือครู ใช้เวลาในการเรียนกลุ่มละ 12 คาบ คาบละ 50 นาที โดยใช้เนื้อหาที่มีความยากง่ายของคำศัพท์ โครงสร้าง Function ของเนื้อหอย่างเดียวกัน

ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบก่อนและหลังการทดลองด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและทำการทดสอบวัดความสนใจ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังการทดลองแล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ t - test เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ผลการทดลองพบว่า

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามหลักการเรียนรู้แจ้งกับนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนตามคู่มือครูมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามหลักการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้งกับนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนตามคู่มือครูมีความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามหลักการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้งกับนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนตามคู่มือครู มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

A COMPARISON OF ENGLISH LEARNING ACHIEVEMENT, INTEREST
AND ACHIEVEMENT MOTIVE OF MATHAYOM SUKSA I STUDENT THROUGH
THOUGH THE INSTRUCTION BASED ON MASTERY LEARNING
ON MASTERY LEARNING AND ON THE TEACHER'S MANUAL

AN ABSTRACT

BY

MANASSAWART POTAYA

Presented in partial fulfilment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University

September 1988

The purpose of this study was to compare Mathayom Suksa I students' English learning achievement interest and achievement motive through the instruction based on Mastery Learning and on the teacher's manual.

The sample used in this study was 80 Mathayom Suksa I students of Sunthirajvithayalai school, Amphur Payathai, Bangkok during the first semester of the 1988 academic year. This sample was assigned by simple Random Sampling Technique. They were divided into the experimental and control groups with 40 students in each. The randomized control Group pretest-posttest design was used in the study of English learning achievement whereas the randomized control Group posttest design was used in the study of interest and achievement motive. The experimental group was taught through the instruction based on Mastery Learning whereas the control group was taught through the method in the teacher's manual. Each group was taught with the same content, function and the same level of difficulty of vocabulary items and structure for twelve 50 minutes' periods

Before and after the experiment, the subjects were measured by the English learning achievement test. The interest test and the achievement motive test were used only after the experiment. The scores of the English learning achievement, interest and achievement motive were statistically analysed by t - test .

The study findings revealed that

1. The English learning achievement between the experimental and control groups was significantly different at the .01 level.

2. The interest in English learning between the experimental and control groups was significantly different at the .05 level.

3. The achievement motive in English learning between the experimental and control groups was not significantly different.